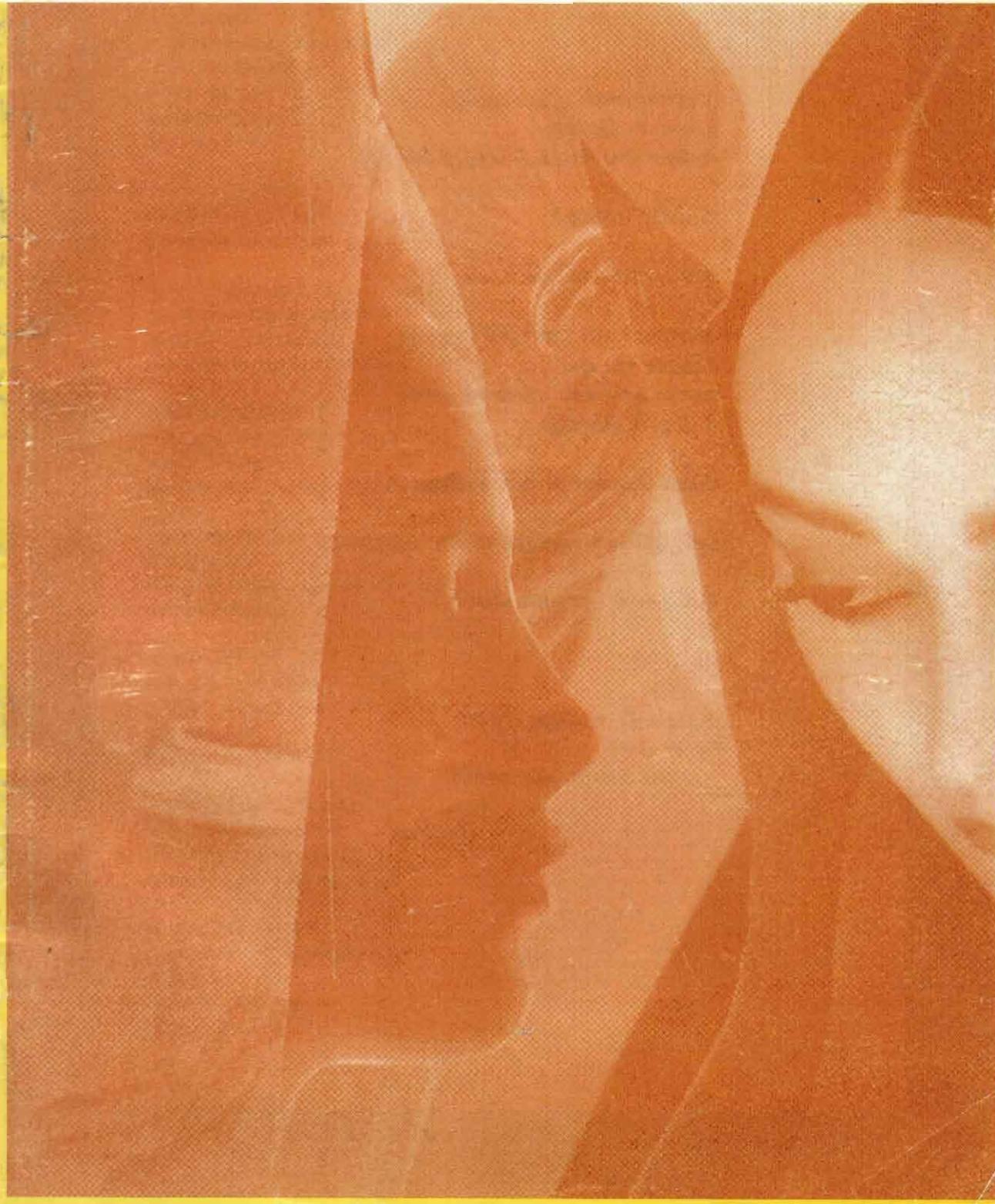


విశ్వాసం

Exil

5

JANUARY - FEBRUARY, 1999



முழுவதையும் ஏந்துவதற்கு
தயாராக இருக்கும்
கைகளைப் பொத்தி நெற்றியில் இடி.

உலகம் அதிரும்.

முக்கணாங் கயிறை அறு.

சூவையறியாப் புணர்வில் வழியும்
விந்துச் சூட்டில்
கபால இருட்டின் சந்துகள் பரவி
உன்னை இருத்து.

மிகத் தெளிவான காலம் இது.

பூமி, சூரியன், குத்துவிளக்கு, ஆணுறை.

தனித்தனி புனிதமாக்கும்.

வழிபடும்.

சிறுதகடு, காகிதம், முச்ச
இம்மி பிசக
அலறிப் பிணமாகும் காலம்.

18091998

-கற்சுறா.

எகிள்

Exil ⑤

எகிள் ⑤



Vol. 1 No.5
January, February-1999



சந்தா விபரம் :
பிரதி ஒன்று - 15FF
வருட சந்தா - 100FF
(6 பிரதிகள், தபாற் செலவு உட்பட)

[இலங்கை, இந்தியா - இலவசம்]

காரோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும், இலக்கமும்
CREDIT LYONNAIS
Association EXIL, 0554/6772L 19

தொடர்புகளுக்கு:
EXIL
chez R.INPAVALLI
94, Rue de La chapelle
75018 PARIS
FRANCE

N° d'enreg : 13022670

● கவீதை - கர்க்கா	2
● கவனி.....	4
● “புகலிடப் பெண்கள் சந்தீப்பு”	6
● துறவு - நீர்கொழுப்பு முக்குலிங்கம்.....	10
● பன்நவீனத்துவ நிலை - அறிவின்மீதான ஓர் அறிக்கை வியாதார் (மொழிபெயர்ப்பு)	12
● எமது கலை / விமர்சன மரபுமிகு சீவாரோகன்.....	18
● பண்பாட்டுச் சீக்கலூக்குள் புகலிடப் பெண்கள் - ஜெடா	19
● Liberation / La Guerre - மரியா லாதீஸ்.	22
● பிசாக்களின் வரக்குழலும் - சக்கரவர்த்தி	23
● நடுப்பக்கம் - இனை அப்துல்லாஹ்.....	30
● நூல் ஸ்ரீமுகம் - முகன்.....	32
● Je Signe l'Exil - கலாமோகன்	34
● தனது மற்றது நான்காம்பிரசை வேபாசக்தி.....	36
● கவீதை - எல்.பி.காண்சிசன்.....	45
● வீளக்கமரிப்புக் கோட்பாருகளை ? எல்.வீ.ர.பேல்	46
● பக்கம் - ஜெந்தீசன்.....	51
● கிடைத்தலைவபந்தி.....	53
● சாதியமும் மக்கள் போராட்டங்களும் கமிழாசன்.....	54
● தொலைதெல் பற்றிய மறுக்கணக்கள் பிரஹ்மன்.....	59
● கவீகுதைகள் மேவகன்னன் / இரா. வைகாரைதூன்.....	60
● ஓவியங்கள் - அகேவதாஸன் & மொனிக்கா முகப்பு (ஓட்டு) ஓவியம் - க.கலாமோகன்	

அன்புடையீர்!

தாங்கள் அனுப்பிய எக்ஸில்- 3 கிடைத்தது நன்றி மகிழ்ச்சி. இதழ் நன்றாக இருந்தது. அட்டைப்படம் குறிப்பிடத்தக்கது. அவஸ்களும், விரக்தியும் உற்ற முகங்கள் நேற்று: இன்று:நாளை என்று இது தொடர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கப்போகின்றது. இவை பற்றி யாருக்கு அக்கறை, நியாயங்கள் சொல்ல ஆயிரம் காரணங்கள் உலகில் இல்லையா?

“நியாயங்களின் எச் சரிக்கை” காலத்தின் கண்ணாடியா?

சிறுக்கதைகளில் கவனம் செலுத்துதல் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இலக்கியமோ ஏதோ மக்கள் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண் டுமேயொழிய தத்துவங்கள்ல. இன்று பெரும் பாலானவர்கள் தங்களை புத்தி ஜீவிகளாக நினைத்து சமூகத்துடன் விலகியேநிற்கிறார்கள். பாலியல் சம்பந்தமாக இரண்டு கட்டுரைகள் நல்லது. ஆனால் இங்கு வாழ்வே ஒரு போராட்டமாகிய சூழலில் இவை எம்மை ஈர்ப்பதில்லை.

நல்ல முயற்சி தொடர்ந்து வெளியிடுங்கள்.

R.T. குலசீன்கம்

பருத்தித்துறை.

அன்புடையீர்! வணக்கம் பல!

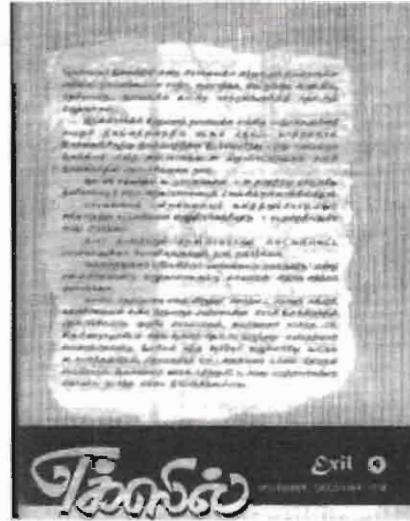
நவீன் இலக்கிய ஏடுகளுக்கு இணையாக பல் வேறு துறைகளுக்கு இடம் அளிப்பது பாராட்டுக்குரியது. நவீன் தமிழ் கவிதைக்கும் சிறுக்கதைக்கும் முக்கியத்துவமும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கு சிறப்பிடமும், விமர்சனத்திற்கு முக்கியத்துவமும் அளிப்பது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பாகும். மேலும் எக்ஸில்வளர் என் வாழ்த் துக்கள்

ம. நடராஜன்

நாயங்மார் கட்டு.

தோழுமைக்கு...வணக்கம்!

எக்ஸிலின் கலை இலக்கிய விமர்சனப் போக்குகள் அது தன் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள அரசியல் புரிதல் ஆகியவற்றின் மீது எமக்கு மாற்றான விமர்சனங்கள் உண்டு பின்னர் அதை விரிவாக எழுத முயற்சிப்போம். மழை அனுபவங்கள் குறித்து பிரசரமாகியுள்ள சிறுக்கதை இருப்பை அவ்வாறே அங்கீரித்துக் கொள்வதான் தங்களின் நிலைப்பாட்டை முன்றிறுத்துகிறது. புலம்பெயர்ந்த மக்களால்/



மக்களுக்காக நடத்தப்படும் இதழ் எனப்படிந்து கொள்கிறேன். ஆனால் அந்தக் காயங்களின்று எழுந்த படைப்புகளை அதிகம் காணமுடியாதது அதிர்ச்சியைத் தருகிறது.

மேகவண்ணன்

ராமேஸ்வரம்

எக்ஸில் ஆசிரியர் குழுவிற்கு,

தங்களின் கார்த்திகை, மார்க்கு எக்ஸில் இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். அமைப்பில் சிறு மாற்றம் தெரிந்ததும் அவசரமாக பிரித்தேன் ஆனால் அதிர்ச்சியைன்று காத்திருந்தது. எதையும் பிரசரிக்கத் தயாராக எவரின் கருத் துக்கும் மதிப்பளிப்பதற்காக யாரும் எம்மில் முகம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். என்று கூறி ஆரம் பிக்கப்பட்ட இதழின் ஆசிரியர் குழுவிலிருந்து இருவர் நீக்கப்பட்டுள்ளதே எனது அதிர்ச்சியின் காரணமாகும். கருத்து சுதந்திரம் உள்ள இடத்தில் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்படுவது இயல்லானதே. ஆனால் கருத்து வேறுபாடுகளைக் கடந்து பாசிச் வாதிகள் போல் தொலைபேசி மிரட்டல்களில் எம் தோழர்கள் ஈடுபடுவதும் வேதனையாகவே இருக்கின்றது. ஆசிரியர் குழுவின் தோழர் தோழியர்க்கு நடந்தவை நடந்தவையாகவே இருக்கட்டும் நடப்பவை

நல்லவையாகவே இருக்கட்டும். தயவு செய்து மீண்டும் இணைந்து செயற்படுங்கள். என்பதே என் வேண்டுகோளாகும். எக்ஸில் (4)ல் சமர் சஞ்சிகையின் மீதான ஷோபாசக்தியின் விமர்சனக் கட்டுரையில் சில கட்டுமிறிய சொற்பதங்கள் பாவிக்கப்பட்டுள்ளன. உயிரோடு இருக்கும் ஒரு மனிதனுக்கு கல்வெட்டு பாடுவது வகுகிரத் தன்மையின் வெளிப்பாடாகவே நான் கருதுகிறேன். சமர் என்ற கஞ்சிகையை விமர்சிக்கப் புறப்பட்ட ஷோபாசக்தி தனிநபர் மீதான விமர்சனமாக அதை மாற்றியதும் கண்டிக்கப்பட வேண்டியதே. சமர் ஆசிரியர் குழுவில் யார்? யார்? இருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் எமக்கு தேவையில்லாத விடயம். விமர்சனம் சமர் என்ற சஞ்சிகையின் மீது மட்டுமே இருக்கவேண்டும். கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் பாப்பரசரை விழித் திருப்பதிலும் நடுவில் காந்தி, ராஜகோபா லாக்சாரியர் ஆகியோரை விழித்திருப்பதும் ஏற்கக் கூடியவைபோல் தெரியவில்லை. விமர்சனம் என்பது யார் மீதும் வைக்கப்படலாம். அதற்காக அவர்களின் பெயர்களை கொச்சைப்படுத்த வேண்டியதில்லை. எந்த ஒரு நிறுவப்பட்ட நியாயங்களையும் புரட்டிப்பார்க்கும் உரிமை ஷோபாசக்திக்கு உண்டு ஆனால் அவற்றை கொச்சைப் படுத்தாது நேர்மையாக நின்று வேண்டுமெட்டும் புரட்டிப்போடுங்கள். உங்களின் சமூகக் கோபம் நியாயமானதே அதை நாகரீகமான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்துவதே ஏற்பட டையதாகும். மேலும் ஒரு விடயம் எக்ஸில் ஆசிரியர் குழுவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட வர்க்களையும் பெயர் குறிப்பிட்டு எழுதியிருப்பதும் கண்டனத்துக்குரியதே! மற்றும் எக்ஸிலின் படைப்புக்களில் கடுமையான சொற்பதங்கள் பாவிக்கப்படுவதாக பலரும் கூறுகின்றனர். ஆகவே கொஞ்சம் இலகு தமிழில் ஆக்கங்களை தொகுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அல்லது கடினமான சொற்களுக்குரிய விளக்கத்தை பிரசுரித்தாலும் நன்றாக இருக்கும். உங்கள் முயற்சி வெல்ல இணைந்து பணியாற்றுங்கள்

உதயகுமார்

பாரிஸ்

* * *

எக்ஸில் -4

நவம்பர், டிசம்பர் சென்ற 14.12.98 என் இல்லம் வந்தது. மீற்றர் கணக்கில் சந்தோசங்கள். புரட்டலில் மனதில் கைத்தலை பற்றி எக்ஸில் 27, 34ம் பக்கங்கள் வெறும் வெள்ளைத்தாள்கள். காரணம் புரியவில்லை என்ன அங்கும் தணிக்கையா-”மானுடம் வெல்லும்மா” 2ம் பக்கம்

சொல்லியது சிறுக்கதை எனக்கு அரைகுறை சாப்பாடு.

நினைவுக் கல்வெட்டு - ஒரு தனிமனித தோருவுரிப்பு என்றும் சொல்லலாம் சொல்ல வேண்டியதும் தான். பாராட்ட வேண்டியதும் அக்கட்டுரை நடந்து வந்த கொள்கைப் பாதை. வைக்கப்படும் பொருளும், நிறையும் எதுவாக இருந்தாலும் தட்டுக்களின் தலைவிதி தராக முள்ளதான். “நியாயங்களை எந்த உருவத்தில் கொண்டு வருகிறார்களோ அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்” என்கின்ற இயற்றாவிதி எம் மத்தியில் உயிர் வாழ்வது இல்லாதொழிக்க உரித்துக் காட்டப்பட வேண்டியதுதான். என்னால் உணர்க்கூடியது எக்ஸில் இடம் பெறும் வரலாற்றுச் சான்றுகளாக மாற்றமடையக்கூடிய எழுத்துச் சேர்க்ககள்-கக்கஸ் குழி சிந்தனையாளர்களின் இதயங்களை இடம் மாற வைத்துள்ளது. இந்த நாற்றங்கள் பனாலை விசிறில் களோடு கலைந்துவிடும். ஷோபாசக்தி - சோர்வடையாத சுக்தியாக இன்னும் தொடரவும்.

சாதியமும் மக்கள் போராட்டங்களும் - “சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா” பாவும் பாரதி இன்னும் சில நூற்றாண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும். கனவு ஆசை. என் பிறப்புக்கு முன் தேசத்தில் சில மூலைகளில் முடக்கப்பட்ட மானுட முகவெட்டு - கிளிப்பார்க்கும் யோது, நாம் ஒரு மனித விலங்கு என்கின்ற தத்துவம் விலங்கிடப்பட வேண்டியது. தொடர்தலை நுகர்வதற்கு தேசம் என்னை விட்டு வைக்கட்டும்.

எமது கலை விமர்சன மரபுமீது⁽³⁾ திது போன்ற மொழிபெயர்ப்புக்கள் தமிழ் மொழி வாசகங்கும், தமிழுக்கும் கிடைக்கும் சீதாங்கள்.

திரைப்பட பார்வையாளர்களும், அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளுதலும் - ஒரு புதிய பார்வை என்பது மிகைப் படுத்தலவல்ல. கட்டுரையின் வாய்ரலிப்புத் தன்மை பற்றி பேசிய விதம் அலாதியானது புதுமையானது. இருந்தும் அக்கைத்தலில் தொழில்நுட்ப சாக்கங்கள். அதீதகற்பனை என்பனவும் தற்போதைய திரைப்படத்தில் பார்வையாளர்களாக இருந்து வைத்துள்ளதையும் தொட்டுச் சென்றிருந்தால் இன்னும் பூரணமடைந்திருக்கும்.

கவிதைகளும் கனதியாக கைதைக்கின் றன். மொத்தத்தில் மனதிற்கு கிளர்க்கம்

ஏ.எம்.எம். நவீர்

* * *

சாம்பந்தமருது-07

பெண்கள் சந்திப்பு

விஜி



பெண்கள் சந்திப்பு “ஜேர்மனியில்” “ஸ்ரூட்காட்” எனும் இடத்தில் 12:12:98 அன்று சனிக்கிழமை ஜேர்மன், சுவிஸ், பிரான்ஸ் போன்ற இடத்திலிருந்து கலந்துகொண்ட பெண்களிடையே நடைபெற்றது. இது பெண்கள் சந்திப்பின் 17 வது தொடராகும்.

சந்திப்பை தேவாகெரால்ட் ஆரம்பித்து வைத்தார். இப் பெண்கள் சந்திப்பானது பல இடங்களில் வாழும் பெண்களை ஒன்றிணைக்கும் ஒன்றாகவும், அதனாடு எங்களது பிரச்சனைகளையும், அனுபவங்களையும், கருத்துக்களையும் பரிமாறிக் கொள்வதற்கும் கலந்தாலோசிப்பதற்கும் இது களம் அமைக்கிறது என்றார். அதைத் தொடர்ந்து சுய அறிமுகம் நடைபெற்றது.

முதலாவது நிகழ்ச்சியாக “புகலிட இலக்கியத்தில் பெண்பாத்திரத்திப் படைப்பு” எனும் தலையங்கத்தில் சுவிஸ் ரஞ்சினி “எக்ஸில்” இல் வந்த “மதிப்பு மறுப்பறிக்கை” எனும் சுகனது கதையையும், “அம்மா”வில் வந்த நா. கண்ணனின் “நெஞ்சுநிறைய” எனும் கதையையும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டார்.

இவ்விவாதத்தினாடு: கட்டுடைப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு (பெண்ணுறுப்புகளை சரளமாகப் பாலிப்பதன் மூலம்) புதிய வடிவில் ஆணாதிக்க சிந்தனையையே தினிக்க முயல் க்றார்கள். இவ்விரண்டு கதைகளும் இவ்வாறான போக்கில் ஓர் ஆணாதிக்க சிந்தனையில் இருந்து முதப்பட்ட கதைகளே என கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து “அம்பையின் சிறுகதைகள் மீதான ஓர் பார்வை” யை முன்வைத்த லதா அம்பையின் கதைகளில், குறிப்பாக பெண்களின் பாலியல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவது அவரது துணிச்சலைக் காட்டுகிறது என்றும் இப்போது தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் ஓர் குறிப்பிடத்தக்க பெண்ணிய எழுத்தாளராக உள்ளார் என்னும் குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து “ஜோராப்பாவில் இலங்கைச் சிறார்களின் எதிர்காலம்” என்ற தலைப்பில் மீரா கலந்துரையாடல் ஒன்றை நடத்தினார். இந்கு வாழும் சிறார்கள் இரண்டு பண்பாட்டுச் சூழலுக்குள் சிக்கி இடையில் தங்களுக்கென ஒரு பண்பாட்டு குழலை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வாழ முற்படுகிறார்கள் என்றும் இதில் தன்னைப் போன்ற இளம் பெண்களே பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார். இப் பெண்கள் சந்திப்பு, இலக்கியச் சந்திப்பு போன்றவை மூலம் தங்களது பிரச்சனையை இயன்றளவுக்கு பெற்றோர்களுக்கு விளங்கப்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

“தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பெண்விடுதலைக் கருத்துக்கள்” நிருபா கலந்துரையாடனார். இன்று பெண்விடுதலை பேசுவதாக பிரச்சாரப்படுத்தப்படும் திரைப்படங்கள் எதிலும் கூட ஆழமான பெண்ணியக்கருத்துக்கள் எதுவும் இருப்பதில்லை என்ற கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன.

பிரதீபா ஜெயச்சந்திரனின் கதையில் உருவான “எதிர்வீச்சு” எனும் தலித்திப் பேரராட்டம் குறித்த விவரணப்படம் ஒன்றுடன் நிகழ்ச்சி நிறைவு பெற்றது.

அடுத்த பெண்கள் சந்திப்பு மே 99ல் “சுவிஸ்” இல் நடாத்துவதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது.



புகலிட பெண்கள் சந்திப்பின் 17 வது தொடர் ஜேர்மனியிலுள்ள Stuttgart நகரில் நடைபெற்றபோது எக்ஸில் -2 ல் பிரசுரமாகியிருந்த மதிப்பு மறுப்பறிக்கை முக்கிய விவாதப் பொருளானது விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட புகலிட பெண்களிடமிருந்து தத்தமது விமர்சனங்கள் எக்ஸிலின் பிரசுரத்திற்காக...

றஞ்சியிடமிருந்து... (சுவிஸ்)

[புபு மறுப்பறிக்கை இது புகலிடத் தில் வாழும் ஆண்களின் தனிமையை சித்தரிக்கும் கதையாக இருந்தாலும் பெண்களின் கூட்டுக் கலவி பற்றியும், பெண்களின் உடலுறுப்புக்கள் பற்றியும் இக்கதை கூறுகின்றது. இங்கு கதையில் கையாளப்படும் மொழி சொற்றெராட்கள் போன்ற வைகளை பலரால் சகித்துக் கொள்ள முடியா விட்டாலும் அதை பாவிப்பதில் தவறு எதுவும் இல்லை என்றே கூறலாம். பெண்களின் பாலுறுப்புக்களான மார்பகங்கள், முலை, யோனி



போன்றவைகள் மர்மமாக்கப்பட்டதும் அவைகளை எமது சமுதாயம் பேசப்படாத பொருளாகவும் தூசண் வார்த்தைகளாகவும் புனிதமாகக் கட்டிக் காத்ததின் காரணமாகவே இன்று இச் சொற்றெராட்களை பாவிக்கும் போது பலரால் அவற்றை சகிக்க முடிவதில்லை.

உதாரணத்திற்கு “சரிநிகரில்” எழுதிய கவிதையான கோணேஸ்வரிகள் கவிதையை எடுத்துக் கொண்டாலும் பெண்களின் உறுப்புக்களை வைத்து கலா கையாண்ட மொழி யினால் பெண்களாலேயே சகிக்க முடியாத அளவிற்கு விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகியது. சுகனின் கதையிலும் கையாளப்பட்ட சொற்றெராட்கள் ஆண், பெண் உறுப்புக்கள் பற்றி வெளிப்படையாகவே கையாளும் அதே நேரத்தில் பெண்ணை ஒரு போகப் பொருளாகவும் “பெண்கள் எல்லோருக்கும் கூட்டுக் கலவிக்கு விருப்பம் தான்...” என்றாலும் பெண்களை கூட்டுக்கலவி சூழ்நிலைக்கு கொண்டுவருவதற்குள் உயிர் போய்விடும் என்று வர்ணிக்கும் சுகன் தன்னுடைய ஆண் தனத்தில் நின்றும், ஒருவகை வக்கிரம் தோய்ந்ததாகவும், அத்துடன் பாலியல் என்ற மனித உணர்வை மதிக்காமல் சிதைந்து போகக் கூடிய தன்மையும், பாதிக்கப்படுகின்ற பெண்ணைப் பற்றி புரிந்துகொள்ளாமல் தனது ஆண் தனத்தை கதையில் சித்தரிக்கும் சுகன் இவற்றை

கவனிக்கத் தவறுகின்றார்.

- 1) ஆண்- பெண் உறவை எப்பொழுதும் எவ்வித உணர்வுகளுக்கிடமின்றி ஒரு வன் முறை தோய்ந்த உறவாகப் பார்க்கும் பார்வை.
- 2) ஆண் - பெண் உறவை ஆணாதிக்கம் செலுத்துகின்ற உறவாகவும் பெண் அதனை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்கின்ற உறவாகவுமே பார்க்கின்ற பார்வை.
- 3) பெண்களை ஒரு மனித ஜீவிகளாகப் பார்க்காமல் பெண் உடலைக் கூறுபோட்டு பார்க்கும் பார்வை.
- 4) ஆண்களின் சுயவெறியையும் ஆதிக்க உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்கான களமாக பெண்ணைக் காட்ட முனையும் பார்வை

இவைகளே இக்கதையை வாசிக்கும் போது எனது அறிவுக்குப் புலனாகிறது. அடுத்து கதையில் பாலுறவுக்கு தமிழ் பெண் உட்பட-ஆசியப் பெண்களை விட ஆபிரிக்கப் பெண்கள், அராபியப் பெண்கள், மெக்ஸிக்கோ பெண்கள், பிரஞ்சுப் பெண்கள் சளைக்காதவர்கள் என்று வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார் சுகன். (இன்னொரு இடத்தில் பெண்கள் எல்லோருக்கும் கூட்டுக் கலவிக்கு விருப்பம்தான் என்கிறார்.) பாலியல் நடவடிக்கை மனித உயிரின் தேர்வு என்பதை மறந்து அல்லது மறுத்து பெண்ணைத்தின் பாலியல் வேட்கையை (பிராந்தியர்தியிலும் கூட) பொதுமைப் படுத்துகிறார். இது பெண்ணைப் போகப் பொருளாக்கும் ஆணாதிக்கவக்கிரத்தை இங்கு வெளிக்காட்டுகிறது. வினிம்புநிலைக்கு தள்ளப்பட்ட மக்களின் மொழியை இழி சொல்லாக வரித்துக்காட்டிய ஆதிக்க சக்திகளுக்கு எதிராகவும், அவர்களின் -நாகரீகமான வார்த்தைகள் என்று வரையறுக்கப்பட்ட - மொழிக்கெதிராகவும் கலகம் செய்வதாகக் கூறும் இவர்கள். ஆணாதிக்கத்தால் ஒடுக்கப்படும் பெண்ணைத்தின் மொழி யைக் கலகமாக வைப்பதற்குப் பதில் ஆணாதிக்கவக்கிரங்களை வெளிப்படையாக வைப்பது பெரிய முரணாகவே உள்ளது. அவர்கள் அறியா மலோ அல்லது அறிந்தோ ஆண் மனோநிலை வெளிப்படுவதே இதற்கு காரணம்.

எல்லாச் சமூகத்திலும் ஆண் பெண் உறவினை ஆணாதிக்கம் வடிவமைப்பதும் பெண்ணை அடிமைப்படுத்தும் செயல்தான். இப்பாலுறவு முறைகளை தமக்குச் சாதகமாககிக் கொண்டு தமது ஆளுமையை உறுதிப்படுத்தவும் பயன்படுத்தவும் ஆண்கள் தயங்கவே மாட்டார்கள். பாலுறவைக் காரணம் காட்டி பெண்ணை

பாலுறவு முறைகளை தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு தமது ஆளுமையை உறுதிப் படுத்தவும் பயன்படுத்தவும் ஆண்கள் தயங்கவே மாட்டார்கள்.

உடலை கூறுபடுத்தி போகப் பொருளாகப் பாவித்து வரும் இந்த ஆணாதிக்க சமுதாயத் தினர் பெண் அடிமைத் தனத்தின் வரலாற் றிலிருந்து விலகினின்று சமூகத்துக்கு பொருந்திப் போகாத சில மேற்கத்தியச் சிந்தனை களையும், புதிய மொழியாள்களையும் கையாளும் முற் போக்குப் பெண்ணியம் பேசும் ஆண் எழுத்தாளர்கள், ஆணாதிக்கவாதிகள் தங்களது நிலைப்பாட்டில் இருக்கக் கூடிய பெண்ணிடமைத் தனத்தையும், பாலியல் வக்கிரங்களையும் காணத் தவறுகின்றனர், காணமறுக்கின்றனர். ஏகாதிபத்தியங்களும் தொடர்பு சாதனங்களும் பெண்ணை செக்ஸ் பொருளாகவும் அத்துடன் பெண்களின் உடல் உறுப்புக்களை கூறுபோட்டு விளம்பரப் படுத்தியும் நிர்வாணமாக்குவதையும் இந்த இடத்தில் -பொருத்தம் கருதி -நினைவு படுத்த வேண்டியுள்ளது.

முற் போக்கு பேசும் ஆண்களும் கூட தங்களது வரலாற்று ரீதியிலான பாலியல் இச்சைகளுக்கு புதிய தத்துவநியாயங்களை நிறுவத் தொடங்கியுள்ளனர் என்ற சந்தேகம் எழவே செய்கிறது. இவர்கள் முற் போக்குக் கருத்துக்கள், புதிய மொழிக்கையாள்கை என்ற முகங்களுடன் வருவதில் நாம் எச்சரிக்கை கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

உமாவிடமிருந்து... (ஜேர்மன்)

இலக்கியங்களில் பாலியல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த, பாலுறவுப்புகள்பற்றி வெளிப்படையாக எழுத சுதந்திரம் வேண்டும் என்பதில் எந்தவித ஜையும் இல்லை. பாலுறவுப்புகள் புனித மானவை அல்லது பாலியல் உணர்ச்சியென்பது நாலுக்காலங்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டிய தொன்றே, அவற்றை எழுத்தில் விடிப்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டியதுள்ளபடே பொதுவான ஒழுக்கவாதிகளின் கருத்து. இக் கருத்துடன் எனக்கு என்னளவும் உடன்பாடில்லை. எந்த உணர்ச்சியையும் வெளிப்படுத்த முழுமையான சுதந்திரம் வேண்டும். ஆனால் அச்சுதந்திரம் துஸ்பிரயோகம் செய்யப்படல் கூடாது. பெரும் பாலும் இச்சுதந்திரம் பெண்களின் பாலுறவுப்புகளை தேவையின்றிவிபரித்து பெண்களை வெறும் பாலியல் பண்டங்களாக சித்தரிப்பதன்

மூலம் பெண்கள் இழிவு படுத்தப்படுகின்றார்கள்.

அண்மைக்காலமாக மரபை உடைக்க வேண்டுமென்று கோசத்துடன் பெண்களின் பாலுறவுப்புகள் இலக்கியங்களில் வலிந்து புகுத்தப் படுகின்றன. இந்த வகையிலே நான் எக்ஸில் இதழில் வெளியாகிய சுகனின் மதிப்பு மறுப்புறிக்கை எனும் சிறுகதையில் சில பகுதிகளைப் பார்க்கின்றேன்.

உதாரணமாக அக்கதையில் வரும் பெண் பாத்திரத்தை சுகன் “பெரிய முலைகள் உள்ள பெண்ணைவள் தெருவில் நடந்து வந்தாள். முலைகள் இந்தா பிடி இந்தாபிடி என்று என்னைக் கேட்பதுபோல் இருந்தது.” எனவர்ணிக்கிறார். ஒரு பெண்ணைத் தெருவில் நோக்கும் போது அவளை வெறும் பாலியல் உறுப்புக்களை மாத்திரம் கொண்டு வர்ணிப்பதென்பது அவளை வெறும் பாலியல் பண்டமாகவே சுகனால் அல்லது அந்தப் பாத்திரத்தால் பார்க்க முடிகிறதென்பது சுத்த ஆணாதிக்க வெளிப்பாடே. எமது சமூகத்தில் பொதுவாக ஆண்-பெண் உடலுறவில் ஆணின் ஆதிக்கமே நிலவுகிறது. பெண்ணின் திருப்தி கருத்தில் எடுக்கப்படுவதில்லை. இதே ஆண் நிலைக் கோட்பாட்டுக்குட்பட்டே சுகன் இப்படி எழுதுகிறார். “இந்தப் பெண்களுக்கு கூட்டுக் கலவிக்கு நல்ல விருப்பம். பெண்களுக்கென்ன எல்லோருக்குமே கூட்டுக்கலவிக்கு விருப்பம் தான்... இல்லை! ஆணால் அதற்கான குழநிலைக் குக் கொண்டு வருவதற்குள் உயிர் போய்விடும்...” இங்கு சுகன் எனும் ஆண் நன்றாகவே தன்னை இனம் காட்டுகிறார். உடலுறவின்போது ஆணே முதன்மைப் பங்கு வகித்து பெண்ணை உடலுற ஏக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்பதை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

எமது சமூகத்தில் பொதுவாக ஆண்-பெண் உடலுறவில் ஆணின் ஆதிக்கமே நிலவுகிறது. பெண்ணின் திருப்தி கருத்தில் எடுக்கப்படுவதில்லை.

ஆணாதிக்க பாலியல் வக்கிரத்தை கொட்டத்தீர்க்க எம்மை வெறும் பக்கடைக் காய்களாகப் பாவிப்பதை எம்மால் ஒருகாலமும் அனுமதிக்க முடியாது. எந்தவித காரணமும் இன்றி பெண்ணின் பாலுறவுப்புகள் வர்ணிக்கப்பட்டு நாம் இழிவு படுத்தப்படுவதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்களை சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். சங்க இலக்கியத்தில் இருந்து புகலிட இலக்கியம் வரை இதற்கு விதிவிலக்கில்லை. எம்மை இப்படி போகப் பொருட்களாக உபயோகிப்பதை நாம் வன்மையாகக்கண்டிக்கின்றோம். எதிர்காலத்தில் எம்மை

இழிவு படுத்து வதை நிறுத்துமாறு தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறோம்.

* * * * *

தேவாவிடமிருந்து... (கார்லஸ்ருக்)

பெண் இப்படித்தான் நினைப்பாள், நடந்துகொள்வாள் என்று ஆண்கள் சொல்வதும், அக்கருத்துக்கள் பெண்களின் சிந்தனையை குறித்த தீர்மானங்களை, அப்படியான அனுமானத்தை கட்டி வைத்திருக்க உதவியிருக்கிறது. இக்கதையில் ஆங்காங்கு பெண் இப்படிக் கூறுகின்றாள் என்று கதையாசிரியர் சொல்லிச் செல்வதால் ஆணாதிக்கக் கருத்துக்கள் “மதிப்பு மறுப்பறிக்கை”யில் வெட்டவெளிச் சமாய்த் தெரிகிறது. இதில் தொனிக்கும் ஆபத்து என்னவென்றால் இவ்வாறான கருத்துக்கள் ஊன்றப்படுவதால் பெண் இப்படித்தான் நினைக்க வேண்டும், இருக்கவேண்டும் என இனிவரும் காலத்திலும் புதுக்கோணத்தில் வடிக்கப் படுகிறது. உள்ளாக்கம் ஒன்றுதான். பூச்சுத்தான் புதிச். பெண் இப்படித்தான் நினைப்பாள், இப்படித்தான் அனுபவிப்பாள், இப்படித்தான் சந்தோசப்படுவாள் என்று எழுதி எத்தனை நாளுக்குத்தான் உங்களுக்கும், எங்களுக்கும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பீர்கள்? (இக்கதையே ஒரு பெண்ணுடைய பெயரில் வந்திருந்தால்... என நீங்கள் முன்குவதும் கேட்காமலில்லை) ஆணாதிக்க கருத்துக்கள் ஆணிடம் மட்டுந்தான் இருக்கவேண்டுமா என்ன?

பின் எழுந்தவைகள்:

கசனின் கதையில் விபரிக்கப்பட்ட கூட்டுக்கலவி தமிழ்க் கலாசாரத்தை கட்டிக் காப்போருக்கும் (அப்படியொரு விடயம் இருந்தால்) அதன் நிழலில் குளிர் காய்வோருக்கும் அலர்ஜியாக இருக்கலாம். பெண்கள் விரும்பி கூட்டுக்கலவியில் ரடுப்பட்டார்கள் என்பதுதான் பிரச்சனையாகப் போய்விட்டது. தாங்க முடியாத தாகி விட்டது. மகனைத் தகப்பன், மாமன் மருக்களை... இப்படிப்படியோ... வன்முறைகள், அநீதிகள் நாளும் நாளும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவை வெளிச்சமாக்கப்படும் போது... எங்கே அம்யா போயிருந்தீர்கள்? ஏதாவது குரல் எழுப்பினீர்களா? எத்தனை பேர் அதனை மூடி மறைக்க உதவுகின்றனர். அப்போது இந்தக் கலாசாரக் கூச்சல்கள் (பீயைக் கிளறிப் பார்ப்பதாக... உளறும்) என்கு போய் ஒழிந்ததாம்? பெண் அவைதிக்கப்படலாம், வன்முறைக் குள்ளாக்கப் படலாம் ஆனால் அவள் வாயை மூடிக்கொண்

டிருக்க வேண்டும். “எனக்குப் பாதுகாவலனாக ஆண் இருக்கிறான் நான் அனுபவிப்பதையும், அவன் போடுவதையும் வாங்கிக் கொண்டும் ஆமாம் எனத் தலையாட்டிக் கொண்டும் இருக்க வேண்டும். அவன் எனக்குரியவற்றைத் தீர்மானிப்பான்.” இங்குதான் இந்த ஆணாதிக்கத்தின் முழு உருவம் வெளிப்படுகிறது. பெண் தமக்கே எழுதப்பட்ட சொத்தாக அவ்வுரிமையை அனுபவிக்கும் ஆண்கள் கூட்டுக்கலவி விடயம் தெரிந்தவுடன் “அடிமடியில் கைவைக்கிற” தாக சாமியாடுகின்றனர். பீதி கொள்கின்றனர்.

பெண்ணுக்கு மேலே ஆதிக்கம் செலுத்துகிற உரிமை இருக்கிறதே அதை அவ்வளவு எளிதில் கைவிட்டுவிட முடியுமா ஆணாதிக்கத்தால்? தமிழில் இன்றுவரை எத்தனை கதைகள், கட்டுரைகள், சம்பவக்கோவைகள், இப்படி... எத்தனை வந்தன என்று தெரியவில்லை. ஐரோப்பாவில், அமெரிக்காவில் இந்தக் கூட்டுக்கலவி இன்னும் வெளியே பேச விரும்பாத ஒன்றாய்தான் கணிக்கப்படுகிறது. இது ஆசியாவிலும் இருந்திருக்கலாம். அல்லது இப்போதும் மறைமுகமாக இருக்கவாம். இது சம்பந்தமான இலக்கியங்கள் சமயங்களின் பெண்ணுக்கு மேலே ஆதிக்கம் செலுத்துகிற உரிமை இருக்கிறதே அதை அவ்வளவு எளிதில் கைவிட்டுவிட முடியுமா ஆணாதிக்கத்தால்?

ஆதிக்கம் மேலோங்கி இருந்த காலங்களில் “ஓழுக்கப் பொலிஸ் காரர்களால்” அழிக்கப்பட்டிருக்கலாம். எப்படியோ வண்ணைத் தெரியும்? தமிழ் மானம் போய்விட்டதே. தமிழ் இலக்கியத் துக்கு அழிவு வந்துவிட்டதே” என்று கும்போ முய்யோ போட்டு இன்பவல்லியை, இவள் கிடைத்தால்... சவுக்காலும் அடித்திருப்பார். அதாவது “பெண்ணே நீயே பார் உன்னை ஆண்கேவலப்படுத்துகிறான், கூட்டுக்கலவியில் இருப்பதாகக் கூறுகிறான். அதை நீ எப்படிப் பிரசரிப்பாய்?” இது வண்ணைத்தெய்வத்தின் கேள்வி. ஐயா ஐங்கு பேர் ஒருத்திரெளத்தையைபங்கு போட்டபோது அதை அவனும் ஏற்றுக் கொட்டக்கொட்டுகிறேன்! அப்போதெல்லாம் உங்கள் கேள்வி எங்கே போய் ஒளிந்துகொண்டன?

அசிங்கங்கள் என்பது ஒருவரூ இன்னொருவர் மிதிப்பது, ஆக்கிரமிப்பது. இதைப் புரிந்து கோடன்டால் “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டு மேயல் லாது வேறொன்றையும் அறிகிலேனே பராபரமே”

* * * * *

துறை

அவன் அழுது ஓய்ந்து விட்டான். இப்படியான ஒரு இழப்பு தன் எதிரிக்கும் வரக்கூடாது என்று அவன் மனம் புலம்பியது. இழப்புகளில் எல்லாம் மகத்தான் இழப்பல்லவோ இது. இந்த இழப்புகளை மறக்கவேண்டுமெனில், அவன் தன்னைத் தானே மாய்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கும் ஒரு மனோவெராக்கியம் தேவை.

ஒரு துணிவு தேவை. அந்த இரண்டும் இல்லாத காரணத் தினால்தானா அவன் இப்படி வீதி விதியாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறான். இனி அவன் துறக்கவேண்டியது அவனைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. தன் ணைத் துறப்பது எல்லோருக்கும் சித்திக்கின்ற காரியமா? இனி வாழ்க்கை என்பது கிடையாது. எதிர்காலம் பாரமாக இருக்கும். பாரம் என்பது அவனுக்கு அவனேதான்.

ஒரு ஜெல் வீச் சில் எல்லோரும் போய்விட்டார்கள் அவனைத்தவிர். காரணம் அந்த நேரம் அவன் இந்த நாட்டிலேயே இல்லை. விசயம் கேளிவிப்பட்டு விமானமூலம் வந்திறங்கிய வட்டன், மீண்டும் அவன் தன் ஊருக்குப் போவதில் அர்த்த மில்லை என்பதை உணர்ந்தான். மீண்டும் ஏன் வெளிநாடு? யாருக்காக?

கொழும்பு வீதிகளில் அவனது பாஸ்போட் பக்கங்கள் காற்றில் பறந்து காணாமல் போயின. அவனது மனைவியும், பிள்ளைகளும் கருகி மடிந்து விட்டனராம். எல்லா சந்திக ஸிலும் அரச மரத்தின் கீழ் புத்தபெருமான் கண்களை மூட கனவுகண்டுகொண்டிருந்தார். தரையில் நடப்பவர்களின் கனவுகள் கருகி சாம்பலாக குவிந்து கொண்டிருந்தன.

பட்டுவர்ணக் குடைபிடிப் பவர்கள் தங்கள் குடைகளை மடக்கவில்லை. யாத்திரீகளை வழியில் விட்டுவிட்டு யாத்திரை

முடிந் து
விட்டது. அவனைத் திரும்பிப் பார்க்க ஒருவரும் இல்லை. வேண்டாம் யாரும் பார்க்கவேண்டாம். யாரும் அவனின் கனவுகளை கலைக்காமல் விட்டிருக்கலாம்.

வானத் தில் அடிக்கடி பறக்கும் ராட்சத் வெளவாளின் எச்சத்தில் அவன் வீட்டில் ஒரு மயானகாண்டம் முற்றுப்பெற்றது. அந்த ஜெல் வெடிக்குத் தான் எத்தனை பசி. இனி ஒரு வரும் இல்லை. “சர்வவிக் னோபாய சாந்தகே!” முருகண் டிப் பிள்ளையாருக்கு சமஸ் கிருதம் புரியாது. இறைவனுக்கு சேவை செய்த யானைக்கு பின் இரண்டு கால்கள் வழங்காது போய்விட்டது. பாரிசவாதமாம்: ஏற்றிச் சென்ற லொறி வினாய கரைப் புரட்டிவிட்டது.

அவன் நடந்தான், மாயவன் ஆறு வழைமொல் அழுதபடி ஒடிக் கொண்டிருந்தது. முன்னேஸ்வரம் தீர்த்த விழா முடிந்து பத்து நாட்கள் பிந்தி விட்டன. முன்புபோல் இல்லை திருவிழா நாட்களை கூட சிலர்தான் நிர்ணயிப் பார்கள். சிலநேரம் யேசுபாலகன் பிறப்பு டிசம்பர் இருபத்தைந் தாக இருக்காது. பிப்ரவரியிலும் வரலாம். ஆனால் இந்த அதிகப் பிரசங்கித்தனம் சிலரை மடக்காது. பிறகு புனித யுத்தம் ஆரம் பமாகிவிடும். வாக்குச் சீட்டுகள் திசைமாறும்.

நீர்க்கொடும்பு முந்துவிங்கும்.

அவன் துறவி யாகிவிட்டான். ரிஷி மூலம் - நதிமூலம் தேட முடியாது. ஆனால் இவனின் மூலம் தேடலாம். இவனின் துறவுக்கு இழப்பே காரணம். ஒரு வனை துறவுயாக்கும் வலிமை எங்கோ ஒருநாட்டில் தயாரான ஜெல் வெடிக்கும் உள்ளது.

அவன் போகும் பாதை அவனுக்கே தெரியவில்லை. பசி - தாகம் இரண்டுக்கும் நீர்தான், மாயவன் ஆற்றுமீன் சற்று உப்புக் கரித்தது. அந்த ஆறு கடலோடு கலக்கும் சங்கமத்துறை சமீபத் தில் இருந்ததால் கடல் நீரின் அரவணைப்பும் இருந்தது. துறவிக்கு எல்லாம் ஒன்றுதான். இனிப்போ - கரிப்போ எதிலூம் வித்தியாசம் இல்லை.

“அம்மா! ஜயா எப்ப வருவார்?”
“அடுத்த மாசம் லீவு வெக்கேஷனுக்கு வருவார்”
“அம்மா ஜயாவுக்கு கலர்ப்பென் சில கொண்டு வரச் சொல்லி எழுதுங்கோ!”
கண்கள் மீண்டும் குளமாகின.
“விடுங்கோப்பா! பெரியவன் முழிச்சிக் கொண்டான்”
“சம்மா இருமன், இனி அடுத்த வருஷம் தானே!”
“கெதியா”
மனதிற்குள் ஒரு விம்மல் எழுந்து

தணிந்தது. அவன் மீண்டும் நடந்தான். தார் ரோட் -பாலங்கள் -காடுகள் - கிரவல் -ஓழுங்கைகள் - காடுகள், இது யாத்திரையல்ல! ஒரு முடிவைத்தேடி.

எந்த ஊர் - என்ன இடம் எதுவும் அவனுக்குப் புரியவில்லை. புரியவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஒருமேடு, அந்த மேட்டில் ஒரு பெயர் தெரியாத விசாலித்த விருட்சம். அதன் அடியில் சிதிலமடைந்த கல்மண்டம். அவன் அந்த இடத்தை அடையும் போது அளவுக்கு மீறிய களைப்பு. பள்ளத்தை ஓட்டி ஒரு வில்லவரம். அடியில் சில பழுத்த பழங்கள். அவனுக்கு அந்தப் பழங்கள் போதும். பள்ளத்தில் சற்றுத் தூரத்தில் புல்தரையில் ஒரு பாம்பு சுதந் திரமாக ஊர்ந்து கொண்டிருந்தது. அதன் உடல் எங்கும் சதுரங்கள். நல்ல விஷப் பாம்பு. அவன் மண்டபத்துப் படியில் சாய்ந்து படுத்தான். விசாலித்த மரக்கிளைகளுக்கு ஊடாக வான்து வெள்ளை மேகங்கள் வெகு அழுகாகத் தெரிந்தன.

ஒரு குழந்தையின் அழுகரல். அவன் திடிரெனக் கண் விழித்தான். மண்டபத்துக்குக் கீழ் அவன் வந்த காட்டுப்பாதையில் ஒரு குழந்தை வரும். இவன் பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் அந்தக் காட்டுப்பாதையில் வரும் போது அந்தப் பிராந்தியத்திலேயே

ஒரு வீடுகூட இருக்கவில்லை. அவ்வளவு ஏன்? மனித அரவமே இல்லையே! மீண்டும் அந்தக் குழந்தை உரத்த குரலெடுத்து அழுதது. இவன் நூற்றி. இனி இவன் மனதை எதுவும் அசைக்காது. குழந்தை அழுதபடி அந்தப் பாதையால் மேல்நோக்கி சென்று மறைந்தது.

அதிகாலையில் அவனுக்கு விழிப்பு வந்தது. குரியன் உதயமாகவில்லை. எனினும் இருள் விலகி விசாலித்த மரம் நன்கு புலனாகியது. அவன் நிமிர்ந்து படுத்தபடியே அந்த மரத்தை ஊடாக வீசிய காற்றை நன்றாக உள்ளினுக்கும் போது அவன் ஒரு பக்கம் அனல் போல் தகிர்த்தது. தொடர்ந்து ஒரு ரனமான முனகும் குரல். மெல்லப் படுத்தபடியே திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் பக்கத்தில் முன் தினம் சாயங்காலம் கீழே பாதையில் பார்த்த சிறுகுழந்தை முனகியபடி படுத்திருந்தது. அந்தக் குழந்தையின் கண்கள் இறுகமுடிக்கிடந்தன. வாய் உள்ளியது.

“அம்மே! தாத்தே! சீயே!”

குழந்தையின் உடல் காய்ச்சலினால் அக்கினிபோல் கொதித்தது. அவனைப்பார்த்து என்னிநகையாடுவதைப் போல அந்த விசாலித்த மரத்தின் கிளைகள் காற்றில் கினுகி ஞந்தன. சற்று அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவன் அந்தக் குழந்தையைத் தூக்கி மார்போடு அணைத்துக் கொண்டான். அவன் உடல் இப்போது அக்கினியாகத் தகித்தது.

சற்று நேரம் கழித்து அவன் அந்தக் குழந்தையை மார்போடு அணைத்தபடி பெரிய வீதிக்கு போகும் பாதைவழி யாக விரைந்து கொண்டிருந்தான். முதலில் மருந்து வாங்க வேண்டும். பிறகு..? குழந்தைக்கு பால் வேண்டும்.

ஓ! அந்தத் துறவிக்கு என்ன ஆயிற்று?

(யாவும் கற்பனை.)



ஜோப்பாவில் வெளிவந்த,
“இருள்வேளி”
(பீஞ்சுவினத்துவ
தொகுப்பு),
“இன்னுமொரு
காலடி” ஆகிய
இரு நூல்கள்
பற்றிய அறி
முகம் / வீமா
சனம் / உறை
யாடல் ஆகி
யவே 26.12.1998
சனிக் கிழமை
சவில் தமிழ்,
கலை இலக்கிய ஆர்வகம்
சார்பில் “குரிச்”
நகரில் நடை
பெற்றது.

பின்நவீனத்துவ நிலை: அறிவின்மீது ஓர் அறிக்கை

ஜோன் - ஃபிரான்ஸூவா வியோதார்

Jean-François Lyotard உடைய “The Postmodern Condition: A Report on Knowledge” எனும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. ஆங்கில வழி தமிழில் தரப்படுகிறது. முழுமையாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டின் பிரஞ்சு மூலநாலூடன் ஒப்புநோக்கி நூல்வழியில் ஆண்டின் இறுதியில் “எக்ஸில்” வெளியிடாக வெளிவரும்.

1.இந்தப் புலம்: கண்ணிமயமான சமூகங்களில் அறிவு

பின்தொழிற்காலகட்டம் என்றியப்படும் காலத்தில் சமூகம் நுழையும் போதும் பின்நவீனத்துவக்காலகட்டம் என்றியப்படும் காலகட்டத்தில் பண்பாடு நுழையும் போதும் அறிவின் அந்தஸ்து மாற்றப்படுகிறது என்பதே எமது தற்போதைய பணிக்கான எடுகோள்¹. 1950களின் இறுதியில் இருந்தாலும், இந்த மாற்றம் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தது; இது ஐரோப்பாவைப் பொறுத்தவரையிலும் போரின் பின்னான மீழ்கட்டுமானம் முடிவடைந்த கால கட்டமாகும். நாடுகளைப் பொறுத்து இது நிகழ்ந்த வேகம் கூடுதலாகவோ குறைவாகவோ இருக்கலாம். மேலும் நாடுகளினுள்ளும் செயல்பாடு நிகழும் பிரிவுகளையும் பொறுத்தும் இது மாறுபடலாம்: மேம்போக்கானபார்வையூடாக விவரித்துக்காட்டுவதற்கு இயலாமற் போவதற்கு பொதுவாகக் காணப்படுகின்ற காலக் குழப்பமே காரணம்². இவ் விவரணையின் ஓர் பகுதி தவிர்க்கமுடியாதபடி ஊகத்தின் அடிப்படையிலேயே அமையும். எதிர்காலவியலில் (futurology) அளவிறக்கிமான நம்பிக்கையை வைப்பது எந்தவகையிலும் விவேகமானதல்ல என்பது எமக்குத் தெரியும்³.

எவ்வகையிலும் தவிர்க்கமுடியாதபடி, முடிவடையாமல் இருக்கப்போகின்ற ஓர் ஓவியத்தை வரைவதைக்காட்டிலும் உடனடியாக எமது படிப்பின் குறிக்கோளை வரையறுக்கக்கூடிய ஓர் சிறிய அலகிலிருந்து எனது பயணத்தைத் தொடங்கப் போகின்றேன். மொழி தொடர்பான பின்வரும் கூறுகள் குறித்து கடந்த நாற்பது வருடங்களாக “முன்னணியிலுள்ள” அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தன என்று சொல்வது நேர்மையானது, அவை: ஓலியரியல் (Phonology) மற்றும் மொழியில் கோட்பாடுகள்⁴, தொடர்பியல் மற்றும் தொடர்பியக்கவியல் (Cybernetics) சிக்கல்கள், நவீன தூயகணிதக் கோட்பாடுகள் மற்றும் கணிதக்கணிப்பயன்பாடுகள்⁵, கணிகளும் அவற்றின் மொழிகளும்⁶, மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் மற்றும் கணிகி மொழிகளிடையேயான பயன்படுத்துமைப் பகுதிகள் குறித்த தேடுதல்⁷, தகவல் சேமிப்பு மற்றும் தரவு வங்கிகளுடைய சிக்கல்கள்⁸, கணிமுடிவிடங்களின் துல்லியத்தன்மை மற்றும் தொலைவியக்குதிறன்⁹, முரணுரையியல் (Paradoxology)¹⁰ என்பன. மெய்மைகள் தங்களுக்காகத் தாங்களே பேசிக்கொள்ளும் (மேலும் இந்தப் பட்டியல் தீர்ந்து போவதில்லை).

இந்தத் தொழில்நுட்பவியல் மாற்றங்கள் அறிவின்மீது கருத்தில் கொள்ளத்தக்களவு விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டிருக்கலாம். சிவிகரிக்கப்பட்ட அறிதலின் ஆய்வு மற்றும் பரப்புகை என்ற அதனுடைய இரண்டு பிரதான செயல்பாடுகள், ஏற்கெனவே இந்த விளைவுகளை உணர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன அல்லது எதிர்காலத்தில் உணரும். அதனுடைய முதற் செயற்பாட்டைப் பொறுத்தவரை சாதாரண மனிதனுக்கு வசப்படக்கூடிய ஓர் உதாரணத்தை மரபியல் (Genetics) வழங்குகிறது: இது தனது கோட்பாட்டு வாய்ப்பாடுகளை தொடர்பியக்கவியலுக்கென வழங்குகிறது. பெருவாரியான பிற உதாரணங்களும் கொடுக்கமுடியும். இரண்டாவது செயல்பாட்டைப் பொறுத்தவரை, கருவிகளின் - இயந்திரங்களின் வணிகமயமான மற்றும் மிகச் சிறிதாகக்கப்பட்ட தன்மை அறிதல் பெறப்பட்ட, வகைப்படுத்தப்பட்ட, கிடைக்கக்செய்யப்பட்ட, மற்றும் சுரண்டப்பட்ட வழிகளையெல்லாம்

ஏற்கெனவே மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது பொதுவான அறிவுக்கெட்டியதொன்றாகும்¹². தகவல்-படிமுறைச் செயலாக்கக் கருவியியந்திரங்கள் தொடர்ந்து பெருகுவது மனிதச் சுழற்சியிலும் (போக்குவரத்து ஒழுங்கமைப்புகளில்) பின்னர் ஒவி மற்றும் காட்சிப்படிமங்களின் சுழற்சியிலும் (தொடர்பூட்கங்கள்) அவை நிகழ்த்திய முன்னேற்றங்களைப்போல் அறிதலின் சுழற்சியிலும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன; இன்னமும் ஏற்படுத்தும் என்று கருதுவது சரியானதே¹³.

இந்தப் பொதுவான மாற்றச் சூழ்நிலையினுள் அறிவினுடை இயல்பு மாற்றமடையாமல் தப்பிக்கமுடியாது. அது புதிய தடங்களில் தன்னைப் பதித்துக் கொள்ளும்; அளவுகளாக (Quantities) அறிதல் மொழிமாற்றப்பட்டால் மட்டுமே அது இயக்கப்படக் கூடியதாக இருக்கும்¹⁴. இவ்வாறு மொழிமாற்றப்படமுடியாத அறிவினுடைய நிறுவப்பட்ட பகுதிகளைல்லாம் கைவிடப்பட்டுவிடும். அத்துடன் கண்ணிமொழியாக மாற்றப்படக் கூடியது என்ற விளைவினுடைய, இறுதியான சாத்தியப்பாட்டினால் ஆய்வுகளின் புதிய திசைகளும் வலியுறுத்தப்படுத்தப்படும். இப்போதும், பின்னரும் கூட, அறிவின் “உற்பத்தியாளர்களும்” பாவனையாளர்களும் அவர்கள் கண்டுபிடிக்கவேண்டியதோ கற்றுக்கொள்ளவேண்டியதோ எதுவாயிருப்பினும், இந்த மேற்படி மொழிகளாக மாற்றுவதற்குவேண்டிய வழிமுறைகளைக் கையில்வைத்திருக்கவேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். மொழிபெயர்ப்புக் கருவிகள் தொடர்பான ஆய்வுகள் ஏலவே மிக முன்னேறியுள்ளன¹⁵. கண்ணிகளின் மேலாதிக்கத்துடன் சேர்ந்து ஒருவகையான ஏரணம்(Logotic) வந்துள்ளது; ஆகவே, அதனால் (சாதாரண) அறிக்கைகள், “அறிவு” அறிக்கைளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன என்று தீர்மானிக்கும் பரிந்துரைத்தொகுதிகளும் வந்து சேர்ந்துள்ளன.

“அறிபவரரக்” கருத்தில் வைத்துக்கொண்டு அறிவை வெளியியமாகக் கொண்டுவருதல் நிகழும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அறிவின் எந்தப் படிமுறைச் செயல்நிலையில் ஒருவனோ / ஒருத்தியோ வந்து சேர்ந்தாலும் இது நிகழும் என எதிர்பார்க்கலாம். மனதிற்கான பயிற்சியிலிருந்து அல்லது ஆட்களிற்கான பயிற்சியிலிருந்து அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் என்பது பிரிக்கமுடியாதது என்ற பழைய கொள்கை கைவிடப்பட்டதாகவிட்டதுடன், இனி ஒருபோதும் அப்படியிருக்கவும் முடியாது. அறிவை விளியோகிப்பவர்களிடையேயும் அறிவைப் பயன்படுத்துபவர்களிடையேயுமான உறவு அறிவைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் விநியோகிப்பதும் பயன்படுத்துவதும் இப்போது கவனமெடுக்கப்படுகிறது மேலும் இன்னும் கூடுதலாகக் கவனமெடுக்கப்படும். ஏற்கெனவே நுகர்பொருள் உற்பத்தியாளர்களி னுடையவும் பயனிட்டாளர்களுடையவும் உறவினால் எடுக்கப்பட்ட வடிவத்தை கண்ணுடித்தனமாக ஏற்றுக்கொள்வதற்காகவே இது நிகழ்கிறது. நுகர் பொருளைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் உற்பத்திசெய்தார்கள், பயன்படுத்தினார்கள்; அதாவது மதிப்பினுடைய வடிவமாக. அறிவு விற்கப்படுவதற்கு / விற்கப்படுவதற்காகவும் உற்பத்திசெய்யப்படுகிறது. அது ஓர் புதிய உற்பத்தியாக மதிப்புயர்த்தப்படுவதற்காக / மதிப்புயர்த்தப்படுவதற்காகவும் பயனிட்டப்படுகிறது: இரண்டு நேர்வுகளிலும் பரிமாற்றமே இலக்கு. அறிவு அதனாலிலேயே ஓர் முடிந்த முடிவாகிறது, அது தனது “பயன்- மதிப்பை” இழக்கிறது¹⁶.

கடைசிக் கொஞ்சப் பத்தாண்டுகளாக மூலாதாரமான உற்பத்திச் சக்திகளில் ஒன்றாக அறிவு வந்துவிட்டது என்பது பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது¹⁷. மிகஅதிகமாக அபிவிருத்தியடைந்துவிட்ட நாடுகளினுடைய உற்பத்திச் சக்திகளின் விகிதாசார அளவில் குறிப்பிடத்தக்களவு விளைவுகளை முன்னதாகவே இவை ஏற்படுத்தியுள்ளதுடன் 18 அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிற்கு பெரியளவு தடைநிலை (bottle neck) விளைவை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பின்தொழிற்காலத்திலும் பின்நவீனத்துவக் காலத்திலும் தேசிய அரசுகளினுடைய உற்பத்தித் திறன்களின் முனைப்பை அறிவியல் பலப்படுத்துகிறது என்பதிலும், அது தொடர்க்கிறது என்பதிலும் சந்தேகமில்லை. அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிற்கும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிற்குமிடையோன இடைவெளி முன்னெப்போதையும்விட அதிகமாகும் என்ற முடிவுக்கு இட்டுச் சென்றதில் இந்தச் சூழ்நிலையும் உண்மையில் ஓர் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது¹⁹.

ஆனால் சிக்கலின் இந்தக்கூறு பிறவற்றை முடிமுறைக்க விட்டுவிடக்கூடாது, அது பிறவற்றுக்குத் துணையானதுமட்டுமேயாகும். தகவல்சார் நுகர்பொருள் வடிவமாக உள்ள அறிவு உற்பத்தித்

திறனுக்குத் தவிர்க்கமுடியாதது . ஏற்கெனவே, இது தொடரவும் கூடும், உலகளவிலான அதிகாரத்துக்கான போட்டியின் ஓர் பிரதானமான - உண்மையிலேயே பிராதானமான - பண்யத்தொகை ஆகும். முன்பு எல்லைகளிற்காகச் சண்டையிட்டதுபோலவும் அதன்பின்னர் மலிவான உழைப்பையும் மூலப்பொருட்களையும் சுரண்டுவதற்கான கட்டுப்பாட்டுக்காகச் சண்டையிட்டதுபோலவும், ஓர் நாள் தகவலின் கட்டுப்பாட்டுக்காகத் தேசிய அரசுகள் சண்டையிடும் என்பது கருத்தில் கொள்ளக்கூடியதே. ஒருபக்கம் தொழிற்சாலை மற்றும் வணிக உத்திகளுக்காகப் புதிய புலம் திறந்துவிடப்பட்ட அதேவேளை, மறுபக்கம் அது அரசியல் மற்றும் இராணுவ உத்திகளிற்கானதாயும் இருக்கிறது²⁰.

எப்படியிருப்பினும் , மேலே அடிக்கோட்டுக் காட்டியபார்வைநான் வெளிப்படுத்திக்காட்டியளவு எனிதானதல்ல. அறிவின் வணிகமயமாக்குதல் தேசிய அரசுகள் அனுபவித்த, இப்போதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் முன்னுரிமைகளைப் பாதிப்பதாயிருக்கும். இது அறிதலின் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தைப் பொறுத்தது. அறிதல்செயல்பாடு சமூகத்தின் மூளை அல்லது மனம் என்றவகையில் அரசினுடைய நோக்கெல்லைக்குள் உள்ளடங்கிவிடும் என்ற எண்ணம் எதிர்ப்புக் கொள்கைகளின் அதிகரிக்கும் பலத்தினால் மிகமிகக் காலாவதியாகிப்போன ஒன்றாகிவிட்டது. இதன்படி சமூகத்தினுள்ளே செய்தி சுழற்சியடைவதாலும் அவை தகவலுள்ளில் செறிவாயும் குழு உக்குறி அவிழ்க்கப்படுவதற்கு (Decode) எனிதாயிருப்பதனாலும் மட்டுமே சமூகம் இருந்துகொண்டிருப்பதும் வளர்வதும் நிகழ்கிறது. தொடர்பாக்கத்தெளிவுத்தன்மை (Transparency) என்ற கருத்தியல் அறிவின் வணிகமயமாக்கல் என்பதுடன் கைகோர்த்துச் செல்வது இது அரசினை இரைச்சலும் (Noise) தெளிவின்மையும் நிறைந்த ஓர் தொழிற்சாலையாகக் காணுத்தொடங்கும். இந்தவிதமான பார்வையிலிருந்து, அரசு மற்றும் பொருளாதார அதிகாரத்துக்கிடையிலான உறவில் எழும் சிக்கல் புதிய நெருக்கடியுடன்தோன்றுமொரு பயமுட்டுதலை ஏற்படுத்தலாம்.

கடந்த சில பத்தாண்டுகளாக மூலதனங்களின் சுழற்சியில் புதியவடிவங்களை அடைந்ததன்மூலம் பொருளாதாரச் சக்திகள் நிலைத்ததன்மையின் இடர்நிலையை ஏற்கவே அடைந்துவிட்டன. இவை பன்னாட்டுக் கூட்டுத்தாபனங்கள் என்ற இனப்பெயரைக (Generic) கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் புதிய வடிவிலான பொருளாதாரச் சுழற்சி தேசிய அரசுகளின் கட்டுப்பாட்டைவிட்டு ஒரு பகுதியாவது அப்பால் செல்கின்றது என்பதையே வருவிக்கின்றது²¹. கண்ணித்தொழிறுப்பம் தொலைத்தொடர்பு ஆகியவற்றின் அபிவிருத்தியுடன் இந்தக்கேள்வி இன்னும் உறுத்தலனிப்பதாகப் பயமுறுத்துகிறது. உதாரணமாக பூமியின் வெளிச்சுற்றில் ஓர் பாதையை ஆக்கிரமிக்கும் அதிகாரம் IBM நிறுவனத்துக்கு ஒருவேளை வழங்கப்பட்டு, அந்நிறுவனம் ஓர் செய்தியோ தொடர்பியல் தரவு வங்கியோ நிறுவனால், அந்த தொடர்புக்கருவிகளில் தகவல் பெற்றுக்கொள்ள யாரெல்லாம் அனுமதியடையவர்கள்? விலக்கப்படவேண்டிய அலைவரிசை அல்லது தரவுகள் எவை என்பது யாரால் தீர்மானிக்கப்படவேண்டியது? அரசினாலா? அல்லது அரசும் அதைப் பயன்படுத்தும் பலரில் ஒருவராகவே இருந்துவிடுமா? புதிய சட்டப்பிரச்சினைகள் எழுப்பப்படும். அத்துடன் இந்தப் பின்வரும் கேள்வியும் : “இதெல்லாம் யாருக்குத் தெரியும்?”

அறிவின் தன்மையில் ஏற்பட்ட நிலைமாற்றத்தின் பின்னர் இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கின்ற (மக்கள்) அதிகாரத்தினுடைய தாக்குதலின்விளைவாக பொதுவாகப் பெரியநிறுவனங்கள் மக்கள் சமூகத்துடன் அவற்றுக்கிடையோன உறவை மீஸ்பரிசீலனை செய்வதற்குரிய நிலைக்குத்தள்ளப்படும் (சட்டம், நடைமுறை ஆகிய இரண்டு தளத்திலும்). உலகச் சந்தையின் மீன்திறப்பு ஓர் மோசமான பொருளாதாரப் போட்டியில்; சோசலிச் மாற்றுக்களின் சரிவு, அமெரிக்க முதலாளித்துவ மேலாதிக்கத்தின் உடைவு, ஏறக்குறையத் தொடங்கிவிட்ட சீனச் சந்தையின் திறப்பு - இவையும் பல பிற காரணிகளும் , 1930களில் இருந்து தங்களது பாத்திரம் எனப் பழக்கப்பட்டு வந்த முதலீடுகளை வழிப்படுத்தும் அல்லது இயக்கும் நடவடிக்கைகளை முன்னரேயே, 1970களின் இறுதியில், சீரிய மீன்தோற்றுத்திற்குக்குள்ளாக்கின²². இந்த வெளிச்சத்தில் புதிய தொழில்நுட்பங்கள்தான் இம்மீன்பரிசோதனைகளின் தேவையை அதிகரிக்க முடியும். தீர்மானங்களெடுப்பதில் (ஆகவே கட்டுப்பாட்டின் வழிமுறைகளாகவும்) பயன்படும் தகல்களை அவர்கள் பயன்படுத்துவதால் அவை இன்னும் சுடியளவு கிடைக்குத்தன்மையடையதாகவும் திருட்டுக்கு ஆட்படுவதாகவும் இருக்கும்.

கல்வியின் கல்வியியல் மதிப்பு அல்லது அரசியல் (நிர்வாக, ராஜதந்திர, இராணுவ)

முக்கியத்துவம் முதலியவற்றுக்குப் பதிலாக, கற்றுக்கொள்தலுங்கூட பண்ததைப்போலவே சமுத்தியில் வருகிறதென்பதைப் புலப்படுத்துவது அப்படியொன்றும் கடினமானதல்ல. இந்தச் சார்புடைய வேறுபாடு அறிவுக்கும் அறியாமைக்கும் இடையே நீண்டநாட்களுக்கு நிலைத்திருக்கமுடியாது. பதிலாக ஓZ j t c g; ywfrK d டராஇ d c j huz k fgyh; “சம்பள அறிவுக்கும்” “மூலதன அறிவுக்கும்” இடையேதான் இது நிகழும். வேறுவகையாகச் சொன்னால் அன்றாட வேலைச் சட்டகங்களிடையே (வேலைச்சக்தியின் மறுகட்டுமானம், “தப்பிப்பிழைத்தல்”) பரிமாறப்படும் வேலை அலகுகளுக்கும் ஓர் வேலைத்திட்டத்தைச் சாத்தியமாக்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட அறிவுக்கும் இடையேதான் இது நிகழும்.

இது இப்படித்தான் என்றால், புலப்படுத்தத்தின் தெளிவு என்பது தாராளவாதத்துக்குச் சமனானதாக வரும். சில வழிகள் தீர்மானங்களெடுப்பதற்கும் அதேவேளை சில வழிகள் கடனை அடைப்பதற்கு மட்டுமே உதவுவனவாயும் உள்ள, பண ஒட்டத்துக்கான, ஓர் ஒழுங்கமைப்பை தாராளவாதம் முன்சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. இதேபோல் ஒரேமாதிரியான இயல்புடைய ஒரேமாதிரியான வழிகளில் அறிவின் பயண ஓட்டமிருப்பதை ஒருவர் எளிதாக கற்பனை செய்யமுடியும்; அவற்றில் சில தீர்மானமெடுப்பவர்களிற்காக ஒதுக்கப்பட்டுவிடும். அதேவேளை வேறுசிலர் ஒவ்வொருவருடையவும் தொடர்ந்து ஏற்படும் கடன்களை மீன் அடைக்கப் பயன்படுத்தப்படுவர்; இது சமூகப் பிணைப்புக்களைச் சார்ந்திருக்கும்.

2. அந்தச் சிக்கல்: முறைமை

அறிவினுடைய அந்தஸ்து பற்றிய கேள்வியை எழுப்புவதற்காக, நான் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்குரிய ஆய்வுப்புலத்தை வரையறைசெய்யும் தற்காலிகக்கருதுகோள் இதுவே. “சமூகத்தைக் கண்ணிமயப்படுத்தல்” என்றுகொண்டு வெளிக்கிளம்பும் ஒருவருக்கு இந்தக்காட்சி தொடர்புடையது. இது(முழுமையாக வேறுபட்ட ஆர்வம் என்ற விதத்தில் எங்களுடையது முன்னேறியது என்றபோதிலும்) முதலானதாயிருப்பதற்கு அல்லது உண்மையானது என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு எந்த கோரிக்கையும் வைக்கவில்லை, ஓர் தற்காலிகக் கருதுகோளுக்கு வேறுப்படுத்திக்காணும் (Discrimination) நுண்ணிய திறனே தேவையாக இருக்கிறது. மிக அதிகமானவை முன்னேறிவிட்ட சமூகங்களினைக் கண்ணிமயப்படுத்தும் காட்சியானது அறிவின் நிலைமாற்றம் பற்றிய சில நேர்வகுகளின் மீது ஒன்பிராச் ச உதவுகிறது (அதீமான உருப்பெருக்கத் தன்மை நிகழ்ந்துவிடும் பிசு இருந்தபோதிலும்). மேலும் மக்கள்சுக்தியின் மீதும் பொது நிறுவனங்கள் மீதும் ஏற்படும் அதன் விளைவுகள் - வேறு எந்தப் பார்வையின்மூலமும் பெறப்படுவதற்குச் சிக்கலான விளைவுகளாகும். ஆகவே எங்கள் கருதுகோள் இயல்புடன் தொடர்புடையதாக இருப்பதைக்கண்டு பரிந்துரைப்பதுதொடர்பான விழுமியங்களுடன் பொருத்திப் பார்க்கக்கூடாது. ஆனால் எழுப்பப்படும் கேள்வி தொடர்பாக தந்திரோபாய விழுமியம் இதற்கும் இருக்கத்தான் செய்யும்.

ஒருபோதும் அதற்கு நம்பகத்தன்மை இருக்கப்போவதில்லை. மேலும் இந்தவகையில், எமது தற்காலிகக் கருதுகோளின் தெரிவு இடுகுறித்தனமானதுமல்ல. இது நிபுணர்களினால் மிக விரிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது²³. மேலும் இது அரசுத்தரக்களால் மற்றும் தொலைத் தொடர்புத் தொழிலை நிர்வாகிக்கின்றன போன்ற மிகநேரடியாகக் கருத்தில் கொள்ளத்தக்க தனியார் அமைப்புக்களால் எடுக்கப்படும் முடிவுகள் சிலவற்றை ஏற்கனவே வழிநடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஓரளவுக்கு இது ஏற்கெனவே அவதானிக்கப்படக்கூடியதாய்த்தான் இருக்கின்றது. இறுதியாக பொருளாதார ஸ்திரமின்மை அல்லது பொதுவான நிலைவிழிச்சி (உதாரணமாக உலகின் எரிசுக்கிடப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகளில் தொடர் தோல்வி போன்றவைகளினால்) இந்தக் காட்சிச் சூழல் கடந்து சென்றுவிடப் போவதற்கான நல்ல வாய்ப்புக்கள் உள்ளன: சமூகத்தைக் கண்ணி மயப்படுத்தவுக்குப்பதிலாக சமகாலத்தில் வேறுதிசையில் நிகழும் தொழிலாட்பழும் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என்று பார்ப்பது கடினமானது.

இப்படிச் சொல்வது இந்தக் கருதுகோள் பொதுப்படையானது என்பதற்குச் சமனானது. ஆனால் தொழிலாட்பத்தினதும் அறிவியலுடையதுமான வளர்ச்சியின் பொது வாய்ப்பாட்டினை எதிர் கொள்ள முடியாதபோகும் வரையில் மட்டுமே இது சாத்தியமாக இருக்கும். பொருளாதார வளர்ச்சியும் சமூக அரசியல் அதிகாரங்களின் விரிவாக்கமும் இயல்பான சார்புடையவையாகத் தோன்றுவதற்கே இது. அதாவது அறிவியல் தொழிலாட்ப அறிவுகள் ஒன்றுக்கொண்டிருக்கப்பட்டவை, ஒருபோதும் கேள்விக்

குள்ளாக்கப்பட முடியாதவை, உச்சபட்சமானதாக - சில வழக்கமானவை, தொடர்ச்சியானவை, ஏகமனதானவை என்றும் மற்றவை இடைவெளியிடன் நிகழ்பவை, தொடர்ச்சியற்றவை, முரண்படுபவை என்றும் - இந்த ஒன்றாகவிப்பு நிகழ்ந்தவிதம் மட்டும் தான் விவாதிக்கப்பட்டது 24.

ஆனால் இந்த உண்மையியங்கள் பொய்யானவை, முதலாவதாக அறிவியல் அறிவு ஒட்டுமொத்த அறிவையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில்லை; அது எப்போதுமே பிறவகையான அறிவிப்புலங்களுக்குத் துணைசேர்ப்பதாயும் அவற்றுடன் முரண்படுவதற்கும் போட்டியிடுவதற்குமே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தப்பிறவகையான அறிவிப்புலங்களை நான் எளிமையில் விருப்புமடைய கதையாடல்கள் என அழைக்க விரும்புகிறேன் (இவற்றின் குணாம்சங்கள் பின்னர் விவரிக்கப்படும்). கதையாடல் அறிவு அறிவியலைவிட மேலானது என்று நான் பொருள்கொள்ளவில்லை, ஆனால் கதையாடலின் உருமாதிரி உள்ளார்ந்த சமனிலையை உடைய மகிழ்வுங்குதலுடைய கருத்துக்களுடன் தொடர்புடையது²⁵. அதற்குத்ததாக, சிறப்பாக அதை “அறிந்து” வைத்திருப்பவரிடமிருந்து புற்பாக்கப்படுமானால், அதைப் பயன்படுத்துவதுபரிடமிருந்து அந்நியாதல் முன்னெப்போதையும்விட அதிகமாக நிகழ்ந்தால் அப் போது, சமகால அறிவியல் அறிவு கேலிக்குரியதாய்தான் உள்ளது. ஆசிரியர்களினதும் ஆராச்சியாளர்களினதும் ஒழுக்கச்சிதைவு புறக்கணிக்கப்பட்டுவிடக்கூடியதல்ல; 1960களில் மிகவும் அபிவிருத்தியடைந்த அனைத்துச் சமூகங்களிலும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுமுனைந்தவர்களிடையே - மாணவர்களிடையே - ஆய்வுகூடங்களிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் குறிப்பிடத்தக்க உற்பத்தித்திறன் வீழ்ச்சியிருந்தது; தங்களையேகூட தொற்றுக்களிலிருந்து காப்பாற்றமுடியாத ஆபத்தான் ஓர் பரிணாமத்தையும் அடைந்திருந்தார்கள் என்பது பரவலாக அறியப்பட்டதே²⁶. இதெல்லாம் ஓர் புரட்சியைநோக்கி (விருப்பமுடையதானதோ பயம்தருவதானதோ எதுவாயினும்) வழிநடத்திச் செல்லும் என்று எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் கேள்விக்கே இடமில்லாதது: இது பின் தொழிற்காலச் சமூகத்தின் நிகழ்வுகளின் ஒழுங்கை ஒரிரவில் மாற்றிவிடப்போவதில்லை. ஆனால் தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால அறிவியல் அறிவின் அந்தஸ்தை மதிப்பீடு செய்வதற்கு அறிவியலாளரின் பங்கைப்பற்றிய இந்த ஜயம் முக்கிய காரணியாகப் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

இது இரண்டாவது புள்ளி: முறைமையினுடைய மையப் பிரச்சனையில் அறிவியல் ஆராச்சிக்காரரின் நெறிபிறழ்வு முக்கியப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளதால் எல்லாவற்றையும்விட மேலாக இதை இப்போது கருத்தில் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆணையுரிமைபற்றி (Authority) சமகால ஜேர்மானிய கோட்பாட்டாளர்கள் எழுப்பும் கேள்விகளின்போது பயன்படுத்துவதைவிடப் பரந்தபொருளில் நான் முறைமை என்ற இந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றேன்²⁷. உதாரணமாக ஏதாவதொரு பொதுச்சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்: தரப்பட்ட ஒருவகையான மக்கள் கண்டிப்பாக அதில் குறிப்பிடப்பட்ட வகைமாதிரியான செயலை நிகழ்த்தவேண்டும் என்று அது சொல்லும். இந்தச் சட்டம்தான் நெறியானது என்று சொல்ல முறைமைப்படுத்தல் (Legitimation) என்ற படிமுறைச் செயல்மூலம் சட்டமியற்றுபவர் ஆணையுரிமை பெறுகிறார். இப்போது ஓர் அறிவியல் அறிக்கையை உதாரணமாக எடுக்கலாம்: அறிவியல்பூர்வமானது என்று ஒத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு சில நிபுந்தனைகளை நிறைவேற்றியாகவேண்டும் என்ற விதிக்கு இந்த அறிக்கை கட்டுப்பட்டது. இந்த நேர்வைப்பொறுத்தவரை முறைமைப்படுத்தல் என்ற படிமுறைச் செயலின்மூலம் சட்டமியற்றுபவர் அறிவியல் சொல்லாடல்களைச் செய்கிறார். இச் சொல்லாடல் சொல்லப்பட்ட நிலைகளை பரிந்துரை செய்ய ஆணையுரிமைப்பற்றது (பொதுவாக பரிசோதனைகளை உறுதிசெய்தல், உள்ளமைப்புக்களின் ஒழுங்குநிலையமைப்பு ஆகியவற்றின் நிலைகள்). அறிவியல் சமூகத்தினால் கருத்தில் கொண்டு சொல்லாடப்படுவதற்கு ஓர் அறிக்கை சேர்க்கப்படவேண்டுமா இல்லையா என்பதை இந்நிலைகள்தான் தீர்மானம் செய்கின்றன.

இதன் இணை வலிந்ததாக தோற்றும். ஆனால் அது அப்படியல்ல என்று நாங்கள் இனிக் காண்போம். பிளோட்டோவின் காலத்திலிருந்தே அறிவியலினுடைய முறைமைத்தன்மையின் மீதான கேள்வி சட்டமியற்றுபவரின் முறைமையோடு பிரிக்கமுடியாதபடி பிளைந்தாள்ளது. இந்தப் பார்வையிலிருந்து எதுஉண்மை என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கான உரிமை, எதுநேதி என்பதை தீர்மானிப்பதற்கான உரிமையில் நின்று சுயாதீனமானதல்ல என்பது தெளிவாகும். இரு ஆணையுரிமையினருக்கும் இந்த அறிக்கைகள் சேர்மதியானபோதும்கூட இயல்பில் வேறுபட்டவை. அறிவியல் மற்றும் அரசியல் மொழி, அறிவியல் மொழி என்று அழைக்கப்படுவனவற்றுக்கிடையே இறுக்கமான உட்தொடர்புள்ளது என்பதே முக்கிய புள்ளி: இவை இரண்டுமே ஒரு பார்வையிலிருந்து கிளைப்பவை, ஒரே “தெரிவிலிருந்து”

கிளைப்பவை, நீங்கள் விரும்பினால் - அந்தத்தெரிவு மேற்கத்தியம் (Occident) என்றழைக்கப்படுகிறது.

முன்னெப்போதையும் விட மிகமுழுமையாக இருந்துகொண்டிருக்கும் அதிகாரங்களுக்கு கீழாக்கப்பட்டதாக அறிவியல் இருக்கின்ற இந்நேரத்தில் புதிய தொழிலுடைய செய்தால் - அது அவற்றுக்கிணையேயான முரண்பாட்டின் பிரதான குறிகாட்டியாக விளங்கும். இந்த நிலையில் இரட்டை முறைமை பற்றிய கேள்வி முன்னணிக்கு வரும். அது பின்னணியில் மறையும் சாத்தியம் அறவே இல்லை. இந்த ஒரே கேள்வியின் இருபக்கங்களே அறிவும் அதிகாரமும் என்பதை அது வெளிக்கொணரும்: அது எந்த அறிவு என்பதையார் தீர்மானிப்பது, எது தீர்மானிக்கப்படவேண்டியது என்பது யாருக்குத் தெரியும்? அரசுபற்றிய கேள்வியையிட இந்தக் கணனி யுகத்தில் முன்னெப்போதுமில்லாதவாறு அறிவுபற்றிய கேள்வி இருக்கிறது.

மூழியேயர்ப்பு (தொடரும்): விள்ளெசுந். க.

குறிப்புகள்:

(இந்த நாலுக்காக வியோதார் பயன்படுத்திய குறிப்புக்களில் பெரும்பாலானவை நாற்பெயர்கள். அவை சாஸ்ராதாரங்கள் என்ற அடிப்படையிலேயே அவர் தந்திருக்கிறார். அவற்றை நான் இங்கே இட்சக்ருக்கம் கருதியும் பிறகாரங்களுக்காகவும் தரவில்லை. நாலை முழுமையாக வெளியிடும்போது அவற்றுமையும் அத்துடன் இந்நால் முழுவதும் நான் பயன்படுத்திய, பயன்படுத்தப்போயிர் அனைத்துக் கலைச்சொற்களையும் தரலாமென்றிருக்கிறேன். வாசிப்புக்குத் தேவையான விளக்கங்களைக் கூற வேண்டும். அவர் தொடுத்துள்ளவைகளை மட்டுமே இங்கு குறிப்பாகத் தந்திருக்கிறேன். மதியானவைகளுப் பணவில் எண்ணிடப்பட்டிருப்பினும் குறிப்புகள் இரு.)

12.3,4,5,6,7

8. IBM இனுடைய துதிய சந்ததி 360S வெளிவந்த 1965ம் ஆண்டிலிருந்து கணனிப்புர்ட்சி தேசியிடப்படுகிறது

9.10.11

12. சேரிக்கப்பட்ட செய்திகளை வெளியிடுவதான் துதிய சாத்தியப்பாடுகளின்பற்றி போதுமானவை எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. குறிப்பாக குறைக்கத்தீர்கள், ஜெஸர் தொழிலுடைப்பம் பற்றியதுவில்லை... வெகுவரைவிலேயே ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தேவையான நாலுக்களை வெகு மலிவாக கோடித்து வைக்கக்கூடியதாயிருக்கும். மேலும் அதைத் தாங்களாகவே செய்யவை இயலுமல்லிருக்கும். தேசிய அறிவியல்நிறுவனம் செய்த வோர் ஆய்வின்படி இருவரில்லாரு உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்கள் கணவியின் உதவி சிட்டுபெருக்களாயிருக்கிறார்கள். மேலும் அனைத்துப் பள்ளிகளும் 1980களின் தொடக்கத்தில் ஒரு கணவியை வைத்திருக்கக்கூடியானதாயிருக்கும். (இது பிரான்ஸில்)

13. மியூபெக் மாகாணங்களிற்கும் பிரான்ஸதோக்கும் இனுடையில் விடியோ வழியாக மாநாடு நடைப்பது வாடக்கையாகிட்டது கிழிப்பெக் மொன்றியேல் ஒருபக்கமும் :பிரான்ஸ் (பரிஸ்வட்டம்குப் பல்கலைக்கழும், பூபோர்க் கமையம்) மறுபக்கமுராக நான்காவது தொலைக்காட்சி வழியான மாநாடு 1978 இல் நிகழ்ந்தது. இலத்திரனியல் இதழியல் அடுத்த உதாரணத்தை வழங்குகிறது: அமெரிக்காவின் மூன்று பெரிய தொலைக்காட்சி ஒன்றைகள் உலகெங்கும் படப்பிடிப்பு மையங்களை நிறுவுகின்றன. ஏற்குத்துறை அனைத்து உலகக் கிழிப்புவகைஞரும் இலத்திரனியல் மாற்றப்பட்டு செய்திவழியாக அமெரிக்காவுக்குள் காட்டப்பட வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கம். மொள்கோ அழுவுலகம் மட்டுமே இன்னும்கூட ஒளிப்படச் சூரியில் படமெடுத்து செய்யுதித் தொலைப்பாடுகளாக ப்ராஸ்போட்டுக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. பெரியதொரு முட்டைக்கட்டும் இடமாக வண்டின் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது.

14. இப்போது தகவலின் அடிப்படை அலுத் "பிற்" (bit).

15. கிரெய்க் & லெக்ஸிக்கன் நிறுவனம் கையடக்க மொழியெயிப்புக் கருவிகளின் வணிக உற்பத்தியை அறிவித்துள்ளன. இது ஒரே நேரத்தில் பல மொழிகளையும் உள்வாங்கும் முனைகளும் 1500 சொற்களுக்கான நினைவுகளும் உடையது. இன்னுமொரு நிறுவனம் 600-2400 சொற்களை மணிநேரத்துக்குள் பெயர்க்கும் நிறுவுடையது. இது ஒரு மொழியகாதி, ஒத்தசொல்லகாதி.

இலக்கணச்சுடி ஆய்விப்பவை உடையது.

16.17

18.கடந்த இருபதுவருடங்களாக தொழிலாளிகள் அளவிலிருந்தும் பின்வருமாறு மாறியுள்ளது:

	1950	1971
தொழிலின்மாலை, சேவைப்பிரிவு, விவசாயத் தொழிலாளிகள்	62.5%	51.4%
தொழிலுடைப்ப அற்வுவடையோர், தொழில்தீர்வாப்புதோர்	7.5 %	14.2%
அறுவைர்	30.0 %	34.0%

19.20.21.22.23.24.25.26.27

புகலிட இலக்கிய உற்பத்திகளிற்குள் அராஜக எதிர்ப்பு அராஜக ஆதரவு, காற்ப்புணர்வு, பிரிவாற்றாமை, சினிமா, காதல், தத்துவம் போன்ற பல விஷயங்கள் உள்ளன. ஆனால் “தேசத்திற்கு திரும்பிப்போதல்” பற்றிய ஒரு தெளிவான பார்வை உள்ளதா? இந்தப்பார்வை துண்டாகவே இல்லை என்று முடிவுக்டிவிடமுடியாது. எவ்வாறு இந்தப் பார்வை அழிவுமாகச் சில உற்பத்திகளுக்குள் உள்ளன என்பதை இனங்காட்டுதல் விமர்சகர் களைச் சார்ந்த விஷயம். ஆனால் புகலிட விமர்சகர்களோ புகலிடத்தை முன்னிலைப் படுத்தாமல் புகலிடத்தை மையமாகக் கொண்டு எழும் உற்பத்திகளை ஒதுக்கி வைத்து வேறுவிஷயங்களிலே கூடுதல் கவனம் எடுப்பதை அண்மைக்கால விமர்சன, விவாத உற்பத்திகளுக்குள் குறிப்பாகக் காணமுடிகின்றன. இந்த உற்பத்திகள் தனிநபர் கள் சார்ந்தும், அரசியல் சார்ந்தும், தத்துவம் சார்ந்தும் உள்ளன. இதுபோன்ற விமர்சனங்களின் வருகை- இலக்கியப்போக்கினுள் தவிர்க்கமுடியாத விஷயமே. ஆனால், புகலிடம் மீதான நாலைய ஆய்விற்கு இந்த விமர்சனங்களுக்குள் ஏதாவது யயன்பாடு உள்ளதா?

ஒரு காலகட்டத்திலே புகலிடத்திற்கு எதிரான மெளனக்கோசங்கள் புகலிடத்திலேயே தோன்றியதுண்டு எனும் உண்மையை இலக்கிய அவதானிகள் அறிவர். இவர்கள் தமது **EXODE** இன் இலக்கை, மூலத்தை எவ்வாறு இங்கே வந்த விடன் மறந்தனர் என்பது எனக்கு இன்றுவரை விளங்காத விஷயமாகவே உள்ளது. “அங்கே” யும் “இங்கே” யும் ஒன்றல்ல, தனித்தனி விஷயங்கள் என்பதைப் பொருளாதாரர்தியாக விளங்கிக் கொண்டதே இந்தனதிர்ப்புக்குக் காரணமா? நாம் எமது உயிரைக்காக்க இங்கே வந்தோமா அல்லது பொருளாதார இருத்தலை நிர்மாணம் செய்ய இங்கே வந்தோமா என்பதை - கிட்டத் தட்ட, இரண்டு தசாப்த புகலிட வாழ்வைத் தாண்டிய பின்னர் நாங்கள் எங்களிடம் கேட்டுப் பார்க்கலாம். “அங்கே” அது மூன்றாவது உலகம் “இங்கே” இது முதலாளித்துவ உலகம். மூன்றாம் உலகம் குறிப்பாக வறுமை உலகம் எனக் கருதப் பட்டாலும் அங்கே முதலாளித்துவ சிந்தனை அல்லது முதலாளித்துவ இருத்தல் இல்லை என்பது எனது வாதம் அல்ல. “இங்கே” அகதி களாக வந்த பஸ்ரிடம் முதலாளித்துவக் கணவே புகலிடக் கணவைக் காட்டிலும் உள்ளது என்பதை இவர்களது வாழ்வியல், கலாச்சாரப் பின்ன ணிகளை வைத்து இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். இந்தக் கணவு எமது பேணாவேந்தர் களிடமும் உள்ளது. புகலிடத்திற்கு ஆதரவாக எஸ்.பொ வைத்த சில அபிப்பிராயங்களை இட்டு ஒருவர் மிகவும் சங்கடப்பட்டுள்ளார். இந்த

அபிப்பிராயம் புகலிடத்திற்கு எதிரானதல்ல. இந்த ஒருவர் எஸ்.பொ வைத் தவறாக வாசித்துள்ளார் என்றும், புகலிடத்தைத் தலைகீழாக விளங்கிக்

எமது கலை/விமர்சன மரபு மீது... 4

சிவலோகன்

கொண்டுள்ளார் என்றும் எனது விமர்சன நேர்மை கருதுகின்றது. அடுத்த தூற்றாண்டுத் தமிழிலக்கியம் புகலிடத்திலே மையம் கொள்கின்றது என எஸ்.பொ கணிப்பதில் உள்ள தப்பு எது? அது எங்கே மையம் கொள்ளவேண்டுமென “விமர்சகர்” கருதுகின்றாராம்? மாற்பாண்த்திலா? அல்லது சங்ககாலத்திலா? தனது “விமர்சன”த்துக்குள் எஸ்.பொ வை இழுத்து தன் விமர்சன வறுமையை மிகவும் நன்றாக அவர் காட்டியுள்ளார்.

இந்த “விமர்சகரை” ஒருபக்கத்திலே ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, புகலிடக் கவிஞர் ஒருவர் விஷயத்திற்கு வருகின்றேன். ஓர் மாலையில் இவரைச் சந்தித்து புகலிட இலக்கியம் பற்றிக் கதைத்த வேளையில்- “தேசத்திறகுத் திரும்பிப் போக உங்களுக்கு விருப்பமுள்ளதா? இந்தத் “திரும்பிப் போதல்” பற்றி நீங்கள் வைத்துள்ள அபிப்பிராயம் என்ன?” என்று கேட்டேன். “ஏன் திரும்பிப் போவான்? அங்கை போய் என்ன செய் மிறுது?” என அவர் சொன்ன கேள்விபதில் என்னை சுற்றே அதிர்ச்சிக்குள்ளாகியது. நான் அவரிடம் அவர் பதில் மீது ஓர் வியாக்கியானம் கேட்டேன். அவர் தந்த வியாக்கியானம் இது:

“இங்கை எங்களுக்குச் சாப்பாட்டுப் பிரச்சனை இருக்கா? அங்கை ஒருக்கிலோ அரிசியின்றை விலை என்னவென்டு உங்களுக்குத் தெரி யுமா?” இந்தப்பதிலில் அர்த்தமெது? இங்கே நாங்கள் வாழ்கின்றோம். அங்கே அவாகள் உள்ளனர். அவர்கள் நாங்கள் அல்லர். அவர்கள் வாழ்கின்ற னரா, சாகின்றனரா என்பதுபற்றி எமக்கு எந்த அக்கறையும் இல்லை. ஆனால் நாங்கள் எழுதும் போது எமக்கு அவர்கள் தேவை. எமக்குச்சதி வரும் போது அவர்களைப் பற்றி எழுதுவோம் என்பதுதானே.

ஆம். இது புகலிட விமர்சன கலாசாரத்தின் ஒருமுகம்.

பண்பாட்டுச் சிக்கலுக்குள் புகலிடம் பெண்கள்.

- ஜோபா -

புகலிடத்தில் தமிழ் பெண்கள் எதிர் நோக்குகின்ற பிரச்சனைகள் பற்றி புகலிடம் பெண்/ஆண் எழுத்தாளர்கள் எழுதியும் மேடை போட்டுக் கதைத்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெண்களின் அடிப்படையில் எவ்வித மாற்றத்தையும் காணவில்லை. இந்நிலைக்கான காரணங்கள் எவ்வை?

குடும்பமாகவும், தனியாகவும், குழந்தை களுடனும் புகலிடத்தில் வாழும் பெண்கள் இச்குழலை எவ்வாறு உள்வாங்கிக் கொள்கிறார்கள்? எவ்விதமாற்றத்தை காணகிறார்கள்? தங்களுக்கான வழமையான சிக்கல்களை எவ்வாறு தீர்த்துக் கொள்கிறார்கள்? என்பதை நான் வாழும் குழலை வைத்து பதிவாக்குகின்றேன்.

இங்கு பெண்களின் (ஆண்களிற்கும்) அனைத்துச் சிக்கல்களுக்கும் முக்கிய காரணமாக மொழி உள்ளது. ஆயினும் பெண்களின் சிந்தனைப் போக்குகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தாது, புகலிடச் சூழலுக்கேற்ற வாறு தங்களை மாற்றி அமைக்காது தாய்நாட்டு பண்பாட்டுச் சட்டகங்களை இறுகிப் பற்றி இருப்பதுவே மிகமுக்கிய காரணமாக உள்ளது. இச்குழந்நிலைக்கு பெண்களின் பாதுகாப்பாளர்கள் எனச் சொல்லிக் கொள்ளும் ஆண்களே (தகப்பன், கணவன், சகோதரன்) முக்கிய பொறுப்பாளி களாவார்கள். தாய் நாட்டினை விட்டு புகலிடம் தேடிவந்து அன்னிய நாடுகளில் வாழ்க்கையை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டு வெறும் பொருளாதாரத்தில் மட்டும் தம் வாழ்நிலையை மாற்றிக் கொண்டு ஏனைய வாழ்நிலைச் சூழலினை கண்ணன்முடிக் கடந்து போவது என்பது முட்டாள்த்தனமே.

புகலிடத்தில் வந்து சேர்ந்த பெண்களில் பஸ்வேறு வயதுப் பிரிவினர்கள் அடங்கினாலும் அதிக சிக்கலுக்குள்ளாகின்றவர்கள் இனவயதுக்குடும்பப்பெண்களே! இவர்கள் மொழிப் பிரச்சனைக்கு எவ்வாறு உட்படுகிறார்கள்?



இங்கு மொழியை கற்றுக்கொள்வதற்கு ஏராளமான பாடசாலை வசதிகள் இருந்தும் பெண்கள் விரும்பியோ, அவர்களது ஆண்துணையின் கட்டாயத்தினாலோ பணம் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய பாடசாலைகளையே நாடிப் போவது மட்டுமல்லாது அத்தோடு நிறுத்திக் கொள்வது.

* இங்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் திருமணம் செய்து கொள்வது/ உடனேயே குழந்தை பெற்றுக்கொள்வது.

* குழந்தைகளுக்கான உதவிப் பணம் பெறும் நோக்கோடு தொடர்ச்சியாக மூன்று குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வது.

முதலில் நாம் வாழும் குழலை அவதானித்து அதற் கேற்றாற் போல் நம்மை இசைவாக்கப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். புகலிட நாட்டு மொழி பற்றி சிறிதளவும் அறிந்து கொள்ளது குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதாலும், அதுசார்ந்த முழுப்பொறுப்புகளும் பெண்களின் தலைமீது விழுவதாலும் இவர்களின் புகலிடச் சிக்கல் இரட்டிப்பாகின்றது. மேற்கொண்டு மொழி பற்றிய அறிவை தேடி நகரமுடியாத நிலைக்கு ஆளாகின்றார்கள்.

பெண்கள் சிறிதுகாலம் ஈடு தங்கள் படிப்பை மேற்கொள்வதற்கு குழந்தைகள் பெற-

றுக்கொள்வதை தள்ளிப்போடலாம். அதற்குரிய வழிமுறைகளை (கருத்தடை மாத்திரைகள்) கையாளலாம். கருத்தடை மாத்திரைகள் பாவிப் பதால் குழந்தை பெற்றுமுடியாது/உடல் பெருத்து விடும் என அதுபற்றி வைத்திய ஆலோசனை கூட பெற்றுக்கொள்ளாது கொண்டிருக்கும் தவறான அபிப்பிராயங்கள் மூலம் இவ்வாறான சூழ்நிலைக்கு ஆளாகின்றார்கள்.

அத்தோடு குழந்தை பராமரிக்கும் இடங்களில் குழந்தைகளை விடத்தயங்குவது, அங்கு குழந்தைகளை சரியாகக் கவனிப்பதில்லை, அங்கு குழந்தைகள் கெட்டுவிடும், பெற்றோரின் உறவு விடுபட்டுப் போய்விடும் என தங்களுக்குத் தாங்களே நியாயம் கற்பித்துக் கொண்டு “கலியாணம் செய்தால் காற்கட்டு, பிள்ளை பிறந்தால் வாய்க்கட்டு” என்ற மரபான போக்கில் ஒடுங்கி வாழ்கிறார்கள். வெளியுலகத்தினுடனான தொடர் பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாது வெறும் செக்குமாட்டுத் தனத்தில் வீட்டுக்குள் குழந்தைகளுடன் அடைபட்டிருக்கும் ஒரு பெண் இலகுவில் மனப்பாதிப்படைய வழிவகுக்கிறது.

இங்குள்ள காலநிலைச் சூழலை விளங்கிக் கொள்ளாது தங்கள் உணவுகளில், ஆடைகளில் மாற்றம் செய்யாது, தாய் நாட்டுச் சிந்தனையில் மரபுகளைப்பேணுவதால் விரைவில் நோயாளியாகி விடுகிறார்கள். குளிர்காலத் திற்கேற்ப உடைகளை மாற்றுவது தேசவிரோதக் குற்றம், மானம் கெட்ட வேலை என்ற தவறான சிந்தனைகளில் சிக்குண்டு கணவன்மாரின் விருப்பங்களிற்கேற்றாற் போல் வாழ்ந்து தமிழை சீரழிக்கிறார்கள்.

இவை எல்லாவற்றையும் மீறி;

* திருமணத்திற்கெனவும், தாய்நாட்டுச் சூழலின் பாதுகாப்பின்மையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகவும் முன்பின் அறிந்திராத யாரோ ஒரு ஆணுடன் சேர்ந்து வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு வந்து சேருகின்ற பெண்கள் தங்கள் ஆண்துணைப்பறி புரிந்து கொள்ளமுன் அவர்கள் தங்கள் ஆண்தனத்தை பெண்கள் மீது திணிப்பது.

* பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றம் காண பெண்களை வேலைக்கு அனுப்பும் ஆண்கள் (இலங்கையில் என்றால் நிலை வேறு) சந்தேகத்தின் பேரில் அவர்களால் காட்டு மிராண்டித் தனமாக சித்திரவதைக்குள்ளாது

* பெண்கள் ஆண்களிலும் பார்க்கக் கல்வித்தகமை பெற்றிருந்தாலோ/மொழியறிவு பெற்றிருந்தாலோ அது தங்கள் ஆணாதிக்கத்திற்கு ஆபத்தாய் அமையும் என்பதால் தாழ்வுச் சிக்கவுக்குட்படும் பல ஆண்களினால் திட்ட மிட்டரீதியில் பொது

வைபவங்களுக்கோ, வெளி இடங்களுக்கோ கூட்டிச் செல்வது தவிர்க்கப்பட்டு அடுத்த வீட்டு பெண்களின் நட்புகள் கூட துண்டிக்கப்படுகிறது.

* ஏலவேயுள்ள கடன் தொல்லைகள், குடிப் பழக்கம் போன்றவற்றால் ஏற்படும் விரக்தியின் வெளிப்பாடுக் கொல்லாம் வீட்டிலுள்ள பெண்கள் மீதே திணிக்கப்படல்.

குழந்தைகளின் பராமரிப்புக்கருதி அரசினால் வழங்கப்படுகின்ற உதவித் தொகை களைக் கூட அத்தாய் மாரின் தெரிவுக்கேற்ப குழந்தைகளுக்காக செலவு செய்யப் படுவதை அனுமதிக்காது தந்தைமாரினாலேயே அப்பணம் கையாளப்படுதல்,

படிப்பைத்தொடர் அல்லது வேலைக்குச் செல்ல விரும்பிய போதும் குழந்தை, குடும்பச் சமை முழுவதும் பெண்களின் தலையில் விழுதல் போன்ற ஆண்களின் செயற்பாடுகளால் புகலிடப் பெண்கள் மனப்பாதிப்புக்குள்ளாகின்றார்கள். ஆனால் இங்கு இவ்வாறான ஆண்களின் தடைகளில் இருந்து விலகி தனியே வாழக்கூடிய சூழல் இருந்தும் நமது சமுதாயம், பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்ற சிந்தனைகளில் இருந்து விடுபட்டுமுடியாது தங்களுக்குள்ளேயே அடங்கிக் கொள்கிறார்கள். முடிவில் தற்காலை செய்கிறார்கள். மீறும் போது ஆண்களால் கொலை செய்யப்படுகிறார்கள்.

அண்மித்த காலங்களில் புகலிடத்தில் இடம்பெற்ற பெண்களின் கொலைகள்/ தற்காலைகள் இவற்றை இன்னும் அப்பட்டமாக விளக்கிக் காட்டுகிறது.

மாலா (Bobigny)

சு.சகந்தி (ஜேர்மனி)

.....

என பட்டியல் நீள்கின்றது.

இவ்வாறான பெண்களின் நிலையை சாதகமாக்கி இவர்களது வீடுகளுக்கு கையில் பைபின்டனும் காவற கோபுரத்துடனும் விழித் தெழுவோம் என்றபடி அவர்களை ஜெகோவா மதத்தினர் நாடுகின்றனர். தங்கள் மதத்தின் சிந்தனைகளை அவர்களுக்குப் புகட்டி மதம் பரப்பும் வேலைகளுக்கு இப்பெண்களைப் பயன் படுத்துகின்றனர். மிகவும் திட்டமிட்ட முறையில் பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நபர்கள்மூலம் இப்பெண்கள் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டு, சிந்தனைகள் மழுங்கடிக்கப்பட்டு மண்டை கழுவப்படுகின் றனர்.

ஆண்களின் துன்புறுத்தலுக்குள்ளாகி நிம்மதியிழந்து வாழும் இப்பெண்கள் தங்கள் பிரச்சனைகள், கஸ்டங்கள் தீர் வழிகிடைத் துவிடும், நிம்மதி கிடைக்கும் என நம்பி, மணிக்

கணக்கில் இருந்து பொய்ப்பிரச்சாரங்களைச் செய்யும் மதபோதகர்களிடம் ஏமாந்து தங்களை இன்னும் மோசமான சீரழிவுக்குள்ளாக்குகிறார்கள்.

புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் பெண்களில் மேற்குறிப் பிட்ட இடர்பாடுகளை நாலும் கேள்விப் படுகிறோம்!

புகலிடத்தில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள்/ சஞ்சிகைகள் இதுபற்றி நிறையவே எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றை எத்தனை வீதமான பெண்கள் வாசித்துக் கொள்வார்கள்/ புரிந்துகொள்வார்கள்.

என்பது கேள்விக்குறியே.

ஆனாலும் கொலைகளும்/ தற்கொலை கஞம் முடிந்தபாடில்லை. கணவன் இறந்து கொண்டிருக்கும் போது கர்த் தரிடம் பழியைப் போட்டு வைத்தியரிடம் கொண்டு போகாது வீட்டில் வைத்து சாக்டித்த கொடுமையும், சகோதரனால்

தன் சகோதரியின் வயிற்றில் இருப்பது குட்டிச் சாத்தான் என சகோதரியை குத்தி கொலை செய்ததும் பாரிஸ் நகரத் தில்தான்.

பெண்கள் பிரச்சனைகளுக்கு ஆதிக்க ஆண்களின் சிந்தனைப் போக்கே முக்கிய காரணி எனினும் இவ்வாறான மதங்களின் தலையீடு பெண்களை மேலும் சிக்கலுக்குள்ளாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

மேற்கூறிய வகைச் சிக்கல்கள் நிகழ்வதை குறைந்த பட்சமேனும் தடுக்கும் வண்ணம் புகலிடப் பெண்நிலை வாதிகள், புத்திஜீவிகள் போன்றோர் இப் பிரச்சனைகளை கருத்தில் கொள்ளாதவரை நிகழும் கொலைகளும் தற் கொலைகளும் தொடர வாய்ப்பளித்தவர்களாவோம்.



பிரான்சின் நாள்காலத் தலகம்.

“முன்றாவது உலகம்” என்ற பதம் குறிப்பாக வறுமைநாடுகளைக் குறிப்பது, “நான்காவது உலகம்” எனும் பதம் விளிம்புநிலையில் வாழ்வோரைச் சுட்டுவது. விளிம்பு நிலை - பொருளாதாரக் காரணிகளாலும், உணர்வுசார் உடைவுகளாலும் அல்லது சுய தெரிவிவிருந்தும் தோன்றுவது. உபகண்டத்திலே இது ஜாதிய ஒடுக்குமுறைகளை முன்னிலைப் படுத்திப்பார்க்கப்படும் ஒன்றாக உள்ளது. ஒரு புதிய நூற்றாண்டுக்குள் நுழையும் நிர்ப்பந்தத்திலுள்ள எமக்கு முன்னே உள்ள பெரிய கேள்வி இதுதான்!

புதிய நூற்றாண்டு புதியநூற்றாண்டாக இருக்குமா? நிச்சயமாக ஆம் எனச் சொல்லிவிட முடியாது. ஏனவில், இருபுதாம் நூற்றாண்டின் தொடர்ச்சியாக மட்டுமல்ல, இதனது இன்னல்கள் யாவற்றையும் புதம் போட்டுச் சுமக்கும் ஒன்றாக அது இருக்கும் எனக் கருதுவதற்கு நிறையக் காரணிகள் உள்ளன. 26 நவம்பர் 1998ஐ திதியாகக் கொண்ட பிரஞ்சுப் பத்திரிகையான LE MONDE தனது முதல் பக்கத்திலேயே “நாங்கள் பார்க்க விரும்பாத வறுமை” என்ற தலைப்பில் நான்காவது உலகம் பற்றித் தரும் செய்திகள் அதிர்ச்சியைத் தருவனவாக உள்ளன.

“எங்கே போவது என்று தெரியாமல் அல்லது நிரந்தர முகவரி இல்லாமல் பிரான்சிலே 500,000 பேர் வாழ்கின்றனர்” என எழுதியுள்ளது.

பிரான்சின் தொழிலமைச்சரான மார்ட்டின் ஓயிறி இது தொடர்பாக கருத்துத் தெரிவிக்கையில்

“ஒவ்வொரு பிரெஞ்சுப் பிரசையும் இது தொடர்பாக தங்களது விழிகளைத் திறுக்கவேண்டும்.” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“அபிவிருத்தியடைந்த” என தமக்குத்தாமே பெயர்குட்டிக் கொண்டுள்ள இந்நடுகளின் மிதலாளித்துவம் பொருளாதாரம் இதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறது?

LIBERATION

Un esprit quitte la Terre
Là s"envole une àme
Pour lui plus de misère
Mais pour ses proches que de larmes
Il continu de monter
Les larmes continuent de couler
Un jour ils seront tous réunis
Et ils ne seront plus jamais dans la nuit..

MARIA Lathis

LA GUERRE.

La guerre on se demande à quoi sa sert
Pourquoi se faire tant de mal
Pourquoi detruire la Terre
Encore et encore des coups de balles
qui seront tous fatales
On se retrouve sans famille
Et ça détruit peu à peu nos vies
Un lac de sang se forme sous nos pieds
Mais ça ne cessera donc jamais...

MARIA Lathis எனும் இச் சீறுபியென் வயது பன்னிரண்டு. பிரான்சீஸ் பிறந்து வளரும் இச்சிறுமிகன்தனையம் சம்பந்தமான கவீதைகளை தொடர்ந்து பிரான்சீஸ் எழுதிவருகிறார். இவரீன் கவீதை ஸ்கூல் நாட்டின் அவைங்களோடு கலந்து வெளிவருவது மற்பிடத்தக்கது.



வினாக்கள்

ஏதுமல்லது

- சக்தராஸ/ரத்தி -

மிதப்புநிலை...

கத்தறிப்பு வர்ணக்கலவையின் ஒளி வெள்ளம். ஒளிவெள்ளம் மெல்லவும் கலையா வண்ணம் மிதந்தேன்.

உதிர்ந்த இரகு போன்றும் - நீரில் மூழ்கும் தகட்டுத் துண்டுபோன்றும் மிதந்தேன்.

புலன் எட்டும் திசையெங்கும் சுசும் ஒளியின் கசிவு.

காற்றில் கலைந்து- மின் சேர்ந்து மேகமும் அதிராது மிதந்தேன்.

எதுவுமே இல்லை. என் வசம் எதுவுமே இல்லை.

துவக்கு

காசு

அநிகாரம்

ஆடை

உணர்ச்சி

உயிர் என்று எதுவுமே இல்லை என்னிடம்.

இழப்புக்கு இத்தனை சுகம் உண்டா?

மிதந்தேன்..

மிதத்தல்முடிய தீர்ப்புநிலையம் வரும் போலும்.

விசாரிப்பார்கள். விசாரிப்பின் முடிவில் தேவர்களின் ஸ்நேக மா? என்னை கொப்பராவா என்பது முடிவாகும். சொர்க்கம் என்பது நிச்சயம் எனக்குக்

கிடையாது. பாவங் களை பட்டியல் போட்டு எப்படியும் ஏழேட்டு நரக தண்டனை தீர்த்து விடுவார்கள்.

கொலை:

கொள்ளை:

ஆட்கடத்தல்

பாலியல் வன்முறை:

இனத்துரோகம். சித்திர குப்தன் பட்டியல் போடுவான். சீ... போடுவார். அவரிடம் “நான் ஆரெண்டுதெரியுமாடா?” என்று அதிகாரம் எல்லாம் காட்ட முடியாது. காட்டவும் கூடாது. தருகின்ற தண்டனையை மனமு வந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண் நூம்.

உர்ரர்... ரென்ற பேரீரச்சலுடன் எணக்கலைத்து விட்டு வேக மாய் எதுவோ பறந்து கொண்டி நூந்து. ஒரு கணம் துணுக்க சுற்று - கலைந்த நான் மறுபடி இணைந்து புளியாய் தூரத்தே போகும் அதைப் பார்த்தேன்.

மயில் வாகனம் ... முருகன் அதில்... சீச்சி. இது பிரமை அது சட்லைற்.

எத்தனை காலம் இப்படி மிதக்க நேரிடுமோ? இப்படியேயித்தல் தொடருமாயின் மரணம் சுகமா னதே. பாவத் தின் சம்பளம் மரணம் என்கிறார்களே அப்படி யாயின் மரணம் தண்டனையா?

அப்படி உணரமுடியவில் வையே.. புவிவாழ்வில் இத்தனை சுகானுபவம் கண்டில்லையே இந்த ஆத்மா. உடல் இழந்தால் தான் ஆத்மாவிற்கு சுகம் உண்டா? ஆத்ம திருப்தி ஆத்ம திருப்தி என்கிறார்களே அது பொய்யா? உடல் இழந்த பின்தானே இவ்வாத்மா திருப்தி என்பதைக் கண்டது.

சே.. இது முன்னமே தெரிந்திருந்தால் எப்போதோ செத்துத் தொலைந்திருக்க வாம். எத்தனையோ கொடும் நிகழாது இருந்திருக்கலாம்.

மிதப்பு நிலை சீர்று இருந்தது சுடியும் குறைந்தும் சிலகணம் அசையாதும் இருந்தது. பூமி தெரியவில்லை. காற்று மண்டலம் கடந்து கனநேரம் ஆனாதாய் ஓம்மம்... போன்ற தோர் சங்கின் வயிற்றில் கேட்குமே அப்படியோர் வெற்றிரூச சல்.

மிதப்புநிலை முற்றாயினின்றது. லேசாய் பதட்டம் பரவியது. அடுத்தது என்னவோ என்கின்ற பட்டப்படி. தீக்குக்கொள்கிறுந்தது.

இயமரை பாக்கலாது. சித்தி ரகுப்தனாரைப் பார்க்கலாம். தவறுக்களை நாமாகவே முன் னமே சொல்லி கொஞ்ச தண்ட

னையை மட்டும் அனுபவித்து விட்டு. முத்தி அடைந்து சிவனாரையும் பார்க்கலாம். ரம்பா, ஊர்வசி ஜெயப்யோ... கிளூ கிளூப்பாக கூட இருக்கிறது.

ஊதா நிறத்தின் ஊர் வலம் மெல்ல மெல்ல கலைந்தது. செந்திறம் படர்ந்து என்னை மூடிக் கொள்கிறது. காற்று மாதிரி எதுவோ என்னை தாக்க வேகமாக வருகிறது. வந்தது என்னை கலைத்து சிதைத்தது. நான் சிதைந்து சின்னாபின்னமானேன். முயன் ரேன். நான் ஒன்றாக உருவம் கொள்ள முடியவில்லை. நெடு நேரம் அது என்னை சிதைத்து சிதைத்து சிரிழித்தது.

கீழ் நோக்கி-ழுமி நோக்கி கணப்பொழுதில் அது என்னை அமுக்கி விட நிலத்தில் இருந்து மூன்றாறு உயரத்தில் உருவம் கொண்டு நின்றேன். பூமியை தொடமுடிய வில்லை.

பூமியில்நடப்பவையாவும் தெரிந்தது.

துவக்கு சிறுவர்கள் துவக்கு மிருகங்கள் துவக்குக்கு பயந்த குருட்டுச் சனங்கள். வீரவணக்கம் செலுத்தப்படும் என் உடல். சகலமும் தெரிந்தது. என்னைத் தான் யாருக்கும் தெரிய வில்லை.

உன்னி எம் பினேன். வேகமாய் மேல் எழுந்து கீழ் மேகத்தின் உயர்ம்வரை சென் றுவிட்டு, மேல் செல்ல முடியாது கீழ் வந்தேன். ஆத்ம திருப்தி என்னவென்பது தெரியாது மேல் எம்மியும் வேகமாய் கீழ் அமுக்கப்பட்டும்- மேலும் கீழுமாய் அவதியற்று அல்லாத னேன். சாந்தியடையாத ஆத்மா அவதியற்று அலைந்தது. உக்கியா... உக்கியா... ஊ ஊ... வாய்குவித்துக் கூவினேன்.

இருள் கவிழ்ந்து. நான் பிசாசா னேன் சுடுகாட்டுக்கு பறந்தேன். சாம் பல மேட்டுக்குவியலில் காற்ற டித்தது. அடித்த காற்றில் கலைந்த சாம்பலில் குளித் தேன்.

சுகம்... சுகம்... உக்கியா உக்கியா ஊ.. ஊ..

இடுகாட்டு சிலுவையில் தலை கீழாய் தொங்கினேன்.

சுகம் சுகம் உக்கியா உக்கியா ஊ.. ஊ..

களைப்பில்லை... சோர்வில்லை. பசியில்லை. ஆனாலும் பத்தடம் இருந்தது உருவம் துடித்துக்

கொண்டிருந்தது. கொண்டிருந்தது.

ஏங்கேனும் ஓரிடத்தில் ஓய்ந் திருக்க வேண்டும் போல் தோன்

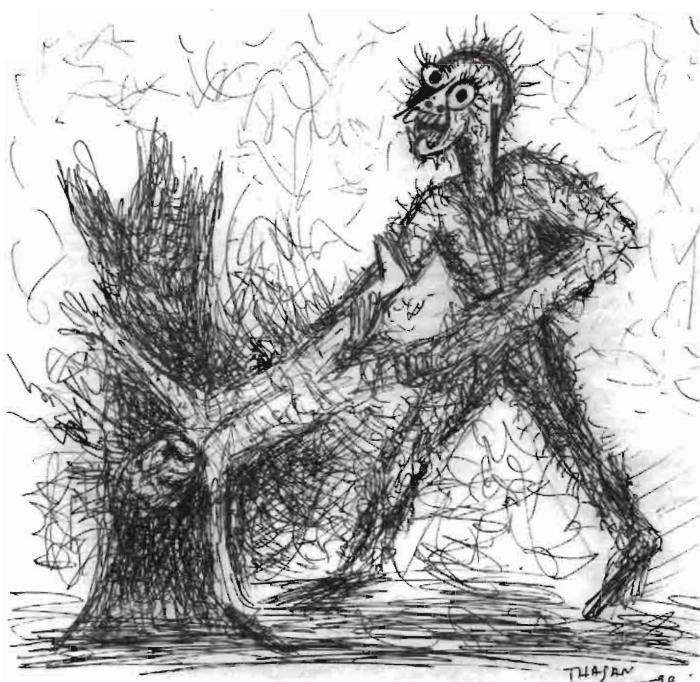
வேதக்கோயில் அடிவளவில் இருக்கும் கிழட்டுப்புளியரம். பட்டென பறந்தேன். பறந்தநான் உச்சாணிக் கொம்பில் ஓய்யா ரமாய் தொங்கினேன். அசைவு கண்டு வெளவால் ஒன்று தூக்கம் கலைந்து பறந்தது. சுகம்.. சுகம்.. உக்கியா.. உக்கியா.. ஊ.. ஊ...

“டேய் ஆர்ரா நீ?”

முரட்டுச் சத்தம். பிசாசான பின்னும் பயம் எனக்குப் போகவில்லை. பயந் தேன். அடிமரக் கிளை ஆடியது. உற்றுப்பார்த்தேன். இன்னோர் பிசாசு.

“இது எண்ட இடம். ஆர்ரா நீ?”

“நான் பிசாசு”



நுகிறது.

பாய்ந்து பாய்ந்து பறந்தேன். ஓரிடமும் பிடிக்கவில்லை. எங் கேனும் ஓர் புளியமரம் கிடைக் குமாயின். புளியமரத்தில் மட்டு மேனோ ஆவலாய் இருந்தேன். பட்டென ஞாபகம் வந்தது.

“நானும் அதுதாண்டா. நீ எந்த இயக்கம்டா?”

அப்பிசாச என்னருகே மிதந்து வந்தது. அதன் முகம் மிகக்கொடுரமாய் இருந்தது.

“நான் ஒரு இயக்கமும் இல்ல...” நடுங்கியது என்குரல்.

“நீ இயக்கக்காறன்தான் எனக்கு தெரியும்.”

நான் எதுவும் பேசாது மென்னாமாய் இருந்தேன்.

“இது என்ட இடம். நீ இங்க இருக்காத போ..”

“நான் புதுச் சேற இடம் ஒண்டும் எனக்கு தெரியாது?..”

“இப்பநீ போறயா? இல்லையா?” உறுமிக்கொண்டே வாய்

குவித்து என்முகத்தில் ஊதியது. பச்சைப் புகையும் வெடுக்கு நாற்றமும் நெருப்பும் வந்தது அதன் வாயில் இருந்து.

எனக்கு அருவருப்பும் மயக்கமும் வந்தது. மனசுக்குள் “பிசாக்” என திட்டிக்கொண்டு கிறுக்கிறத்து தூரத்தே பறந்து போனேன்.

அல்லாடி அல்லாடி அலைய கவலை வந்தது. வீணாகத் தற்கொலை பண்ணி தொலைந்து விட்டோமோ என்று. இயற்கையாய் சாவு வரும் வரைக்கும் உயிர் வாழ்ந்து இருக்கலாம். கும் மிருட்டு. திசைகெட்டு அலைந்தேன். தனிமை... தனிமை...

உக்கியா... உக்கியா... ஊ ஊ... உக்கியா... உக்கியா... ஊ ஊ... உக்கியா... உக்கியா... ஊ ஊ... உக்கியா... உக்கியா... ஊ ஊ...

எக் கச் செக் கமாய் : கிட்டத்தில் எங்கோ நடுநிசிப் பிசாக்கள் கூய் போட்டு, கூய் போட்டு கொட்டமடித்துக் கொண்டிருக்கும் சத்தம் சந்தோசமாய்க் கேட்டது. ஒசை வந்த திசை நோக்கி வேகமாய்ப் பறந்தேன். வைரவன் கோயில் இலுப்பை மரம் கிளைகட்டி இருந்தது. எக்கசெக்கக் பிசாக்கள் கிளைகள் தோறும் கொட்டமடித்துக்கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. ஒரே சந்தோசம் ஆகிவிட்டதெனக்கு. நெருங்கிப் போக- பிசாசொன்று எனைக் கண்டுகொண்டு, மிதந்து என்னருகே வந்தது. எனக்கு சந்தோசமாயும் பயமாயும் இருந்தது. நெருங்கி நெருங்கி அது என்கிட்ட வரபயமில்லாது

போய் வெறும் சந்தோஷம் மட்டுமே இருந்தது. ஏனென்றால் அது றஞ்சன். என்னைக் கட்டிப் பிடித்தான். புகையாய் பின்னிக் கொண்டோம். “என்ன மச்சான் உன்னையும் தட்டிப் போட்டா னுகளா?” கவலையாயக் கேட்டான் றஞ்சன்.

றஞ்சன் பாவம். என்னுடன்தான் இந்தியாவில் பயிற்சி எடுத்தவன். “நாட்டுக்குப்போறன் என்றுவிட்டு கடல்கடந்தவன் தான். மூன்று மாதத்தால்” தட்டிப் போட்டான்கள் என்று படகு வழியாய் வேதாரணியம் வந்தது சேதி. சிலநாட்கள் கவலைப்பட்டு மறந்துபோனேன். மறுபடியும் பத்து வருடம் கடந்து பிசாசாய் அவனை சந்திப்பேன் என்று எதிர்பார்க்கவே இல்லை. மறுபடியும் கவலையாயும் சந்தோசமாயும் இருந்தது. கவலையாலோ சந்தோஷத்தாலோ அழுதேன். கண்ணீர் வரவில்லை. பிசாக்களுக்கு கண்ணீர் இல்லைபோலும்.

என்னை அனைத்துக் கொண்டே மரக்கிளைக்குக் கூட்டிப் போனான். பிசாக்கள் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு கூய் போட்டு ஆரவாரித்தன. கு... என்றுவாய் குவித்து ஊதினான். கு சத்தம் கேட்டு எல்லாப் பிசாக்களும் அமைதியாய் கிளைகளில் அடங்கின. றஞ்சன் தான் இந்தப் பிசாக்களுக் கெல்லாம் லீடர்போல். அவன் செய்கைக்குக் கட்டுப்படுகின்றனவே. வளைந்த கிளையில் இருந்த பிசாசொன்று என்னை வினோதமாய்ப் பார்த்தது. அதை எங்கோ பார்த்த ஞாபகம். கண்ணைக்குக் கறுப்புத் துணி கட்டினால் யார்ஸன்று கண்டுபிடித்துவிடலாம் போல் தெரிந்தது. அந்தப் பிசாசைப் பார்க்க ஏதோ ஞாபகம் வருவதுபோன்றும் இருக்கிறது. “அண்ண... அண்ண... என்ன விட்றுங்கோ அண்ண... உங்ககால புடிச்சி கெஞ்சிறன்

அண்ண... துவக்கக் காட்டி காசுகேட்டா எப்படி அண்ண இல்லை என்டு சொல்றது... அதுதான் ஒரு புணயல் மாட்ட வித்து காசுகுடுத்தனான். சத்தியமா நான் அவங்கட இயக்கம் இல்ல...” உயிர்ப்பிச்சைகேட்டு முழங்காலில் நின்டவனை மார்பில் உதைத்து மல்லாக்க வீழ்த்தினேன். கையும், கண்ணூம் கட்டப்பட்டவனை மண்டையில் சுட மூளை வெளிவந்தது.

“இவன்தான்... இவன்தான் என்ன மண்டையில் போட்டவன். இவனநான் சம்மா விடமாட்டன்”

அப்பிசாசு என்னை நோக்கி வேகமாக வந்தது. நான் பயந்து நடுங்கினேன். செய்த பாவத்தால் வரும்பயன் நினைத்து நொந்தேன். புனியமரபிசாக்கள் மாதிரி இவைகளும் என்னை துரத்திவிடுமோ? நான் எங்கு போவேன். எனக்கு என்ன தெரியும் பிசாக்களின் உலகம்? எனை நொந்து அதுகளை சோகமாய்ப் பார்த்தேன். றஞ்சன் வேகமாய் அமைதியாய் அப்பிசாசைப் பார்த்தான். அது அடங்கி வேறுஏன்கோ பார்த்தது. “நாம மனிசனுகள் இல்ல.. அந்த கெட்டசென்மங்களுக்குத்தான் கோபம், தாபம், துவக்கு எல்லாம். நமக்கு ஆதாஞ்சும் இல்ல. நம்மட உலகம் வேறு... நமக்கும் குத்த வேணும் பழிவாங்க வேணும் சுடவேணும் எண்டால் பிசாக்கும் மனிசனுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? உனக்கு இன்னும் மனிசப் புத்தி விட்டுப்போகல்லை என்ன...” றஞ்சன் அமைதியாய்ப் பொல்ல மற்றுப் பிசாக்களும் அதனிடம் போய் சமாதானம் பேசின்... நான் சோகமாய் றஞ்சனை ஓட்டி மிதந்து நின்றேன். என்னை தடவிக்கொடுத்த றஞ்சன் அது அநுகே என்னை மிதந்து கூட்டிப் போனான். அது என்னை எல்சி னேகமாகப் பார்த்து சிரித்தது. சே... பிசாக்களுக்குத்தான்

எத்தனை பெரிய மனசு. எல்லாப் பிசாசுகளும் என்னைச் சந்தோச மாய் வரவேற்றன... “இங்க இருக்கிற எங்க எல்லாருக் குள்ளையும் கனக்கக் கனக்க கதையிருக்கு. நாங்க எல்லா நும் பிசாசாகினதுக்கு தமிழும், சமூழம், துவக்கும் யுத்தமும் தான் காரணம். உனக்கும் அதுதான் காரணம் என்று எங்கள்லாருக்கும் விளங்குது. இருந்தாலும் நாம எல்லாரும் ஒண்டா இருக்கிறதால உன் னோட கதைய எங்க எல்லாருக் கும் சொல்லு. பிறகு நாங்க எல்லோரும் ஏன் பிசாசானம் எண்டு உனக்கு சொல்லம்.”

“சொல்லு மச்சான் உன்ன ஏன் தட்டினவங்கள்” றஞ்சன் சொல்ல நான் பேசாமல் இருந்தேன் “உன்ன அறிமுகப் படுத்து மச்சான்: உன்ன ஏன் தட்டினவங்கள்?”

“என்ன ஒருவரும் தட்டியில்ல.” “பின்ன...?”

“நானாத்தான்!”

“நீயாத்தான் எண்டால்?”

“நானே எனக்கு வச்சித்தன் மண்ணடையில்.”

“ஏன்?”

“இயக்கம் புடிக்கல்லு”

“புடிக்கல்ல எண்டால் சிறிகந் தராசா மாதிரி அடிக்கிறத அடிச் சிற்று கனடாவுக்கோ யூரோப்புக்கோ போய் பேரையும் மாற்றி இயக்கத்தையும் மாற்றி குழ்நிலைக்கு ஏத் தமாதிரி புலிவேசம் போட்டு “இடி” எண்டு பேப்பர் நடத்தி அறிவுகெட்ட வெளிநாட்டு தமிழ்ச் சனத்த ஏமாத்தத் தெரியாம செத்துப் போய் வந்திருக்கிறேயே. உனக்கு அறிவே இல்லையா?” றஞ்சன் வேதனையாயும் கோப மாயும் சொன்னான்.

“இப்படியான வேலை செய்ய மனச்சாட்சி இடம் கொடுக் காத்தாலதானே தற்கொலை பண்ணின்னான்.”

“அது சரிதான் மச்சான். அந்த எனிய செம்மங்கள் செய்யிறத

விட நீ செத்து வந்தது பெரிய விஷயம். நீ சந்திச்சியோ என்னவோ தெரியாது. வேதக் கோயில் புளியமரத்தில் ஒரு நரகல் இருக்கு. கலஞ்சால் சிக்குடி கணபதிப்பிள்ள மாஸ்ரர் வீட்டிலநல்லா அடிச்சிற்று அந்த புளியமரத்தடியில் கொஞ்சத்த தாட்டு வச்சித்து கொஞ்சத் தோட வெளிநாடு கிளம்பேக்க விஷயம் தெரிந்து தட்டிப்போட டாங்கள். பொழுது பட்ட நேரம் அலுப்பாயிருக்க சம்மா சுத்தித் து வருவம் எண்டு போறன். அவன் கழுத்து நிறைய தங்கச் சங்கிலியோட சக்கிள் லபோறான். கணபதிப்பிள்ள மாஸ்ரர். அவன் காட்டி ஆரோ ஒரு பொடியனிட்ட சொல்லறாரு “அவன் போட்டு போறது எண்ட மகனின் சங்கிலி தம்பி” எண்டு. “அவருக்கு எப்படி இருந்தி ருக்கும் மனநில அந்த நேரத் தில் செத்தபிறகும் அந்த நரக லுக்கு காசாசவிட்டுப்போகல்ல. புளியமரத்தடியில் தாட்டுவச்ச நகைக்கும் காசக்கும் காவல் இருக்குது. கொஞ்சம் சீனியர் பிசாசு. கனக்க விஷயம் தெரியும் அதுக்கு. கிட்டப் போனா புகை அடிக்கும்.” றஞ்சன் சொல்ல நானும் விரட்டப் பட்டதைச் சொன்னேன்.

“சரி சரி அது போகட்டும். இதுகள் எல்லாம் காத்துக் கொண்டு இருக்குதுகள் வெளிச் சம் வரமுதல் உன்னை அறிமு கப்படுத்து.” சொல்லி விட்டு கிளையொன்றில் சாய்ந்து உக்காந்து கொண்டது. அதுகள் எல்லாவற்றையும் ஸ்கினே கமாய்ப் பார்த்து புன்னகைத்து விட்டு என்னை அறிமுகப் படுத்தலானேன்.

“எண்டபேர் றெஜினோல்ட். உன்மையான பேர் பெரியதம்பி. றெஜினோல்ட் என்று பெயர் வைச்சது தேவன் மாஸ்ரர். மாஸ்ரர் என்றால் படிப்பிக்கிற மாஸ்ரர் இல்ல எண்டு உங்க ஞக்குத் தெரியும்தானே. உண்

கையில் நான் ஏன் இயக்கத்துக்குப் போனேன் எண்டு இண்டவரைக்கும் எனக்கு விளங்கியில்ல. கொலையும் கொடுமையும் கொள்ளளையும் தான் இயக்கம் எண்டு இருந்திட்டன். தமிழும் சமூழம் எண்டு சொல்லி சொல்லி எத்தனை யாயிரம் கொடுமை நடந்திட்டுது.

இப்பிடித்தான் ஒருசமயம் நாங்க யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து படுவான்கரைக்கு நடந்து போய்க் கொண்டு இருந்தம். மொத்தம் நாற்பது பேர். ஆனையிறவு கேம்புக்குப் பின்னால கடந்து கடற்கர ஓரமா மூல்லத் தீவு போய் மூல்லத்தீவு இருந்து நிலாவெளி - நிலாவெளியில இருந்து முதூர் சேர்ந்து முதூராரில் இருந்து வாகர. அங்கயிருந்து புலிபாஞ்சகல் - புலிபாஞ்ச கல்லில் இருந்து படுவான்கர இதுதான் எங்க னோட அந்தக்கால நடைபாத வழி. நாற்பது பேரும் ஆளாஞ்கு ஜம்பது கிலோவுக்கு மேல் பாரத்தோட ஈழீட்டு(?) பயணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். வாகரயில் இருந்து புலிபாஞ்சகல் போறவழியில உப்பகந்த எண்டு ஒரு சிங்கள ஊரிருக்கு எப்பவும் ராவிலதான் அந்த ஊர் தாண்டிப் போவும். ஏனெண்டு மறந்து போயிற்றுது அந்தமுறை நாங்க பொழுது படமுதல் அந்த ஊரக்கடக்க கொஞ்சச் சனம் எங்களக் கண்டுதுகள். அதுகள் எங்கேயோ போயிற்று ற்றக்டரில் வந்து கொண்டிருந்துகள். எங்கள் தூர்த்தல கண்டவுடனேயே பதறத் துடங்கிட்டுதுகள். ற்றக்டர மறிச்ச எல்லாச் சனத்தையும் இறங்கச் சொல்லி கண்ண முடச் சொன்னம் அதுகளுக்கு விளங்கிற முறை. எங்கட பயம் எங்க ஞக்கு. கஸ்ரப்பட்டு கண்டு பிடிச்சரகசியப்பாதையது. அது சிங்களச் சனத்துக்கு தெரிஞ்சா பிறகு என்ன நடக்கும் எண்டு தெரியும்தானே.

சனம் கும்யா முய்யா எண்டு கத்தத் தொடங்கிற றதுகள். கிளடுகட்ட, பொம்பிள, குஞ்சுக்ரால் எண்டு மொத்தம் முப்பத்திமூன்று உருப்படி. துவக் கால சுட்டா ஊருக்குள் எத்தம் கேட்கும் அந்த இடத் திலியும் வைத்து ஒண்டும் செய்ய ஏலாது சனத்தையெல்லாம் சாய்ச்சிக் கொண்டு ஒரு அஞ்சாறு கட்ட கடந்து போய் எல்லாரையும் முழங்காலில் நிப்பாட்டிப்போட்டு மொட்டை யடிக்கிற கத்தியால் -இருந்தது ஒரு கத்திதான். அந்தச் சனத் திற்கு தப்பியோடக் கூடத் தெரியல... தெரியல் எண்டு இல்ல ஓட்டலாது. நாற்பதுபேர் துவக்கோட வளச்சி நிக்கிறும். முதல்ல நான்தான் கத்தி யெடுத்து முழங்காலில் நின்ட ஒருவண்ட தலைமயிரப் புடிச்சு நிமித்தினன். என்னவோ சொன்னான். எனக்கது கேட்கயில்ல தமிழ்... தமிழ் எண்டு மட்டும்தான் காதுக்குள்ள கேட்டுது. கத்திப் புடிய பெருவிரலால் அழுக்க அவன் குனிஞ்ச எண்ட காலப் புடிச்சான். கண்ணிலயிருந்து தண்ணி வழிய என்ன பாத்தான். எனக்குப் பாவம் வரயில்ல நச்... குரல் வளையில் இருந்து காற் றும் “அவக்” எண்டொரு சத்த மும் பிறகு ரத்தமும் வந்தது. முப்பத்திரெண்டும் இப்பிடியே சரிய - மிஞ்சினது ஆறுமாதக் கைக் குழந்தை ஒன்று மட்டுந்தான். அந்தக் குழந்தை யோட அம்மாட கை புள்ளை விடவேயில்ல அது வீல்வீல் எண்டு கத்திக்கொண்டேயிருந்திச்ச. உயிர் போனபிறகும் அந்தப் பொம்பிளையிட கால் மண்ண உதைச்சுக் கொண்டே கிடந்திது. அந்த புள்ளையிட கையப்புடிச்சு இழுத்தத் தூக்கி அத ஒருமாதிரியாப் பார்த்து சிரிச்சான் ராசன்.

“இதக் கொண்டுபோய் தமிழனா வளத்து சிங்களவனக் கொல்ல வைக்க வேணும்”

எண்டு சொன்ன ராசனில் எனக்கு கோபம் வந்திட்டுது. பின்ன என்ன. இவன் பெரிய வணாகி சிங்களவனக் கொல்ல பதினஞ்சு பதினாறு வரிசம் எடுக்கும். அதுவரைக்கும் எங்க ஞக்கு தமிழீழம் கிடைக் காமலா இருக்கும். தேவன் மாஸ்ரர் இந்தியாவில் வச்சி சொன்னவர் எப்படியும் அடுத்த பொங்கல் தமிழீழத்தில் பொங்கலாமெண்டு அந்தப் பொடியன் ராசனிட்ட இருந்து பறிச்சி எடுத்தன். ஒருத்தருக்கும் விளங்கியில் நான் என்ன செய்யப் போறன் எண்டு. காலப்புடிச்சி தலைகிழாத் தூக்கி- பக்கத் தல இருந்த பால மரத்தில் தலைய ஓங்கி அடிக்க மண்டை நொருங்கி செத்துப்போனான். கொஞ்சம் மூளையும் கனக்க ரத்தமும் அடிமரத்தில் ஒடியிருந்திச்ச. செத்தபிள்ளை பத்தைக்குள்ள தூக்கியெறிஞ்சி போட்டு - கொண்டுவந்த சாமா னத் தூக்கிக் கொண்டு நடக்கத் தொடங்கித்தன். படுவான் கரை போய் பொறுப்பாளரிட்ட சொன்னன். என்ன நல்லாப் பாராட்டினாரு.

“இப்படித்தான் இடர்வரும் தடைகளை உடைத் தெறிய வேண்டும்.” எண்டு எல்லாரையும் கூப்பிட்டுச் சொல்லி -என்னோட பெருமையையும் சொல்லி இப்படித்தான் நீங்களும் செய்ய வேண்டும் எண்டு கட்டள வேறு போட்டாரு.

யாழ் ப பாணத் தி ல இருந்து கனக்கச் சாமான் கொண்டுவந்தம் தானே. அது கள வச்சி ஏதாவது செய்ய வெணும் போல இருந்திச்ச. பொறுப்பாளரிட்ட கேட்டன்.

“நோதான் பெரிய ஆளாச்சே. தேவையான ஆட்களக் கூட்டிற்று முப்பத்தொன்பதாம் கொளனிக்குள்ள பூரன்.” எண்டாரு.

யாழ் ப பாணத் தி ல இருந்து வந்தம்தானே நாற்பது

பேரும் அதோட நெயினிங் எடுக்காத ஏழுபேரையும் சேர்த் துக் கொண்டு வடிவான திட்டம் போட்டன். திக்கோடையில் தான் எங்கட காம்ப். நாலுபக் கழும் சின்னசின்ன மல. யாராலயும் கண்டுபிடிக்க ஏலாது. அங்க ஒரு சின்னக் குகை கூட இருக்கு.

திக்கோடையில இருந்து புர்ணையாரடி வரைக்கும் ட்ரக்டில் போய் - அவங்க இருந்து பொழுது பட்டதுக்கு பிறகு முக்கோண வடிவத்தில் முன் னேரி - கூப்பன் கடையடியில் வட்டமாகி நேரம் விடியச்சாம் ரெண்டுமனி. முப்பத் தொம்ப தாம் கொலனி சின்ன ஊர்தா னே... முதல் நம்மட சனம்தான் அவங்க. பிறகு பிறகு சிங்கள வங்கள் வந்து நம்மட சனத்த தூரத்திப்போட்டாங்கள். அந்தச் சனம் எல்லாம் இப்ப வெல்லா வெளியிலையும் பழுகாமப் பக்கழும் கூடியேறிற்றுகள். முப்பொத்தொம்பதாம் கொல னிய எனக்கு நல்லாத தெரியும். எங்கட அப்பாதான் இந்த ஊருக்கு பஸ் ஓடுவனரு. சின்ன வயதில் அவரோட கனக்கத் தரம் வந்து இருக்கன். சின்னதா ஒரு பள்ளிக்கூடம். ஒரு கூப்பன் கடை இது ரெண்டும்தான் சீமேந் துக் கட்டிடம்.

ஆக் காண்டிக் குகூட கேக்காம ஊரசுத்தி வளைச் சிட்டம். சின்ன ஒரு வடிச்சத்தும் கேட்டாலும் சவளக் கடையில் இருந்தும் கெவிழியாமடுவில் இருந்தும் ஆழிக்காறுள் வந்து குவான். பிறகு அங்களவுதான்.

மொத்தம் நாப்பது வீடு தான் அங்க. சுரசுப்புகேக்காம ஒரு வீட்ட தட்டினன். தீறுக்க யில்ல. தின்னும் சத்தமா தட்டினன். கொஞ்ச நீரிசம் கடந்து ஒருவன் கதவதீரந்து வந்தான். முப்பது வயது இருக்கும். தீரி கருகின லாம்பெண்ண விளக்கு அவண்ட கையில. என்ன கண்டு பயம்பிட முதலே - பழுகாமத்து

ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து எடுத்துப் போன பிளாஸ்டர் அவண்ட வாயில் ஓட்டினன். இத்தின அமளி நடந்தும் நித் திரி கலையாம் உடுப்பு கலைஞர் சோய்படுக்கிற பொஞ்சாதி யிட வாயிலையும் பிளாஸ்டர் ஓட்டினன்.

ஒரு வீட்டக்கூட தவறவிடயில்லை. எல்லாரையும் சேத்து எடுக்க மொத்தம் நூற்றி பதின்மூன்று பேர் மொத்தம். எல்லாரையும் கூப்பன் கடைக் குள்ள வச்சி மூட்டினம். மூச்சக் காத்தத் தவிர வேறு சத்தம் இல்ல. கையையும் வாயையும் பிளாஸ்டரில் கட்டியும் ஓட்டியும் போட்டம்.

இந்த நேரம் பாத்து கழந்த பிள்ளை ஒண்டு விட்டு விட்டு கத்துற சத்தம் கேட்டிச்சி. எனக்கேயோ பிழை நடந்திட்டுது. நான் ரெயினிங் எடுக்கேக்க சொல்லித் தந்தவங்கள் சத்தம் வாற திசைய வச்சி இடத்த கண்டு பிடிக்கிறதுக்கு. சரியா புடிச்சன். கூப்பன் கடை வளவுக்கு பக்கத்து ஒழுங்கைக்குள்ளால் ஒரு பொம்புள பதங்கிது. ஓடிப்போய் தலை மயிரப் புடிச்சி வாயில் பிளாஸ்டர் ஓட்டினன், புள்ளை நிலத்தில் போட்டுத்து எண்டகாலப் புடிச்சி தலைய தலைய ஆட்டிச்சி. என்ன வேணும் எண்டா கொல்லு எண்ட புள்ளை ஒண்டும் செய்யாத எண்டு கெஞ்சிது போல... இரங்கிற மனமா இது. புள்ள வேறு வாள் வாள் எண்டு கத்திச்சுது. புள்ளை அந்தரத்தி தூங்கி எறிஞ்சி - ரெண்டு கையாலையும் வாள ஓங்கி குறுகால ஒரு போடு.

“சக்”

இயக்கத்துக்கு போற துக்கு முதல்-நான் ஒரு பேக்கரி யிலதான் வேலை செய்தநான். பாணுக்கு மாவு குழச்சப்போட்டு பெரிய கத்தியால குழச்சமாவ வெட்டி வெட்டி பிரிச்சி எடுப்பம். பச்சமாவ கத்தியால வெட்

டேக்க எப்படி இருக்குமோ அப்பிடித்தான் இருந்திச்சி: அந்த புள்ளை வெட்டேக்க. ரெண்டு துண்டா புள்ள நிலத் தில விழுந்திச்சி- ரத்தம் கனக்க.

புள்ளை கண்ணுக்கு முன்னால் வெட்டினதைப் பார்த்து மயக்கம் போட்டு விழுந்திட்டுது அந்தப் பொம்புள. விழுந்த பொம்புளயிட மயிரப் புடிச்சி இழுத்திட்டுப் போய் மற்றாச் சனத்தோட போட்டு அடச்சன். இந்த நேரத்தில் இருக்கிற எல்லா வீட்டுக்கும் நெருப்பு வச்சிப் போட்டாங்கள் மற்றப் பொடியனுகள். முப்பத் தொம்ப தாம் கொலனி பகல் மாதிரி வெளிச்சமாயும் வெக்கயாயும் இருந்திச்சி. கூர எல்லாம் கோரப்புல்லதானே. பட படத்து சத்தத்தோட பத்திச்சி. எனக்கு சரியான பெருமையாயும் சந்தோசமாயும் இருந்திச்சி.

கூப்பன் கடையோட ஜன்னல உடச்சி உள்ள பாக்க-மாட்டுக்காலை மாதிரி இருந்திச்சி. எட்டு கிறனைட், சேப்டி பின்ன கட்ட விரலால கழட்டி ஆளுக்கு ஒண்டா உள்ள எறிஞ்சு போட்டு ஜன்னல மூடிப்போட்டு. சர்வசாதாரணமா நடந்து விடிய முதல் திக்கோடைக்கு வந்திட்டம்.

என்னோட வளர்ச்சியப் பாத்து பொறுப்பாளருக்கு பொறாமை வந்திட்டுப்போல என்ன தட்டுறதுக்கு பிளான் போட்டுத்தான். என்ன தட்ட முதல் அவனுக்கு நான் பாடம் படிப்பிக்க வேணும். ஒரு நாள் முழுக்க நல்லா திட்டம் போட்டன்.

எழுவான் கரையில இருந்து படுவான் கரைக்கு போறது எண்டால் இருக்கிறது பட்டிருப்புப் பாலம் மட்டுந்தானே. எனக்கு கிடைச்ச பகடைக்காய் பட்டிருப்புபாலம். ராவோட ராவா கொண்டு வச்சித்தன் அம்புள்ள.

அந்த ஏரியாவே அதிர பாலம் ரெண்டு துண்டா உடைஞ் சு சிதறிப்போச்சு.

சனம் பயங்கர குழம் பத்துடங்கிற்று. பொறுப்பாள ருதான் யாழ்பாணத்தில இருந்து நாங்க கொண்டுவந்த சாமான ரெஸ்ட் பண்ண பாலத்த உடச்சிப் பாத்தவரு எண்டு ஊரெல் ஸாம் கதையப் பரப்ப சனமே அவர அடிச்சிக் கொலற நில மைக்கு வந்திட்டுதுகள். யாழப் பாணத்துக்கு வேறு விசயத்த அனுப்பத்தகவல் வந்திது. ஆள உடன தட்டச் சொல்லி. விசயத்த நம்மட பொடியனுகளிட்ட சொன்னன்.

வாய்க்குள்ள துணிய அடச்சிட்டு-கையையும் காலை யும் கட்டிப் போட்டுத்து பொறுப்பாளர பின்னி எடுத்திட்டாங்கள். பொடியனுகளுக்கும் விளங்கை யில்லை. பொறுப்பாளருக்கும் விளங்கையில்லை. இது எல்லாம் ஏன் நடக்கிறது எண்டு. பகல்ல கொண்டு போய் புதைக்க ஏலாது. பகல் எண்டால் சனம் கண்டு என்னமும் கேக்கும். குகை எண்டு முதல் சொன்னன்தானே அதுக்குள்ள சவத்த தூக்கி பொடியனுகள் போட்டிருந்தானுகள். அண்டு முழுக்க சரியான அடைமழை வேறு. இருட்டின பிறகு குகைக்குள்ள போய் வாய்க்குள்ள இருந்த துணிய எடுக்க “அவ் அவ்” எண்டு வாய்க்குள்ளால காத்து வந்திது. அந்த ஆள் இன்னும் சாக்யில்லை. மூக்குக்குள்ள ரத்தம் காஞ்சி மூக்க அடச்சி இருந்திச்சி. பொடியனுகள் கூப்பிட்டு தூக்கித்து வரச் சொன்னன்.

தூக்கிற றுவரேக் க அவனுகளுக்கு விளங்கிற்று ஆள் இன்னும் சாக்யில்லை எண்டு. என்னட்ட சாடமாடயா சொன்னானுகள். நான் கண்டு கொள்ளயில்லை. திருப்பி என்னமும் கதைச்சால் தமக்கும் இதுதான் கதி எண்டு தெரி

யாதா என்ன?

மடுவ வெட்டி ஆள உள்ள போட்டு மண்ண போட உடம்பு கொஞ்சம் லேசா அசஞ்சிது. இன்னும் அள்ளிப் போட அடங்கிறது. இந்த சம்பவத் துக்குப் பிறகு அந்த ஏரியா முழுக்க நம்மட ஆச்சிதான்.

ஆத்துக்கு இந்தப் பக்கம் செய்து செய்து அலுத்துப் போயிற்றுது. எழுவான் கரைப் பக்கம் என்னும் செய்ய வேணும் போல இருந்திச்சி. படுவான்கரைப்பக்கம் செய்யிற மாதி அவ்வளவு லேசான விசயம் இல்ல எழுவான்கரையில செய்யிறது. அதுவும் இல்லாம் சோனிமாருக்கு ஜிகாத் இருக்கு. அவனுகள் எப்பவும் வாளோ டையும் துவக்கோடையும் திரி வானுகள்.

ஆத்தக் கடந்து கடற்கரை ஒரமா மீராவோடைக் குள்ள பூந்திட்டம். இது எப்படியோ கல்லடியில ஆமிக்கும் காத்தான்குடியில இருக்கிற ஜிகாத்துக்கும் தெரிஞ்சிட்டுது. எங்கள் றவுண்டப் செய்திட்டாங்கள் என்னும் எங்களுக்கு விளங்கித்து. தப்பி ஓடத் துவங்கிட்டம். அந்த நேரம் பாத்து குறுக்க வந்து விழுந்திது ஒரு

சீதேவி.

வ ல வ ா ட ய ி ல இருக்கிற புரிசனுக்கு சோறு கொண்டு குடுத்திட்டு வருகிது போல. நிறமாத புள்ளத்தாச்சி. குறுக்கால வயிற்ற ஒரு போடு. வயிற்றுக்குள் இருந்த புள்ள பொனுக்கொண்டு மண்ணில விழுந்திச்சி. முதலுக்கு மோச மில்ல. எல்லாரும் தப்பி ஓடிட்டம்.

இப்பிடி ஒண்டில்ல ரெண்டில்ல... இந்த இயக்கம் புடிக்காம வேறு இயக்கத்துக்கு போனன். இந்தியன் ஆமியோட சேந்து காத்தான் குடியில கனக்கயா கொள்ளையடிச்சன். மூஸ்லீம் பொட்டையனுக்கு முலைபுடிச்சன். கடைகள் பத்தவெச்சன் தமிழ் பொடியனுகள் தூரத்தி தூரத்தி புடிச்சி பயிற்சி குடுத்து துவக்கும் குடுத்தன். இந்தியன் ஆமியும் புடிக்காம வேறு இயக்கத்துக்கு போய் அம்பிளாந் துறை சந்தியில வச்சி ஹாஜி மார கொண்டு குவிச்சன் அது தான் ஆகப்பெரிய கொடுமை. என்னால சொல்ல ஏலாம இருக்கு எனக்கு என்னவோ செய்யிது”

நான் அழ ஆரம்பித்து விட்டேன். சில பிசாசுகள் கொட்ட

தாவி விட்டுக்கொண்டு இருந்தன. இன்னும் சில தூங்க ஆரம்பித்துவிட்டன. வெளிச்சம் வேறு வர ஆரம்பித்து விட்டது. உச்சாணிக் கொம்பில் இருந்த சில பிசாசுகள் வெளிச்சம் படகரைய ஆரம்பித்துவிட்டன.

“இந்த சின்ன சின்ன விசயங்களுக்காகவா செத்துப் போனார் சாதாரணமாய் ரஞ்சன் கேட்டான். அழுத நான் வினோதமாய் அவனைப் பார்த்தேன்.

“இதவிட பயங்கரமான விசயம் எல்லாம் இதுகளிட்ட இருக்கி. இதுகளோட ஓய்பிட்டா உன்ற வாக்குமூலம் தூசு. நாள ராவைக்கு இதுகள் சொல்ல சொல்ரன் கேளு”

அவன் சொல்லி முடியகினைகளை ஊடுருவி சூரிய ஒளி அவனில் பட கரையலானான். என்னிலும் வெளிச்சம் பட நானும் கரையலானேன்.



“மங்கையாம்ப் பந்பதற்கே”

V.தவராஜாவின் நான்கு மேடை நாடகங்களின் தொகுப்பு. அனாமிகா பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தொடர்புகளுக்கு:

வெ. தவராஜா

“படி” கலாச்சார வட்டம்

Nº:200, Old Kalmunai Road,
Nochimunai,
Batticaloa,
Sri Lanka.

பிணம் செய்யும் தேசம்

அந்தக் கால்வாய்
எனக்கீன்னும் புதிதில்லைத்தான்.

சில வேளைகளில்
அது ஒரு ஜீவ ஊற்று.
பிணந்தின்னிக் கழுகுகளுக்கு
புதிதாய்சூரு உறைவிடமாகவும்
உருமாறியதாய் ஞாபகம்.
நரிகளின் இணைப்பிரியாத
ஒரு கும்மாளியும்
சுனையின் நிலமாக
இன்னுமொரு அவ்தாரமாகவும்...

* *

ஆற்றில் பிணம் மிதந்து
வருவது ஏதோ ஒரு அழகாகவே
தெரிகிறது கழுகுகளுக்கு...

* *

இப்பொழுதெல்லாம்
அந்தத் தேசத்தில்
ஓவியர்களுக்கு ஆற்றில்
பிணத்தை வைத்துக்கீற
இலகுவாகவே படுகிறது...
ஏன் கவிஞர்களும்
பிணம் பற்றியே சிந்திக்கிறார்கள்...

* *

பிணம் ஒரு பொதுவானதாகவும்
தினம் நிகழ்பனவாகவும்
அது உரித்துடைதாய் ஆகிவிட்டது.
சாப்பிடுதல், குடித்தல்
புகைத்தல் இன்னும் புணர்தல்போல
மிகச் சாதாரணமாய்
பிணமும்...

* *

சுந்திகளில் இருந்து கொண்டு
பிணம் பற்றிய பேச்சில்
காலம் வெகு
இலகுவாகவே கழிகிறது...
பெண்களும் அதிகமாக
பிணங்கள் பற்றியே
பேசகிறார்கள்.
இராப்பேய்களும் இப்போது
அலைவதில்லையாக்கும்.

*

இளைய அப்சுவ்வாற்று

க

பிணங்கள் எழுந்து வந்திடாதே
எலும்புக் கூடுகள்
சரம் ஆற்முதல்
அடுத்துக்கு பயப்படுவர்கள்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்
இல்லாமலாகி விட்டதாயு
புள்ளி விபரம் கூறிற்று.
தேசத்தில் நடக்கலாம்
என்று பிடிவாதம் பிடிப்பவர்களே
நாளைக்கு நீவிரும்
பிணமாகலாம்.

* *

தாலை

ஒரு நெருப்புதிரும்
போர்க்காலச் சுமை
தினம் என்னுள்ளே
உறங்கியபடியும் விழித்தபடியும்
கிடக்கிறது.
நெக்குருகிப் போகாதபடிக்கு
நெடும்புனல் போல
ஒழித்தோடும் அது.
போர்ப் பறையதிர்வில்
என் செவிப்பறை
ஒவைன அகவித்தபடிக்கு...

இ

அவலங்களை கேட்டும்
அனுபவித்ததுமான உணர்வுகள்
அங்கிங்கெனாதபடிக்கு
இழுபட்டுப் போய் அடங்க
மறுக்கின்றன.
இடிபாடுகளும் வனஅழிப்பும்
ஒலங்களும் பட்டினியும்
முள்ளும் தோலுமான
மானுட ஏச்சங்களை
மனம் விலக்க முடியவில்லை.

க

எட்டாத தொலை காலத்தில்
தீர்வு முட்டைகள்
உறியில் தொங்கியதாய்
திராட்சை நரியின் நாவுறல்
போல கனவுகளை தினம்
சமந்த படிக்கு
இந்த முன்பனிக்காலத்தின்
ஒவ்வொரு ராப் பொழுதுகளும்
தனிமை விறைப்புகளில்
நகர்வதாய் ஞாபகம்-

வ

போவிப்பதற்கு முடியவில்லை
தேசம்தான் ஞாபகப்படுகிறது.
வெட்டிப் பொழுதுகளில்
லயித்திருக்கும் காலம்
என்னவோ காததூரம்
சென்று விட்டதான் பிரேமை
தினம் என்னுள்ளே
உறங்கிய படிக்கும்
விழித்த படிக்கும் கிடக்கிறது
சுமை.

“பவளாமலையில் ஓர் பசந்தளிர்” என்ற சிறுக்கதறுலம் 17.07.1986 இன் சிந்தாமணிப் பத்திரிகைக்டூக எழுத்துலகில் நுழைந்த இளையஅப்துல்லாவும் இன்று வரை சமார் 280 கவிதைகள் எழுதியுள்ளார் முள்ளிய வளையில் பிறந்து வாழ்ந்த இவர் 31.10.90 இல் முஸ்லீம்கள் வெளியேற்றப்பட்டதின் பின்னர் அக்குற கணவில் சிலகாலம் வாழ்ந்து தற்போது இலண்டனில் அரசியல் தஞ்சம் புகுந்துள்ளார்.

”



குனியப் பிளவு (கவிதைத்
தொகுதி)
ஆசிரியர்: கைலாஷ்சிவன்
78/12 மேலத்தெரு
கங்கைகொண்டான் 627352
திருநெல்வேலி
விலை (இந்தியா)ரூபா 20

*

“கவிதை எழுது
வாழ்வினாடே
ஒடும் தாக்கத்தின்
இழையை உணரும்
திறன் வேண்டும்.



அதன் விளைவு
தார்மிக உணர்வாகி
வீர்யத்தின் உலையில்
உருகிப் பிழம்பின்
நிலையை எழ்திப் பின்
எழுத்தில் வரவேண்டும்.

“பிரேமின் இல்லாதிருப்பது எல்லோருக்கும் வசதியாகப் போய்விட்டது.” அவரைப் பற்றி எழுதுவது. அவரைப் பின் பற்றி எழுதுவது. என பிரேமினின் பெயரை உச்சரிப்பதினுடு வாழ்வது. இவ்வாறான போக்கில் அண்மையில் வெளியாகி யுள்ளது கைலாஷ் சிவனின் குனியப்பிளவு கவிதைத் தொகுதி. கவிதைகள் அனைத்தும் வழிமையான தமிழ்நாட்டுக் கவிதைகளில் இருந்து விடுபட்டு கனதியான தாக்கத்தைத் தருகிறது. பிரேமினின் தொடர்ச்சியாக இருக்க விரும்புவதாகக் கூறும் கவிஞர் பிரேமின் தாக்கத்தில் நிறையவே கவிதைகள் எழுதியுள்ளார்.

தன்னுடைய இலக்கு - வாழ்வை ஓர் உயிர் இருப்பாக நிகழ்த்திக் காட்டுவது. இவ்வமைப்பை கேலிக்குள்ளாக்குவது. அதற்கெதிராக கலகம் புரிந்து உடைத்தெறிவது. விளிம்பு நிலையில் இருந்து மையத்தைச் சிதைப்பது. எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

கவிதைகளில் சொற்களின் சேர்க்கை, பிரிப்பு, செருகல், வார்த்தை அசைவுகள் ஒரு கவிஞரின் உறைவிடத்தை உணர்த்துகின்றது. ஆனாலும் வேண்டுமென்றே வடமொழி எழுத்துக்களை பயன்படுத்தியிருப்பது தான் புரியவில்லை.??? (ஸந் தோசம், பாழைகள், ஸ்தாவர விருட்டஷ்நிழல், சஷணம், ஸப்தம், ஜலம், த்யான, ஸப்ப...) கவிதையின் இயங்கு தளத்தை தடைசெய்கிறது.



தனக்கு 60 வயதானதைக் கூட கவிதையாக எழுதிவிட்டு பிரேமினின் இருப்பை மறைக்க நினைத்து அவரையிட்டு வாய் திறக்காது இருக்கும் தமிழ்நாட்டுச் சூழலில் இத் தொகுதி கனதியான சேர்ப்புத்தான். பிரபஞ்ச ஜீவ பிரேமினுக்கு என அடிக்குறிப்பிட்ட கவிதை

“குனியப்பிளவு”

.....

உயிரின்

ஓளிவிரல்கள்

ஸ்பரிசம் பட்டு

மனிதாத்மம் - ஆகும்

பிரபஞ்ச விஸ்தாரம்

“சமுத்தீர அலைகள்

கால்களுக்குள் உருண்டு ஓட

சிரசில் தெறிக்கும்

உயிர் முடிச்சு.

எதன் நீட்சியோ.

எதையோ தீண்டி

ஸ்தூல மெங்கும்

உள் தகித்துப் பாய்ந்து ஓடும்

உதிரம்,நதி.

உதிரநதி

.....

.....

காலத்தைக் காலம் தீண்டி

கருக் கொள்ளும்

கவிதார்த்தத்தின் தர்ஷனப் பிழம்பு.

அதன் உயிர் முகம்

நீ.

(கவிதை.

* “மேல்நோக்கிய பயணம்” -பிரேமின்).

“பண்பாடு என்றால் என்ன” என்ற மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரையானது சமூகக் குழுமங்களின் பிறப்பு, வளர்ச்சி, கற்றல், தொழில், பொழுது போக்கு, மரணம் போன்றவற்றின் ஓவ்வொரு அசைவுகளும் பெண்களுக்குப் பாதகமான “பண்பாட்டுப் பயிற்சிகளை” எவ்வாறு தற்காத்து வருகின்றன என்பதை மிகத் துலலியமாய் விளக்க முனை கின்றது. தமிழில் தந் துள்ள

அருள் தேவராஜா லேயோன் பாராட்டுக் குரியவர். வாசகி அவர்களின் “மட்டக்களப்பு மாவட்ட பெண் தலைமைத் துவக் குடும்பங்கள்” எனும் ஆய் ஏக் கட்டுரையானது போரின் வடுக்களாய் ஆண் தலைமையை இழந்த குடும்பங்களின் அவலங்களை விபரிப்பதோடு தவிர்க்க முடியாதபடி தலைமையை ஏற்று நடத்திவரும் பெண்கள் பற்றியும் அவர்கள் எதிர் கொள்ளும் சமூக, பொருளாதார,

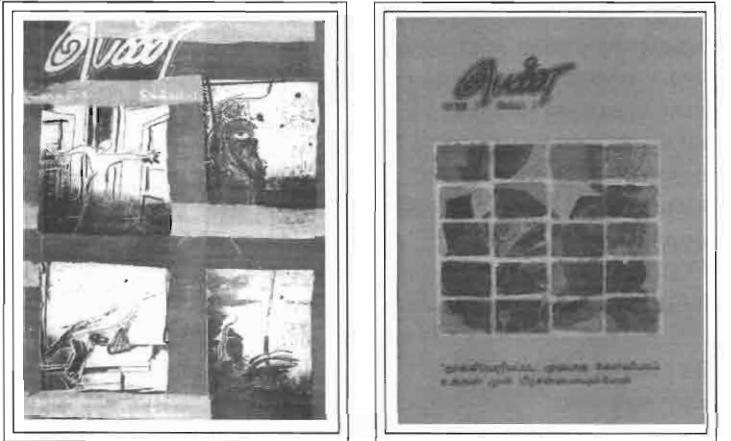
பாதிப்புக்களின் தன்மைகள் பற்றியும் அவற்றை எதிர்கொள்ளும் பெண் தலைமைகளின் செயல் பாடுகள் பற்றியும் விளக்க முனைந்துள்ளது. இதுபோன்ற இன்னும் பல ஆய்வுகள் மிகவும் அவசியமானவை.

“சிறிலங்காவின் தேர்தல் வழிமுறையில் பெண்களின் பங்களிப்பு” பற்றி நந்தின் சமரசிங்காவின் கட்டுரை தே. கிருபாகரன் அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது தேவையான தெரிவு.

மகளிர் உரிமைகள் மனித உரிமைகளே, பாலினக் கொள்கையும் பெண்ணிலைவாதக் கொள்கையின் மறு உயிர்ப்பும், மட்டக்களப்புப் பிரதேசப் பெண்களும் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பும், மீண்டும் ஒரு மரணம் என்ற நாடகப் பிரதி, குடும்ப வருமானத்தின் முழுப்பிரதிநிதிகளாக மாறிவரும் பெண்கள் பற்றிய ஓர் கள் ஆய்வு, சூர்யாவின் கலைச் செயற்பாடுகள் பற்றிய குறிப்புக்கள், குமாரபுரப் பெண்கள் என்ற மட்ட / கிராமமொன்றின் முழுமையான ஆய்வுக்குறிப்பு, கன்னட எழுத்தாளி அனுபாமா நிரஞ்சனை பற்றிய அறிமுகக் குறிப்பும் அவரது “சம்பவமும் அதன்பிறகும்” என்ற சிறுகதை மொழி பெயர்ப்பும் சி. ஜெயசங்கர் அவர்களால் சிறப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

மற்றும் பிரவீணன், எஸ்.வி.ஆர்., வ.கீதா, கிருபா, பிலிசியா மியுரின், வினித்தா, விஜயலக்ஷ்மி, போன்றோரின் கவிதைகள் மொழி பெயர்ப்புக்

பொய்: தூரு -3, இலக்கம் - 1,2



கவிதைகள் என பெண் கனதி அடைந்துள்ளாள். கொலை, கொள்ளை, பிரிவு, வறுமை, சோகம், துயரம் என்று போரின் சோகப் பிடிக்குள் இருந்து கொண்டும் முயற்சி தளராது செயற்படும் “குரியா” செயற்பாட்டாளர்களை எண்ணி எம் மனம் பூரிக்கின்றது.

தொடர்புகட்டு:

பெண்

*Suriya Women's Development Centre,
27A, Lady Manning Drive,
Batticaloa.*

விலை:

இலங்கை - ரூபா 30/=



**Ce ne sont que des notes poétiques.
je les dédie à Sarah, l'enfant violée,
l'enfant révoltée.**

K.Kalamogan

JE SIGNE L'EXIL

Passants qui passez
Sans me regarder
Je crache sur vos visages,
mauvais anges.....
je ne cache pas mon malheur,
homme sans terre,
je signe l'exil.

les ombres dangereuses épient mon âme-
fragile
et les joies disparaissent
devant mes yeux.
Ma terre m'a été refusée,
Aussi suis-je coincé entre-terres,
Donc, je signe l'exil.

Reverrai-je un jour jaffna?
Ville sèche, rempli de joies fraîches,
Vie tranquille, ennemie de la crise,-
autrefois, autrefois...
Et cette pluie du fonds du puits...
La prendrai - je un jour
pour devenir poète
Des heures tranquilles qui n'existent nulle -
part?
Donc, je signe l'exil.

Les passants passent,
Sans me regarder...
Où sont passés leurs sourires?
Mes pas, les miens, passent partout,
Partout où rien ne se passe...
Je passe et je regarde,
Mes yeux face à ce graffiti:
«AFFECTION A VENDRE»
Donc, je signe l'exil.

Je suis au pays des merveilles,
Où? Je ne sais même pas qui je suis...

N'est-ce pas merveilleux?...
J'accumule les amertumes
Récolte d'agonie,
Ma vie saigne,
Donc, je signe l'exil.

Avons-nous prêté oreille au chant des-
oiseaux?
Ils sont partis vers des bois inconnus...
Que me reste-t-il pour respirer?
Le rien, le rien absolu!
Donc, je signe l'exil.

L'heure du poème est loin,
Jour après jour, je crache sur ma plume,
Elle n'éjacule plus de sentiment,
Elle maudit, elle maudit...
l'air attendu n'est plus devant le seuil.
Au siècle où les tambours de guerre
Ont pris la fuite dans les tombeaux,
Que me reste-t-il à chanter?
L'agonie de mon temps sans doute.
Et, par là, je signe l'exil.

Guerre chante Sang
Larmes désespérées
Fils d'une ville sèche,
prisonnière des chiens de guerre,
Ville où la mer n'a plus d'eau,
Où les armes courrent et les larmes coulent.
Au soir de la dernière belle lune,
j'ai quitté la ville sèche.
Donc, je signe l'exil.

Passants passent, qui me regardent avec -
haine.
Savent-ils que, jour après jour,
Je songe à ma ville sèche?
Encore, je signe l'exil.

Ville des palmiers, j'ai bu l'air de ton âme,
Ville des Lumières, je bois l'eau même de-
l'agonie.
O ville des merveilles, emplis-toi de mes-
faux compliments,
c'est en ton sein que j'ai appris à mentir.
Je signe l'exil.

L'heure de la poésie m'échappe désormais,
L'ange passe, sans sourire, souffrance de-
ma sensibilité...
Fausses séductions, au fond,
Mais seule solitude, mon unique amour,
Mauvaises nuits et sourires aux enfants,
Une fois de plus, je signe l'exil.

J'invite les rats à venir bouffer ma culture,
Culture! culture!!...
Qu'avons-nous récolté là-dedans?
Le sang coule, bouffe de l'homme par
l'homme:
Des inquiétudes programmées envahissent -
les terres...
Culture! culture!!...
J'invite les rats à venir la bouffer...
Et je signe l'exil.

Pourquoi tuer,
Homme qui court?
pourquoi tuer,
Homme qui pleure?
Pourquoi jouer sur le sang des autres?

Pourquoi tuer la mer?
Pourquoi saigner les âmes?
Pourquoi me réserver d'innombrables-
questions?
Pourquoi?
Interdit de savoir, force est d'être muet!
je signe l'exil.

A la fête, je n'irai pas.
Je n'ai plus de joie à semer.
Laissons les anges danser dans la boue,
Laissons les armes violer nos âmes...
Mirages que les saisons de joie!
Enfant, je t'aime,
Et je signe l'exil.

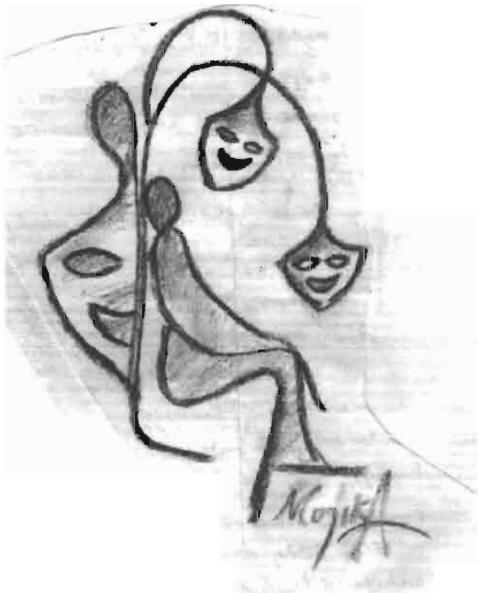
Demain, je n'aurai ni ma pluie ni mon beau-
temps,
Après- demain non plus.
A quoi bon vendre des rêves?
Oublions l'avenir, que le présent pourrisse!
Demain aussi les loups resteront dans la -
ville,dans le village...
Que sont les oiseaux devenus?
Comment ont-ils disparu de nos forêts?
Je persiste et signe l'exil.

Exil, exil..
Je l'ai vécu, je le vis...
Je suis fatigué de compter les cadavres...
Je ne reverrai plus mes amies
Je ne reverrai pas mes amours
Je ne reverrai plus ma mer
Je ne reverrai plus mes mères
Je ne reverrai plus mes pères
Je ne reverrai plus mes enfants
Je ne reverrai plus mon ciel
Je ne reverrai plus mon puits
Je ne reverrai plus mes arbres
Je ne reverrai plus ma vie

Et c'est moi qui signe: l'exil.

கடந்த எக்ஸில் இதழில் பிரசரமான கலாமோகனது பிரஞ்சுக் கவிதையின் ஒரு பகுதியில் அச்சுப் பிழைகள் ஏற்பட்டதால் திருத்தத்தோடு கவிதையின் முழுப் பகுதியும் இந்த இதழில் பிரசரிக்கப்படுகிறது.

தனது மற்றது



நா-ந்-கா-ம்-ம-ர-ஏச.

கோவை

“கள்ளர் பரம்பரையினரான அலஜீரியர்,

காட்டு மிராண் டிகளான ஊத்தை ஆபிரிக்கர், மெத்ரோ விற்குள் பிச்சைகேட்டு பாட்டுப்பாடு ஆய்க்கிணை செய்யும் ருமேனியர், நசக்கிடாமல் அலுவலைக் கொடுத்து பிரஞ்சக் குடியரசின் திரவியங்களை கொள்ள கொண்டுபோகும் ஊமைப்பிசா சுகளான தமிழர்... அத்தனை பேரையும் “ஒக்கம்” பிரான்ஸை விட்டு அடித்துக் கலைக்க வேண்டும்.” என்று லூ பென் பிரகடனம் செய்த ஒன்பதாவது நிமிடத்தில்-

“முத்தமிழர்கள் இலங்கையின் வந்தேறு குடி கள்” என்று சந்திரிகா பண்டார நாயக்கா தென்னாபிரிக்காவில் சொன்ன ஏழாவது நிமிடத்தில்-

ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கு 801 மில்லியன் பிராங்கு கள் உதவி வழங்க தீர்மானித்திருப்பதாக ஜாக் சிராக் அறிவித்த ஜந்தாவது நிமிடத்தில்.

கச்சத்தீவிலிருந்து சரியாக 3.3 கடல் மைல்கள் தொலைவில் வைத்து நிறுறால் ஆரியப்

பெருமாவால் சுடப்பட்ட நான்கு வயது சிறுமியான சிவதர்சினி யின் பிரேதம் நிர்வாணமாக தங்கச்சி மடத்தில் ஒதுங்கிய இரண்டாவது நிமிடத்தில்-

பிரான்ஸில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறித் து தலைதலையாய் அடித்துக்கொண்டே, குடி யேற்ற தொழிலாளர் களை தூக்கிக் கொண்டு போய் விசேடவிமானத்தில் அடைத்து திருப்பியனுப்ப வியோனெஸ் ஜோஸ்பென் தீர்மானம் நிறை வேற்றிய அடுத்த நிமிடத்தில் சார்ஸ் து கோல் சர்வதேச விமான நிலையத்தில் வந்திறங்கி அரசியல் தஞ்சம் கோரிய நாற்பத்துமுன்று பேரில் மொறின் அருள்மாலாவும் ஒருத்தி.

ஜகார்த்தா விமான நிலையத்தில் விமானம் ஏற்றி விடும் போதே பிரான்ஸ் விமான நிலையத்தில் இறங்கியதும் குறைந்தது எட்டு மணித்தி யாலங்களுக்காவது பொலிசுக் காரர்களிடம் பிடிப்பாமல் சுற்றிக் கொண்டிருக்குமாறு ஏஜன்சிக்காரன் சொல்லி அனுப்பியிருந்தான். ஆனால் சுற்றத் தொடங்கிய மொறினை இருபதாவது நிமிடமே ஒரு பொலிசுக் காரன் “லெக்” வைத்துப் பிடித்து ஒரு அறைக்குள் தள்ளிக்கொண்டு போனான்.

“உனக்கு நல்ல நாளாகட்டும் இளம் பெண்ணே, என்ன விசயமாய் வந்திருக்கிறாய்?”

என்று பொலிசுக்காரன் கேட்க இவன்

“ஊரில் படுபயங்கரமான “ஷெல்” அடி. எனக் கென்றிருந்த மூன்று சகோதரர்களும் காணாமல் போய் விட்டார் கள். நான் மாணவியாக இருந்த போது விடுத லைப்புலிகளின் அரசியல் வகுப்பில் கலந்து கொண்ட காரணத்தால் ஆயிக் காரர்கள் என்னைத் தேடுகிறார்கள். துரதிர்ஸ்ட வசமாக அந்த வகுப்பை நடத்தியவர் மாத்தையா என்ற காரணத்தால் புலிகளும் இப்போது என்னைத் தேடுகிறார்கள். மேற்கூறிய இருகாரணங்க எளவும் ஈ.பி.டி.பி.யும் என்னைத் தேடுகிறார்கள். தயவு செய்து இந்த அநாதைக்கு உயிர்பிச்சை தாருங்கோ..” என்றாள்.

இதற்கிணியில் நாலைந்து பொலிசுக் காரன்களும், பொலிசுக்காரிகளும் அங்கே கூடிவிட்டார்கள். “சரி...சரி அதெல்லாம் நாங்கள் பின்பு ஆறுதலாய் பேசிக் கொள்ளலாம் அழகியபெண்ணே. இப்போ உனது பாஸ்போட்டைக் கொடு.” என்று ஒருவன் கையை நீட்ட, மொறின் இரண்டு கைகளையும் அகல விரித்து கண்களைப் பிரட்டி தலையை ஆட்டிவிட்டு ஒரு கம்மாகோ-சிக்காகோ பொலிஸனில் நிற்றாள்.

“அட கடவுளே அதுவும் அப்படியா?” என்று உதடுகளை இறுக்கிக் கொண்ட ஒரு பொலிசுக் காரன்,

“ஆ எந்தவிமானத்தில் வந்ததாகச் சொன்

நாம்?" என்று கேட்க மொறின், "எனக்குத் தெரியாது ஆனால் அதுவொரு பச்சைக்கோடு போட்ட விமா னம்" என்றாள்.

ஏஜன்சிக்காரன்முறையாக எல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்துத்தான் அனுப்பியிருந்தான்

"பரவாயில்லாமல் ஆங்கிலம் பேசுகிறாயே, உண்மையாகவே உனக்கு விமானத்தின் பெயர் தெரியாதா?" "என்று குள்ளமா யிருந்த சிவப்பு மூஞ்சி பொலி சுக்காரன் கேட்க,

"அதுதான் சொன்னேனேனக்கு தெரியாதென்று" சொன்ன மொறின், சொன்ன வாய்மூட முன்பாக சிவப்புமூஞ்சி பொலி சுக்காரன் சடாரென்று மொறி னின் அலகைப் பொத்தி அடித்தான். மொறின் ஏங்கிப் போனாள். வெளிநாட்டு பொலிக் காரர்கள் அடிப்பார்களென்று.. அதுவும் பெண்ணாய் பிறந்தவஞ்கு அடிப்பார்களென்று... மொறின் அந்த ஸலனிலேயே யோசித்திருக்கவில்லை.

"ஏய் கறுப்புப் பெட்டையே எங்க ஞக்கு "டைட்டானிக்" காட்ட முயற்சிக்க வேண்டாம். எந்த விமானத்தில் வந்தாய் உண்மையைச் சொல்லி விடு. சொன்னால் வேலை சுலபம் நிசொல்லா விட்டாலும் விமானத்தைக் கண்டுபிடித்து உண்ணைத் திருப்பி அனுப்பத்தான் போகிறோம்"

இந்த முறை பொலிக் காரன் சொன்ன வாய் மூடமுன்பாக மொறின் விக்கி விக்கி அழுத் தொடங்கினாள்.

"இஞ்சேருங்கோ சேர், மேடம்... மேடம்... என்னை திருப்பி அனுப்பாதையுங்கோ, நான் கொழும் புக்கு போனால் விமானநிலையத்தில் வைத்தே என்னைச் சுடுவார்கள். தயவுசெய்து எனக்கு உதவிசெய்யுங்கோ"

இதையே திருப்பி திருப்பி சொல்லிக் கொண்டிருந்தவள் திடி ரென்று மேல் சட்டையை தூக்கி தனது இடுப்பை அவர்களுக்கு

கான் பித்தாள். விழுந்த ஒரு "ஷெல்" லில் அன்று இருபத்தி மூன்று பேர் இறந்தார் கள். ஒரு பெரிய "ஷெல்" துண்டு இவளின் இடுப்பை சிராய்த்து பறந்தது. ஒரு இஞ்சிவிலகியி ருந்தால் அன்றைக்கு இவளும் முடிந்தி ருப்பாள்.

காயத்தை ஒருவிநாடி பார்த்த சிவப்புமூஞ்சி பொலிக் காரன் கண்ணைச் சிமிட்டிவிட்டு மொறினின் வயிற்றில் கையை வைத்து அவளை சுவரோடு ஒங்கித்தன்னள் ஒரு கோழிக்குஞ்சு மாதிரி மொறின் மூலைக்குள் போய் விழுந்து நடுங்கிக்கொண்டிருந்தாள். ஒருபேப்பரைக்காட்டி "போடி இதில் கையெழுத்தை" என்றொருபொலிக் காரன் வெருட்ட மொறின் இரண்டு கைகளையும் திருப்பாத்திக்கொண்டு தலையைச்சாய்த்து அழுது கொண்டிருந்தாளேதவிர கை மெழுத்துப்போடவில்லை. எல்லாப்பொலிக் காரரும் பொலி சுக்காரிகளும் மொறினோட மல்லுக்கட்டிக்கொண்டிருக்க இன்னும் மூன்று பொலிக் காரர்கள் ஒரு ஆபிரிக்கப் பெண்ணை பிடித்து அறையுள் இழுத்து வந்தார்கள். இப்போது எல்லாப் பொலிக் காரரின் கவன மும் அவளில் திரும்பியது அவளின் முதுகில்கிடந்த மூட்டை யினுள் பிஞ்சுக்குழந்தை கிடந்து வீரிட்டது.

அவள் ஒடிசலான தேக மும் மணிக்குரலும் கொண்ட கறுப்புப்பெண், பெரிதாகக்குர வெடுத்து பொலிக் காரர்களோடு வாதாடினாள். அடிக்கடி நிலத்தை தொம் தொம் மெனுதைந்து கொண்டாள். ஒருகட்டத்தில் ஒரு பொலில் காரி அவனுக்கு விலங்கு போட முயற்சிக்கையில் ஓரடி பின்வாங்கிய கறுப்புப்பெண் தனது நெஞ்சுசட்டைக்குள் கையைவிட்டு ஒரு பிளேட்டை எடுத்தவள் கடகட வென்று தனது கைகளிலும் முகத்திலும் பிளேட்டால் கீறி னாள். இரத்தம் கோடாய் தனி

ர்க்க முதுகில் கிடந்த குழந்தையையும் அவள் ஒத்தி எடுத்து குழந்தையையும் கீற்றுமயற்சி க்க பொலிக்ககாரர் கூட்டமாய் பாய்ந்து அவளை அழுக்கிக் கொண்டனர். மொறின் "அஞ்சுங் கெட்டு அறிவும் கெட்டு" விறைத்துப்போனாள்.

விமானநிலையம் கலவரப்பட்டது. ஆபிரிக்கப் பெண் னை "அம்புலன்ஸி" ல் ஏற்று வதற்காக கூட்டிப்போகும் போது அவள் தனது மொறியில் பெருங்குரலெடுத்து சொல்லி அழுதாள். விமான நிலையத் தின் ஒரு மூலையில் பார்ப்பதற்குபள்ளிக்கூட பொடிபொட்டையள் மாதிரி இருந்த கொஞ்சப்பேர் பொலி சுக்காரரையும் ஆபிரிக்க பெண்ணையும் சூழ்ந்துகொண்டு

"ஆ மோ, அப்படியோ, இதுவுமொரு நீதியோ? நீங்களுமொரு பொலிசோ? என்று சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்க இரண்டு பொலிக் காரரிகள் மொறினை வலோத்தாரமாக வண்டியில்லற்றி இந்த ஹூட்டவுக்கு கொண்டு வந்தார்கள்.

இதை ஹூட்டல் என்று சொல்லக்கூடாது. இதுவொரு "ஹஸ்பெக்டா" ன் மறியல்விடு, நிறையத் தமிழ்ச் சனங்கள் இங்கிருந்தார்கள். இந்த ஹூட்டல் தான் விசாரணை நடக்கும் இடமென்றும், விசாரணை முடிவில் "லக்" இருந்தால் வெளியே விடு வார்களென்றும், "லக்" இல்லா விட்டால் கையைக் கட்டி நாயைப்போல விமானத்தில் அடைத்து கொழும்புக்கு அனுப்பவார்கள் என்றும் அவர்கள் மொறினுக்குச் சொன்னார்கள்.

அங்கு தொலைபோசி பேச வசதியிருந்தது. மொறின் பிராங்கோர்ட் பெரியண்ணாகுக்கு ரெவில்போன் எடுத்து வியளக் சொன்னாள். பெர்லின் சின்னன் னனுக்கும் பிற்மன் ஆசையண் னனுக்கும் தான் "டக்" கென்று

ரெலிபோன் அடிப்பதாகச் சொன்ன பெரியண்ணன், “என் பிரான்சுக்கு வந்தனி?” என்று விசர்க்கேள்வி கேட்டான். வாற்றும் போற்றும் மொறினின் கையிலா கிடக்கிறது? ஏஜெ ஸ்சி ஏற்றிவிட்டால் வந்திறங்கிற சனத்திற்கு இடம் தெரியுமா? வலம் தெரியுமா?

“இல்ல அண்ண பிரான்சுக்கு ஸ்ளால் உங்களிட்ட வரலாம் எண்டுதான் ஏஜென்சி சொன்ன வர்” என்று மொறின் சொல்ல நான் படிச்சு படிச்சு சொன்ன னான் இப்ப யூரோப்புக்கு வாற தில பிரயோசனம் இல்லை யெண்டு..இல்லையெண்டுவிடாப் பிடியா நின்டு வந்திருக்கிறாய் இனி பட்டு உத்தரிச்சுப்பாரன்” என்று பெரியண்ணன் சினந்தான்.

பெரியண்ணை சரியாக அப்பரை மாதிரி ஒரு அறியண் டம் பிடித்தவன் என்று மொறின் நினைத் துக் கொண்டாள். சிலோனில் இருக்கும் போது அப்பரின் ஆய்க்கினை அவ்வள வாக தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த இரண்டு வருசமும் இந்தி யாவில் அப்பரோடு சீவித்த சீவியத்தை நினைத்தால் மொறி னுக்கு “சீ” யென்று போகும்.

போடுற பஞ்சாபியிலிருந்து வைக்கிற பொட்டுவரை அப்பரின் செலக்ஷன்தான். இவள் எப்பன் எதிர்த்து ஒரு முச்சுவிட்டால்

“ஜயோ என்ற பிள்ளையள் பனி யிலும் குனிரிலும் கிடந்து அனுப்பு காசை அழிக்கிறாளே இந்த அல்லேவுயா பசாக்” என்று விடிய கிழியல் நடக்கும். தாய்க் காரி பாவும். மனுசனுக்கு சரியான பயம்.

“நெட்டையோ, குட்டையோ இவள் கெதியா படிச்சு ஒருத்த னிட்ட தள்ளிவிடவேணும்” என்று மனுசன் பிசத்திக் கொண்டே திரியும். அண்ணன்மாறின் அநேக வேண் டு கோஞக் கிணங் க மொறின் போருர் போட்டோ ஸ்ரு டிமோவில் விதம் விதமாய் வண்

ணப் படம் எடுத்து ஜரோப்பா வக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந் தாள். ஆனால் அவர்கள் சதைப் பிடிப்பாகவும், சிவப்பாகவும் இன் னும், இன் னும் அழகான கவர்ச்சிகரமான போட்டோக் கள் தேவையென்று அறிவிக்க மொறின் ரெங்சனாகி

“குறுக்குக்கட்டோட ஒரு போட் டோ எடுத்து அனுப்பட்டோ?” என்று ஆசையண்ணனிடம் கேட்க அவன்

“என் தங்கச்சி இப்படி கதைக் கிறாய், உன்ற காலத்துக்கு ஒண்டும் சரிவுருதில்ல... சரி நான் ஏஜென்சியால் உன்னை இஞ்ச கூப்பிடுறன். நீ வந்தாப்பிறகு மிச்சத்தைப் பார்ப்பம் ஆனால் இப்ப இஞ்ச காட்கிடைக்கிற தும் சரியான கஸ்ரம்” என்று ஆசையண்ணன் சொல்ல

“காட் கிடைக்கிறதை பிறகு பார்ப்பம் முதலில் அப்பரிட்ட இருந்து தப்பவேணும்” என்று மொறின் சொல்ல ஆசையண்ணன் தகப்பனையும் தொலை பேசியில் கூப்பிட்டு,

“தங்கச்சி சரியா கவலைப்படு றாள் அவள படத்துக்கு எங்கே யும் கூட்டிக் கொண்டு போய் சந்தோசமா வைச்சிருந்தோ” என்றாள். படமும் அப்பரின் செல க்ஷன்தான்.

“என் ஆசைராசா வே” பார்க்கப் போய் மொறின் தியேட்டருக்குள் நித்திரையாய் போனாள்.

“என்னை இப்ப இவங்கள் வெளியால் விட்டாங்களென்டா ஸ் என்ற எண்ணைத்துக்கு இங்கி

வில் படம் கூட பார்க்கலாம்” என்று யோசித்த மொறின் இரண்டாவது நாள் நடந்த விசாரணையில் இடுப்புக் காயத்தை அதிகாரிகளுக்குக் காட்டி ஷல்துண்டு ஒரு இஞ்சி தள்ளி ஏறியிருந்தால் செத்துப் போயிருப்பேன் என்று சொன்னாள். அடுத்தநாள் மொறினுக்கு எட்டு நாள் விசாகொடுத்து வெளியே விட்டார்கள். மொறின் ஒரு அரைமணித்தியாலம் ஓன்றும்

செய்யாமல் தன்னாரவாரம் சிரித்துக்கொண்டேயிருந்தாள். பின்புதான் பெரியண்ணன் கொடுத்திருந்த பாரில் இலக்கத்துக்கு ரெலிபோன் செய்ய அவர்கள் வந்து கூட்டிக் கொண்டு போனார்கள்.

அந்த தூரத்து சொந்தக்காரர்கள் வீட்டிற்கு மொறின் வந்து சேர்ந்த மறுநாளே சின்னண்ணன் தொலைபேசியில் பேசினான். பெர்லினிலிருந்து போடர்காய்கள் புறப்பட்டு விட்டதாகவும் காலையில் பாரிசுக்கு வந்து விடுவார்களென் றும் இரவோடு இரவாக பாரிஸிலிருந்து புறப்பட்டால் மறுநாளே மொறின் தனது சின்னண்ணை ணையும், சின்னண்ணையையும், சின்ன மருமகனையும் பார்க்க வாமென சின்னண்ணன் செல்லம் கொடுசினான்.

“உனக்குத் தெரியுமா குட்டதான் கார் கொண்டு வாறான்” என்று சின்னண்ணன் சொல்ல எந்த குட்டியென்று மொறின் கேட்க,

“அதுதான் தங்கச்சி கோயிலடிராக்கமேலக்கான்ர மகன்” என்றான் சின்னண்ணன். மொறினுக்கு குட்டியை ஞாபகம் வந்தது. பள்ளியில் இவனுக்கு மூன்றோ அல்லது நான்கோ வகுப்புகள் முன்தாகப் படித்தவன். அவன் வெளிநாட்டுக்கு வந்து பத்து அல்லது பன்னிரண்டு வருடங்கள் இருந்தாலும் இருக்கும் என்று மொறின் நினைத்துக்கு கொண்டாள்.

விடியப் புறமாக வேவைந்துபொடியன் வீட்டுக்கு வந்து “பெல்” அடித்தார்கள். அவர்களில் யார் குட்டியென்று மொறினுக்கு விளங்கவில்லை. ஜந்து பேரும் மொறினோடு கைகுவுக்கிக் கொண்டார்கள். இவனுக்கு கொஞ்சம் அந்தரமாய் போனது. பிறந்து வளர்ந்து இந்த இருபத்திநான்கு வருசத்தில் முதல் முறையாக இப்பதான் ஆம்பி வையளோடு மொறின் கைகு

வுக் குகிறாள். அவள் இப்பகுட்டியை அடையாளம் பிடித்துக் கொண்டாள். சூட்டி தோள்வரை தொங்கிய தலை முடியும் முரட்டுச் சப்பாத்தும் போட்டு படுசூரியாய் இருந்தான். கழுத்தில் கறுப்பாய், வெள்ளையாய், சிவப்பாய் அது வொரு ஆயிரம் மாலை கிடக்கும்.

வீட்டுக்காரர் புரியனும் பெண்சாதியுமாய் வேலைக்கு இறங்கிப் போய்விட மொறின் தான் பொடியளுக்கு “ஆ” போட்டு கொடுத்தாள்.

“நான் போடுற நீ உங்களுக்கு பிடிக்குமோ தெரியாது... நல்லாயிருக்குதா?”

என்று மொறின் கேட்க ஒரு பொடியன்,

“தூக்கியிற்றிங்க அக்கா” என்றான். இரவு பெர்லினிலிருந்து புறப்பட்டு இரண்டு கேசக்களை கொண்டுவந்து பரிசில் இறக்கினார்களாம். இரவுக்கு திரும்பவும் புறப்பட வேண்டியிருப்பதால் படுத்துக் கொள் கிறோம். என்று சொல்லிவிட்டு நான்கு பொடியளும் படுத்துக் கொள்ள சூட்டி மட்டும் இவளோடு பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

“எங்கிட அம்மாவ கண்டனீங்களோ?”

“இல்ல சூட்டியண்ணா நாங்கள் யாழ்பானத்த ஆமி பிடிக்கேக் கையே இடம்பெயர்ந்து வந்திற்றும். அன்றி ஊரிலதான் இருந்தவு.”

“ரெண்டு பிள்ளையா பெத்து வளர்த்து விட்டுட்டு தனியகிடக்கிறா”

“ஏன் உங்கட அக்கா எங்கேயண்ணா?”

“அவ இஞ்ச வந்து கல்யாண மும் செய்துபோட்டா. சுவிஸில் இருக்கிறா நீங்களும் பேசித்தான் இஞ்ச வந்ததோ?”

“சீச்சி அப்படி ஒண்டுமில்ல...”

சூட்டி கொஞ்ச நேரம் யோசித்துக் கொண்டிருந்து விட்டு, தோள்களை குலுக்கி

விட்டு “வேற என்ன ஊர் புதினாங்கள்” என்று கேட்க மொறின் “இல்ல சூட்டியண்ணா எனக்கும் ஒண்டும் பெரிசா தெரியாது ஆனால் எனர :பிரண்டிட்ட இருந்து எனக்கு இந்தியாவுக்கு கடிதம் வந்தது. ஊரில வீடுகள் எல்லாம் தரைமட்டமாம்” என்று வள் கொஞ்சம் குரலைத் தாழ்த்தி

“எங்கட பக்கமெல்லாம் சுபிடியிக்காரர்தான் நிக்கிறாங்களாம் ரவனுக்குள் போய்ஸ் போய் வரலைது ஜென்ஸ் தான் பொம் பிளிபிள்ளையளையும் செக்பண்ணுகினமாம். செக் எண்டால்... பொடி-செக்கிங்காம்.”

இப்படியே கதைத்துக் கொண்டு மொறின் சமையலுக்கு அடுக்குப்பண்ண “வேணாம், வேணாம்” என்று சொல்ல சூட்டி உதவிசெய்தான். பிறகு கேட்டான்

“:பிரண்ட் கடிதம் போட்டதெண்டால் போய் :பிரன்டோ?”

“சீ அப்படி எனக்கு ஒருத்தரும் இல்ல, அது என்னோட படிச்சகேர்ஸ் ஒண்டு.”

“என்ன தலைவி நல்ல சோசலி சமாய் மூவ்பண்ணிக் கதைக்கிறியின் ஒருத்தனையும் மடக்காமல் விட்டுட்டமங்களோ?”

“பேசாமல் நீர் கரட்ட சீவும் ஜீஸே” என்று மொறின் ஒரு உறுக்கு உறுக்கினாள்.

பெர்லின் அண்ணனுக்கு பாரிசில் இருந்து புறப்படுவதாக தொலைபேசியில் கூறிவிட்டு இரவு பயணம் தொடங்கியது.

முன்னுக்குப் போன காரில் நான்கு பொடியளும் போக மற்றக்காரில் சூட்டியும் மொறி னும். பின்னால் ஏற்போனவளை “முன்னுக்கு வந்திருந்து கதைச்சுக்கொண்டிருங்க தலைவி, அப்பதான் நித்திரை தூங்காமல் கார் ஓடலாம்.” என்று முன்கத்தைத் திறந்து விட்டான் சூட்டி. கார் வேகம்பிடித்து ஓடியது.

“அப்ப நாட்டுப் பிரச்சனை இப்படியேதான் இருக்குமோ?” என்று கேட்க நாட்டைப் பிரி ந்து நாட்டு, நடப்புநிலவரங்கள் தெரியாமல் இருக்கும் இவனுக்கு நாட்டிலிருந்து அண்மையில் தான் கிளம்பியவள் என்ற முறையில் பொறுப்பான ஒரு அரசியல் விளக்கத்தை கொடுப்பது தனது கடமை என்று நினைத்த மொறின் சீற்றில் தாளம்போட்டு யோசித்துவிட்டு சொன்னாள்.

“முந்தி இயக்கத்தினர் கட்டுப் பாட்டில் யாழ்ப்பாணம் இருக்கேக்க எங்கிட கலை, கலாச்சாரங்கள், பண்பாடுகள் எல்லாம் நல்லா வளர்ந்தது. கடைகளின்ற பெயரெல்லாம் நல்ல தமிழில் மாத்தி... ஒவ்வொரு நாளும் பட்டிமன்றம், நாடகம் எண்டுதான் நடந்து கொண்டிருக்கும். இப்ப ஆமி பிடிச்சா பிறகு ஆறு மணிக்கு பிறகு வெளியில் திரியேலாதாம். கிருசாந்தியினர் பிரச்சனை எல்லாம் கேள்விப்பட்டிருப்பியள் தானே. என்னயிருந்தாலும் எங்களுக்கு எண்டொருநாடு அமையமட்டும் விசர்வாழ்க்கைதான்.”

சூட்டி வீதியை உற்றுப் பார்த்தவாறே தலையாட்டியவன்

“இஞ்ச நாங்கள் எவ்வளவு வசதியாய் இருந்தாலும் எப்பாரசி அடிப்பானோ, எரிப்பானோ எண்டு பயந்து பயந்துதானே இருக்கிறம். நாங்கள் இங்கு மூண்டாம் பிரஜைதானே...ம்...” என்றிழுத்தான்.

“எனக்கு “ஷெல்” பட்டது உங்களுக்கு சொன்னனானோ? இஞ்சு சீ... இவ்விடத்தில் பட்டது. ஒரு “இஞ்சு” தள்ளிப்பாஞ்சிருந்தா நான் அண்டைக்கே அடுட்டு ஒரு கிழமை ஹாஸ்பிட்டலில் அடிமீற ஆகியிருந்தனான்?”

சூட்டி காரைவேகம் குறைத்து இரண்டு, மூன்று தரம் இவளை திரும்பி திரும்பிப் பார்த்தான் பிறகு கேட்டான் “எந்த ஏஜென்சியால் வந்தனிங்கள்?”

இந்தோனேசியா சிவம் எண்டு... சரியான வஞ்சகம் பிடிச் சவுன். என்னை முதலே அனுப் பியிருந்தானெண்டால் முதல் வந்த ஆக்கள் மாதிரி நானும் ஜெர்மனியிலேயே இறங்கியிருக்கலாம். அவனுக்கு சாராயம் ஊத்திக்குடுக்கிற, இறைச்சி பொரிசுசுக்குடுக்கிற ஆக்களை த்தான் முதல் அனுப்புவான். வறுவாஸ்... நரகத்துக்குதான் போவான். இஞ்சபெயல்லாம்வந்து போறவனாம். உங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக்கும், ஒரு தேர்டி பைப், தேர்டிலிக்ஸ் வயசிருக்கும் மொத்தமான ஆஸ்” “மொத்தமோ இல்லாட்டி பார மோ?”

மொறினுக்கு சூட்டியின் கேள்வி உடனே விளங்கவில்லை. பிறகுதான் ஓடிவெளிக்கப்படாரெண்டு சிறிப்பு வர அதை விழுங்கிவிட்டு முகத்தை சுழித்துக்கொண்டு “அவற்ற கதை யைப் பாரு” என்று சொல்லிவிட்டு இரண்டு மூன்றுதரம் தன்தலையில் விரல்களால் அடித்துக்கொண்டாள். “பகிடி... கோவிக்கக்கூடாது” என்றான் சூட்டி. இப்படியே நல்லா நீட்டுக்கு கதைத்துக்கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கையில் தானாக கண்ணீர் வந்துவிட்டுது.

மீண்டும் கார்ஷடத்தொடங்க மொறின் சாடையாக அயர்ந்து போனாள். திடுக்கிட்டு விழித்தபோது கார் ஆஸ், அரவம், வீடு, வாசல், இல்லாத ஒரு காடு மாதிரியான இடத்தை ஊடறுத்து போய்க் கொண்டி நூந்தது. “எத்தின மணிக்கு சின்னன்

என் வீட்ட போய்ச் சேரலாம்” என்று மொறின் கேட்க “யா, கெதியாய் போயிரலாம்” என்ற சூட்டி கடுமையாக யோசித்துக் கொண்டே காரை மெதுவாக ஒட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

“என்ன கடுமையாய் யோசிக்கிறியன்.” என்று மொறின் கேட்க சூட்டி காரின் வேகத்தை இன்னும் குறைத்துவீதியை உற்றுப் பாத்தவாரே “மொறின் நீங்கள் என்னை கலியாணம் செய்ய நீங்களா?” என்று கேட்டான். மொறின் ஒன்றும் பேசவில்லை தன் பக்கவாட்டு ஜன்னலுக்குள்ளால் வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“என்ன நான் கேட்டதுக்கு ஒண்டும் சொல்லவில்லை?” என்று மீண்டும் சூட்டி கேட்க

“என்ன தேவமில்லாத கதை கதைக்கிறீங்கள் என்னைக் கெதிய அண்ணன் வீட்ட கொண்டே விடுங்கோ” என்றாள்

மொறின் கண்ணில் தானாய் கண்ணீர் வந்துவிட்டுது.

“ஏன் என்ன உங்களுக்கு பிடிக்கேல்லையா?” என்றுகேட்ட சூட்டிக்கும் கண்ணேல்லாம் கலங்கி கண்ணீர் வர “றெடி” யாய் இருந்தது.

“ஜேயோ... அந்தோனியாரே, எனக்கு ஒருத்தரையும் இப்பகவியாணம் செய்யிற ஜூடியா இல்ல பிள்ளை என்னோட கதைக்கவேண்டாம்.”

கார் கொஞ்சம் வேகம் பிடிக்க சூட்டி சொன்னான் “உங்கட அண்ணன்மார் என்னைப்பற்றி சுடாமத்தான் சொல்லுவினம். குடிகாரன், சண்டித்தனக்காரன் எண்டுதான் அவையள் சொல்லுவினம். எனக்கு நேற்று உங்களைப் பார்த்திலை இருந்து உங்களோட கதைச்சதில இருந்து உண்மையா... வாறிங்களா என்ற அக்கா வீட்டுக்குப் போவம்?”

“ஜேயோ என்ன சூட்டியன்னா நீங்கள்... இடம் வலம் தெரியாத நடுரோட்டில் என்னைக் கொண

ர்ந்து வைச் சுக்கொண்டு இப்படி செய்யிறியள் உங்கள் நம்பியல்லோ வந்தனான்...” சடா ரென்று சூட்டி காரை ஓரமாய் நிறுத்திவிட்டு குனிந்து மொறி னின் பாதங்களைப் பிடித்து கொஞ்சனான். செருப்புக்களையும் முத்தமிட்டாள்.

“என்ற ஜேயோ விடுங்கோ சூட்டி யன்னா விடுங்கோ...” என்று கெஞ்சிய மொறின் கைகளால் சூட்டியின் முகத்தை விலக்க அவன் மொறினின் கைகளைத் தள்ளிவிட மொறினின் ஒருகை காரின் கதவோடு மோதி தகரத்தோடோ, கொழுவியிலோ குத்திக்கிறிய இரத்தம் கொப்ப வித்தது. பதறிப்போன சூட்டி “கடவுளே என்ன நடந்தது?” என்று முன்னுமுனுத்துக் கொண்டு கழுத்தில் கிடந்த மப்பளரை கழற்றி அவனின் கையில் காயத்துக்கு கட்டிவிட்டு வேகமாக காரைக்களைப்பினான். படுவேகம் மொறின் குனிந்திருந்து அழுது கொண்டிருந்தாள்.

கார் ஒரு கட்டிடத்தொகுதிக்குள் நுழைந்து நின்றது. “இது உங்கட அண்ணன்ர வீடு ல்ல. உங்கட அண்ணன்மாருக்கு நீங்கள் என்னோட சுவிசுக்கு வந்திற்றீங்கள் எண்டு என்ற சிநேகிதப்பொடியள் ரெவிபோன் அடிச்ச சொல்லவியிருப்பாங்கள். இது என்ற அக்காவின்ர வீடு இறங்குங்கோ” என்று சூட்டி சொல்ல மொறின் எயாரில் நடப்பதுபோல நடந்து வீட்டுக்குள் போனாள். நித்திரை முறியாமல் வந்த சூட்டியின் அக்கா “இருங்கோ” என்று சொல்ல மொறின் பேயடித்தவள் போல கதிரையில் இருந்தாள். சூட்டி அக்காவை கூப்பிட்டு உள்ளுக்குள் வைத்துக் கதைத்தவள் வெளியே வந்து “இருங்கோ, இஞ்சவந்து சேர்ந்திற்றுமென்டு நீங்கள் நிண்ட பரிஸ் வீட்டுக்காரருக்கு போன் பண்ணிற்றுவாறன்” என்று சொல்லவில்லை தலையைக் குனிந்தவாறே

வியர்த் துவிறுவிறுத் து
வெளியே போனான்.
சூட்டியின் அக்கா கொஞ்சம்
பயந்து போனவள் மாதிரி
தெரிந்தாள். வந்து மொறினுக்கு
பக்கத்தில் இருந் துகொண்டு
“உம்மிட கையில் காய்மோ?

எங்க காட்டும் பார்ப்பம்”
என்று கேட்க மொறின் கையை
முதுகுக்குப் பின்னால் மறைத்
துக் கொண்டே சூட்டி யின்
அக்காவை உற்றுப் பார்த்துக்

கொண்டு “எனக்கொரு பிள்ளை
பிறந்தால் உங்கிட அப்பன்
என்னைக் கடத்திக்கொண்டு
வரேயிக்க வந்த காயமிது
எண்டு காட்டுவன்” என்றாள்.

சுபம்

மொறினின் கதை கட்டற்ற விபச்சாரத்தை கோருவதே ஒழிய,
ஆணாதிக் கத்தைக் கடந்து பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை
நோக்கியதல்ல.

கதை எழுதுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு கதைவிடும் ஷோபாசக்தியின் மோசடியை
கொஞ்சம் ஆராய்வோம். எமது தாயகத்தில் நடக்கும் இனஅழிப்பு. அரசியலற்ற இராணுவவாத யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மொறின் என்ற பெண் அரசியல் தஞ்சம் கோரி பிரான்சுக்கு வருகிறாள். நாங்கள் இரண்டு பலாப்பழங்களை உதாரண்த்துக்கு எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு பலாப்பழம் சன்னாகம் சந்தையிலும் மற்றையது சாவகச்சேரி சந்தையிலும் வாங்கியதாக இருக்கும். ஆனால் சாராம்சத்தில் இரண்டும் பலாப்பழங்களே. அதுபோலவே பிரான்ஸ் ஐரோப்பாவிலும் இலங்கை ஆசியாவிலும். இருந்தாலும் சாராம்சத்தில் இரண்டும் நாடுகளே. ஸ்ராலினின் தேசம் பற்றிய வரையறையான பொது மொழி, பொதுக்கலாச்சாரம் தொடர்ச்சியான நிலப்பரப்பு போன்ற குணாம்சங்கள் இரண்டுக்கும் பொருந்துவதால் இரண்டும் நாடுகளே. ஒரு நாட்டில் இருந்து இன்னொரு நாட்டிற்கு தப்பி வருவது எப்படி பிரச்சனைக்கு தீர்வாக முடியும். மாறாக அப்பெண் பிரான்சுக்கு வருவதை விடுத்து நாட்டில் இருந்தே அடக்கு முறைக்கெதிராகப் போராட வேண்டும். சுரண்டல் ஏகாதிபத்தியமான பிரான்சுக்கு இனிவரும் அகதிகள் பிராஜாவுரிமை பெற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று தீட்டவட்டமாக தெரிந்த பின்பும் பிரான்சுக்கு வருவது அப்பட்டமான எதிர்ப்புரட்சிகரமான வாதமாகும். இல்லை என்று சொல்லமுடியுமா ஏகாதிபத்திய எலும்பை நக்கும் ஷோபாசக்தியே? முடியுமா? முடியாதே.

அடுத்தாக புலிகளின் கட்டுப்பாடில் மக்கள் பாதுகாப்பாய் இருந்தார்கள் என்பது விமர்சனத்தோடு ஆதரவளிக்கப்படவேண்டியதொன்றாகும். மாறாக பிரச்சனையைப் பற்றிக் கேட்ட சூட்டிக்கு பிரச்சனைக்கான தீர்வாக தீம்புக்கோரிக்கைகளில் இருந்து தொடங்கி அப்படியே சுழித்து முன்னேறி பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக் கட்சியைக் கட்டி அந்தக்கட்சி தேசியிலிருந்து வேண்டும். கதாசிரியரின் அரசியலற்ற கோட்பாடுகளற்ற பூர்ச்சவா குணாம்சத்தை இது அம்பலப்படுத்துகிறது. இதை வெனின் வார்த்தைகளில் பார்ப்போம். «நிலையான சோட்டாடுகளோ தீட்டவட்டமான குறிக்கோளோ இல்லை» (வெனின் நூல் திரட்டு 2:பக்கம் 72. அழுத்தம் எமது)

இறுதியாக முடிய காருக்குள் ஆணாதிக்க வன்முறை நிகழ்ந்தபோது மொறின் உறுதியாக எதிர்த்துப் போராடாமல் சமரசம் செய்து கொண்டது போராட்டமே தேலையில்லையென்ற பின்நவீனத்துவ ஏகாதிபத்திய கோட்பாடாகும். கார் படுவேகமாக ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. கதவுக்குப் பக்கத்தில் மொறின் இருக்கின்றாள் எனும் குழ்நிலையில் கதையை புரட்சிகரமாக தீர்த்து வைக்கும் சாத்தியமிருந்தும் கதையை மேலும் இழுத்திடப்பது கதாசிரியரிடம் மார்க்கிய புரட்சிகர இயங்கியல் ஆய்வு முறை இல்லாததையே காட்டுகிறது.

-உத்தமபுத்திரன்-
பிரான்ஸ்-



- சிறப்புவிமர்சனம் -

போடருக்கு மரியாதை,
புலம்பெயர் இலக்கியம், அல்லது
போடா ஸ்ரீவின் “யப்பானுக்கு அப்பால்”

கண்டதும் காதலை¹ பாசில் பேசுகிறார். காணாமல் காதலை² அகத்தியன் பேசுகிறார். தொலை பேசியில் காதலை³ பாலு பேசுகிறார். போடரில் காதலை⁴ சிறுகதை பேசுகிறது. தமிழகத்து வெகுஜன சினிமா சொல்லாடல்கள் புகலிடத்தில் இடம் பெயர்த்து வைக்கப்படுகிறது. இந்த பிறபோக்கு குழலில்தான் நாம் மனிரத்தினத்தின் முக்கியத்துவம் குறித்து யோசிக்க வேண்டும் என்கிறேன். தண்டவாளத்தில் தபுவக்கும் கலைஞருக்கும் மலரும் காதலை “இருவர்”⁵ திரைப்படத்தில் நான்கே நான்கு காட்சிகளுக்குள், காட்சி ஊடகத்தை அற்புதமாக கையாளும் மனிரத்னம் ஆழமாக சொல்லுகிறார்.

முன்றாம் உலக மனிதர்களின் எல்லைகள் மீறும் துயரை/ ஆள்மனவிருப்புகளை “யப்பானுக்கு அப்பால்” திரைப்படம் பேசுகிறது. பெண்ணின் மேல் செலுத்தப்படும் அதிகாரம்/ வன்முறை குறித்து Simon de Beauvoir பேசுகிறார்.⁶ பின் அமைப்பியலாளர்கள் மிதக்கும் குறிப்பான் (Floating signifier) என்ற கருத்தாக்கம் குறித்து பேசுகிறார்கள்⁷ பின்நவீனத்துவத்தின் பண்புகளான சீர்க்குலைவு, வரம்புமிருதல் குறித்து எதிர்மறையாக காலின்மூர் பேசுகிறார்.⁸ So called அறிவுஜீவிகள் தங்களை ஒரு Sect ஆக உருவாக்குவது குறித்து RACE AND CLASS ஆசிரியர் ஏ. சிவானந்தன் பேசுகிறார்.⁹ கீழேத் தத்துவச் குழலில் மாஜிக் ரியாலிஸம் குறித்து பி.சி. சர்க்கார்¹⁰ பேசியிருக்கிறார்.

சிறுகதையில் வரும் மொறின் அரசியல்/ பண்பாடு/ கலாச்சாரம்/ காரட் சீவுதல் குறித்துப் பேசுகிறார். தெரிதா ஓர் முறை டெர்ரிஸ்கிள்ட் னைப் பார்த்து புன்னகை செய்திருக்கிறார். ஆனால் புலம் பெயர் குழலில் பின்நவீனத்துவம்/ தலித்தியம்/ பெண்ணியம் பேசுகிறவர்கள் இடதுசாரி-அறிவுஜீவி களைப் பார்த்து காறித்துப்புகிறார்கள். இது நமக்குள் ஆழந்த துக்கத்தை எழுப்புவதாகும். நிறைய பொறுமை வேண்டும். முற்போக்கு போடர்காரர் யார்-பிற்போக்கு போடர்காரர் யார் என்பதை நிதானமாக பொறுப்புணர்வோடு நிறுவவேண்டும். புகலிட இலக்கியம் குறித்து ஓர் அட்டகாசமான, ஆரோக்கியமான விவாதத்தைத் தொடங்கும் முகமாகவே இந்த விரிவான விமர்சனத்தை வைக்கிறேன்.

கங்கா கஜேந்திரன்
லண்டன்

ஆடக்குறிப்புகள்.

- 1-காதலுக்கு மரியாதை - சங்கிலிமுருகன் சினியார்ட்ஸ்
2. காதல் கோட்டை - சிவசக்தி மூவி மேகக்கர்ஸ்
3. காலமெல்லாம் காதல் வாழ்க - அதே கம்பனி
4. ஷோபாசக்தி சிறுகதை - எக்ஸில் 5
5. இதுவொரு மெட்ராஸ் டாக்கிஸ் வெளியீடு
6. சக்தி (நோர்வே - 1993)
7. நிறப்பிரிகை நவம்பர் 1997
8. காலக்குறி 1998
9. சிவானந்தன் நேர்முகம் - இன்னுமொருகாலடி . மொ.பெயழுனாராஜேந்திரன்/ UK: 1998/ TWAN
10. AMPULI MAMA/ CHANDAMAMA PUBLICATION: VADAPALANI: 1973

“கதைவழி கலாச்சாரப்பணி”

தந்தைக்கு விரோதமாய் தனியனும், சகோதரனுக்கு எதிராய் சகோதரரும் இனத்துக்கு எதிராய் இனமும் எழுவார்கள் என்ற புனித வேதாகமத்தின் வார்த்தை இப்படியாக நிறைவேறியதை இச்சிறுகதையில் காண்கிறோம்.

என் அன்பான சகோதரர்களே, எகிப்தின் ராஜாவான பார்வோனின் கைகளுக்கு தப்பி இஸ்ரவேலின் குமாரர்களும் குமாரத்திகளும் சீனாய் வனாந்திரத்தை கடந்து கொண்டிருந்தபோது அனுபவித்த உத்தரிப்புகளையும், துன்பங்களையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். அதை விஞ்சுமளவுக்கு எமதுநாட்டில்நடைபெறும் கொடிய யுத்தத்தால் ஏதிலிச.ளாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்தமிழர்கள் ஜோராப்பாவில் விமானநிலையங்களை, எல்லைப்பழங்களை கடக்க முயற்சிக்கையில் துன்பங்களை அனுபவித்து சிலர் மரித்தும் போகிறார்கள்.

இதை பதிவு செய்யும் இந்த சிறுகதையானது இன்னொரு செய்தியையும் உறுதியாக வைக்கிறது. இன்றைய இளைஞர் சமுதாயம் மது, மாது, அரைகுறை ஆடையணிதல், இறைநம்பிக்கையின்மை ஆகியவற்றை நவநாகரீகமாக கருதி செய்யப்படும் போது அவர்களில் ஒருவனான சூட்டி எனும் பாவநோக்கம் கொண்ட இளைஞனை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளும் மொறின் தன்னை தாழ்த்திக் கொள்வதனால் உயர்த்தப்படுகிறான்.

எமில் எம்டன் அடிகள்
யாழ்பாணம் - லண்டன் - பாரிஸ் - சுவிஸ் - கனடா

கட்டுரையை எழுதிய உத்தமபுத்திரன்- இந்தக் கட்டுரையை ஒட்டி எழும் வாதப்பிரதி வாதங்களில் மையங் கொண்டு இன்னும் ஆறுமாதத்திற்காவது தனது அரசியல் சீவியத்தை உருட்டிக் கொண்டோட வியுகம் வகுத்துக் கொண்டிருந்த ஒன்பதாவது நிமிடத்தில்-

கங்கா கஜேந் திரின் மேலும் மேலும் அடிக்குறிப் புக்கள் பொறுக்கும்

குறித் தும், பொறுக்கிய அடிக்குறிப்பு களிலிருந்தே விமர்சனத்தை மேலும் மேலும் “டெவலப்” பண்ணி மேலும் மேலும் பயாஸ் கோப்காட்டுவதற்கான வழி வாய்க்காலகள் குறித்தும் ஒரு கிரியினஸ் ஜீடியா போட்டுக் கொண்டிருந்த எட்டாவது நிமிடத்தில்-

எமில் எம்டன் சாந்தியை

தொடர்பு கொள்ள. விடியற் காலையில் தான் அறைக்கு வந்து ஆழ்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த சாந்தியை தொலைபேசிமணி விறாண்டியது.

“ஹலோ”

“ஹலோ நான் :பாதர் எமில் எம்டன் கதைக்கிறன் ஆர் சாந்தியா?”

“ம...சொல்லுங்கோ”

“எப்படி இருக்கிறீர்? போன்கிழமை உம்மட ஹஸ்பெண்ட கண்டனான். இஞ்ச நான் “நளாயினி” நவீனநாட்டுக் கூத்து செய்தனான். அவரும் பார்க்க வந்திருந்தவர். அவர் சொல்லித்தான் நீங்கள் ரெண்டுபேரும் பிரிஞ்சு வாழுறியள் எண்டதே எனக்குத்தெரியும். நீர் சின்னப்பிள்ளையில்ல ஒரு குழந்தைக்கு தாய். உமக் கெண்டு கடமைகள் இருக்குது.

என்ன ஒண்டும் கதைக்கிறீர் இல்ல.”

“இப்பதான் நித்திரையால் எழும் பின்னான், கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறன்.”

“சாந்தி கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் எண்டு திரியக்கூடாது. அதுவொரு சாவான பாவம். நான் கேள் விப்பட்டது உண்மையோ தெரியாது... வெள்ளைக்காரப் பொடியளோடும், காப்புலி பொடியளோடும் உம்மைக் கண்டநாக எனக்குச் சிலபோர் சொல்லிச் சினம். இதுகளை கெட்டகளவா நினச்ச மறந்திற்று நீங்கள் இரண்டுபேரும் சேர்ந்து வாழ வேணும். உம்மிட குழந்தையின்றை எதிர்காலத்தை மேரசிச் சப்பாரும். தான் தனியக மிடந்து குழந்தையோட கஸ்ரப்படுற தெண்டும். உங்கள் ரெண்டுபேரையும் சேர்த்து வைக்கக்

சொல்லியும் உம்மிட ஹஸ்பண்ட் என்னட்ட மன்றாடூரார். அந்தப் பெரிய ஆழ்பிள கண்ணர் விட்டு அழுகிறதுப் பார்க்க பெரிய பாவ மாக்கிடக்கு.. ஒருவருக் கொருவர் துணையாம் வாழுத்தானே ஆண்டவர் ஆணையும் பெண் கணையும் படைத்தவர். விட்டுக் கொடுத்து வாழுறதுதான் வாழ்க்கை. இப்ப நீர் சொல்லும் நான் உம்மிட மனுசனுக்கு என்ன பதில் சொல்ல?

“கையில் அடிச்சிற்று கதிர் காமம் போகச்சொல்லுங்கோ”

தொலைபேசியை தூக்கி அடித்துவைவத்த எமில்எம்டன் ஓடிப்போய் முழுந்தாள் படியிட்டு இரண்டு கைகளையும் விரித்து “அன்பும் இரக்கழும் உள்ள பிதாவே, இவள் தான் செய்வது பாவமென்று அறிந்து செய்கிறானோ? அறியாமல்

செய்கிறானோ அது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இந்த அமர் எழும்பின் தோறு குறுக்கால தான் போவாள், தெறிச்சுப் போவாள், தெருவில் போகேக்க

பஸ், கார் அடிச்ச சாவாள்” என்று முன்றுமுனுத்த முன்றாவது நிமிடத்தில் சாந்தி தொலைபேசியை எடுத்து

“மச் சான் நீ என்ன கதை எழுதுறாய்? இஞ்ச வந்து “அஸைல்” கேக்கிற சனமெல் ஸாம் பொய்யா சொல்லுதுகள்? முழுக்கடும்பத்தையும் சாகக் குடுத்திற்று வாற சனம் எல்லாம் உன்ற கண்ணுக்குத் தெரியாதோ? அதென்ன மொறின் கதைக்கக்க அடிக்கடி இங்கிலிஸ் கலந்துகதைக்கிறாள். ஒ பெண்களின்ற சொல்லாடல்களையும் ஆம்பிளையளின்ற சொல் லாடல் களையும் வித்தியாசப் படுத்திக் காட்டுறியளோ? அடிசெருப்பால... ஏன் மச் சான் உன்ற கதாநாயகியின்ற கதையை வேறுமாதிரி முடிச்சிருந்தால் உங்கிட கலையின்ற ஒரிஜினால்டி கெட்டுப் போயிருமோ? அது மச் சான் “நெருப்பில கதையை விட்ட வஞ்குத்தான் ஏரிவு

தெரியும்.. மிச்ச ஆக்கஞ்சு நந்தலாலா தான் தெரியும் நீங்களும் உங்கட ஓரிஜினால் யியும்... மயிரப்புடுங்கின் புலம் பெயர் இலக்கியமும்” என்று சாந்தி கேளாக் கேள்வி கேட்டதினால் “அப்செற்றாய்” போன ஷோபாசக்தி “இப்ப என்ன நடந்து போச்செண்டு இவள் பாவி இந்தக் கிழி கிழிக் கிறாள்? மொறின் எண்டால் ஆர்? என்று மண்டையைப் போட்டு பிய்த்துக் கொண் டிருந்த நிமிடத்துக்கு முதல் நிமிடத்தில்-

மொறின் அருள்மாலா பாய்ஞ்ச “செல்” ஒரு இஞ்சி விலத்திப் பாய்ஞ்சிருக்கலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.



அமார்த்யா சென்

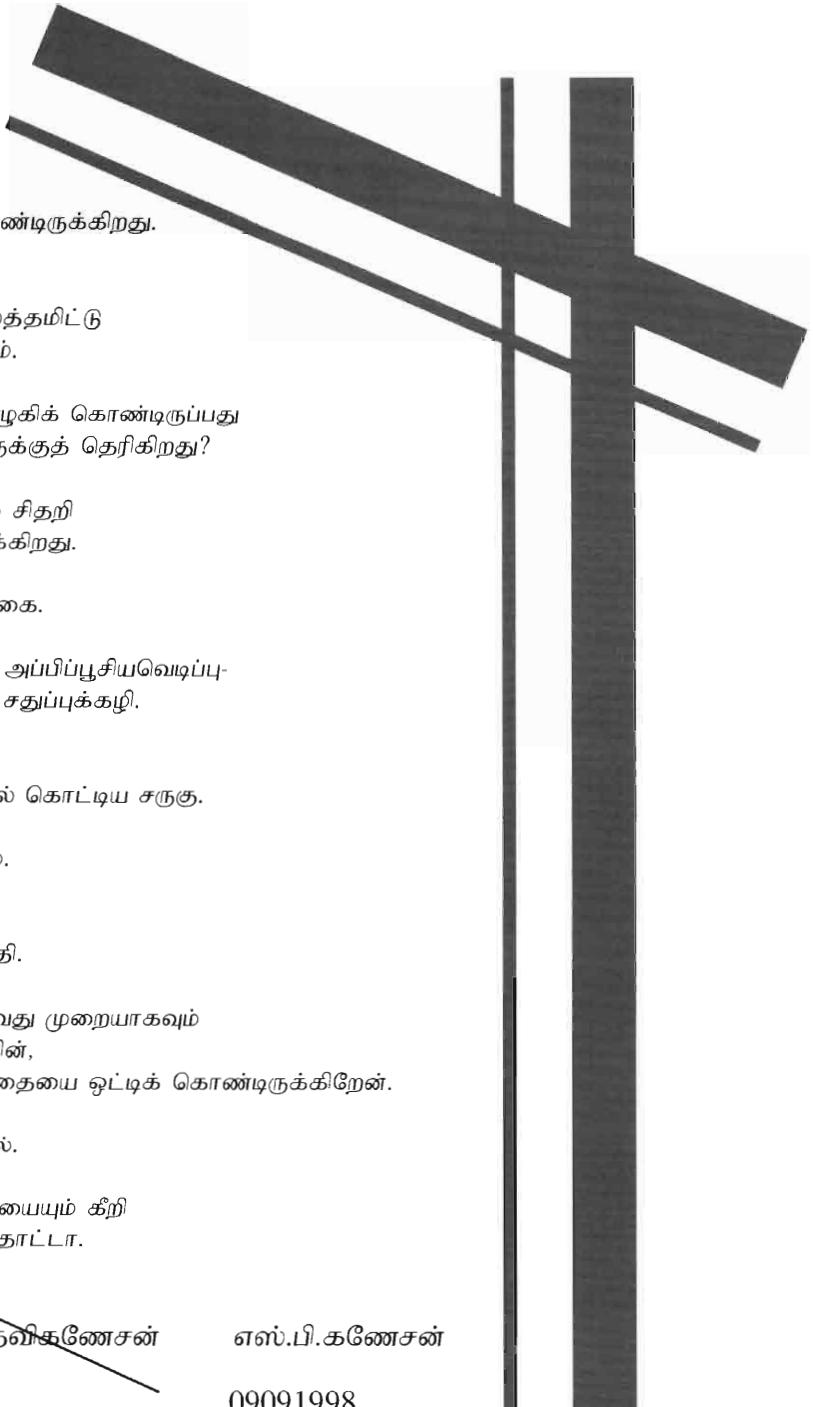
பொருளாதார நோபல் பரிசு

1998 ம் ஆண்டிற்கான பொருளாதாரத் துறைக்கான நோபல் பரிசு இந்தியாவை சேர்ந்த அமர்த்யா சென் (AMARTYA SEN) னிற்கு கிடைத்துவதீது. பசி, வறுமை இவைகளை மையமாகக் கொண்டனவே இவரது பொருளாதார ஆய்வுகள். “வறுமைக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் ஒரு பொருளாதார நிபுணர்” என்றும் “ஒரு மனிதாபிமான நோபல்” என்றும் பிரஞ்சுப் பத்திரிகையான LE MONDE இவரைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளது. 64 வயதான சென் கல்கத்தா, நியிடெல்கி பல்கலைக் கழகங்களில் போதனை செய்த பின்னர் CAMBRIDGE இன் TRINITY COLLEGE இல் போதனை செய்கின்றார். “நான் ஒர் பொருளாதார நிபுணர் என்பதை அறிந்தோர் தமது மூலதனத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்று என்னிடம் ஆலோசனைகளைக் கேட்கின் றனர். என்னிடம் எந்த ஆலோசனைகளும் இல்லை. என்று நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். முதலீடுசெய்வதற்கு எந்த மூலதனமும் இல்லாதவர்

களே எனது கவனத்தை ஈர்க்கின்றனர். என்பதோடு எமது சமூகத் தின் மிகப் பெரும் பிரச்சனை என்னவெனில் நாங்கள் ஏழைகளைப் பற்றி அதிகமாகச் சிந்திப்பதில்லை.” என்கிறார் சென்.

ஏன் வறுமையால் லட்சக்கணக்கான மக்கள் இறக்கின்றனர்? எனப் பத்திரிகையாளர் ஒருவாகேட்ட கேள்விக்கு சென் இவ்வாறு பதில் சொல்கின்றார்: “ஏனைவில் அரசுகள் ஜனநாயகம் கொண்ட வெல்ல இவைகளிடம் வறுமையைத் தடுப்பதற் கான எந்தவிதமான அக்கறைகளும் இல்லை. அரசுகளை நடத்துவோ ஒரு போதும் வறுமை யால் பாதிக்கப்பட்டதில்லை. உலகப்படத்தைப் பாருங்கள் ஆபிரிக்கா, ஆசியா போன்றவைகளே வறுமையால் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஏனைவில் இங்கே ஜனநாயக அரசுகள் இல்லை.”

சென் செய்த பொருளாதார ஆய்வுகளோடு ஒப்பிடத்தக்க பொருளாதார ஆய்வுகள் பிரான்சில் குறைவாகவே உள்ளன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது



ஆறு ஓடுக்கொண்டிருக்கிறது.

இச்சைகள் தீர்
முலைதடவி, முத்தமிட்டு
நிர்வாண ஓட்டம்.

நான் உருகி ஒழுகிக் கொண்டிருப்பது
உங்களில் யாருக்குத் தெரிகிறது?

கை,கால்,முகம் சிதறி
கொட்டிக் கிடக்கிறது.

துடிகாரப் படுக்கை.

அழுக்குச் சேர அப்பிப்பூசியவெடப்பு-
இடையிடையே சதுப்புக்கழி.

அருகிருந்து,
அம்மணமரத்தில் கொட்டிய சருகு.

கவ்வியது சகம்.

ஆனாலும்
நாறுகிறது சகதி.

நேற்று மூன்றாவது முறையாகவும்
இறந்து போனபின்,
உடைந்த கவிதையை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

சீரில்லா ஒழுகல்.

ஆற்றின் திசையையும் கீறி
வெடுக்கிறது தோட்டா.

★ ~~தேவிகஜேசன்~~

எஸ்.பி.கஜேசன்

09091998



[12.12.98 STUTTGART இல் நடைபெற்ற 17 வது பெண்கள் சந்திப்பு மூலம் வெளியிடப்பட்ட
“சக்தி” சஞ்சிகை (98/4.4) யின் புனைபெயர்கள் பற்றிய கருத்தை கவனத்திற்கெடுத்து...]

மிழ் மொழிசார்ந்து வரவேண்டிய சிந்தனைகளைவர்க்கும் பிற்பு வருவதென்பது வாடிக்கை. அதுவோன் பெண்ணியித்துக்கும் நிலை. இன்னமும் ஒதுபொட்டந்துகொண்டுதான் திருச்சியிறுது. அதனால்தான் நாமென்னாம் பெண்ணியிப்பற்றி ஏழுதவேண்டியிருக்கிறது. இது ஓர் சங்கடமான நிலை. எனக்கு இது தேவையென்று பட்டதனால் எழுதுவிறுமேன். நீயார் இதை எழுத . நீங்கள் எழுதுவிறாம்? என்னும்பொது பார்க்கவாய்.

பெண்ணியிம் பற்றிய பலவிதமான மாயைகளும் ஆண்களுக்குப் பயங்களுமே இன்று எஞ்சிக்கிடக்கின்றன. பெண்ணியிக்காரர்களும் பெண்களும் ஆண்களும் வேறுவேறு பார்வை களில் இதை அணுகுகின்றனர். பல்வேறுவிதமான தத்துவ, கோட்பாட்டுப்பின்னணியினரும் தனித் தனிப் பார்வைகளே கொண்டுள்ளனர். ஆனால் பின்நவீனத்துவ / தற்காலத்தைய கோட்பாட்டினரே இதைச் சரியான முறையில் வெளிக்காட்டியுள்ளனர்.

மனிதரின் மனங்களைப்படிப்பதாகச் சொன்ன உளவியல் இதுவரைநாலும் ஆண்களாலேயே படிக்கப்பட்டு வந்தது. பிரர்ய்டும் லக்கானும் இப்படிப்பட்டவர்களேதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அண்களுக்காக அதாவது மனிதர்களுக்கான உளவியல்தான் அவர்களுடையது. அவர்கள் இறுதியில் பெண்ணை அவர்களுடைய ஆண்களுக்கான உளவியற் கண்டுபிடிப்புக்களின் துணையாக்குவதற்காகவே நிறுவினார்கள். ஆண்/இயல்பானது/முழுமையானது/நிறைவான குறிப்பான் X பெண் /கற்பனையானது / குறைவடையது /வெறுமையான குறிப்பான் / வெறுமையான கருப்பை என்பது போலவே அவர்களின் சிந்தனை சென்றது. இதைப்போலவே, அவர்கள் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் மாறாவகைப் (stereo type) பெண்களும். காப்பியங்கள், இலக்கியங்கள், புராணங்கள், மற்றையஅனைத்து “கள்”களும் வகைப்படுத்துவது இவ்வாறே:

கோட்பாடு மற்றும் பெண்கள்

உடல்	-	ஆண் மா
கண்ணித் தன்மை	-	களங்கத்தன்மை
இலட்சியமுன்மாதிரி	-	சாகசக்காரி
தேவைத்தத்தன்மை	-	குனியக்காரத்தன்மை
நல்மனைவி	-	தேவையாக்கதனம்

இந்த வகைமாதிரிகள் ஆண்மயமான உளவியல் பார்வைகளிலிருந்து தெல்லாம் முரண்பட்டவர் luce Irigaray மட்டுமே. இவர் சொன்னவைகள் எதுவுமே அந்தநேரம்



சாந்திருத்தல்
பெண்கள்

கையறநிலை

எற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இதைச் சொன்னதற்காக லக்கானிய உளவியல் பள்ளியில் இருந்தும் வெளியேற்றப்பட்டார். 1974இல் இது நடந்தபோது அவருக்கு ஆதரவாக வந்து குரல் கொடுத்தவர் பல்கேரியரான ஜாலியா கிரிஸ்ரவாதான். பிரஞ்சு பெண்ணியலாளரான Irigarayகுக் குரல் கொடுக்க பல்கேரியா விலிருந்து கிரிஸ்ரவா வரவேண்டியிருந்ததுதான் வேடிக்கை. இதுவரைக்கும் உலகத்துக்கே தத்துவார்த்த ஆலோசனை வழங்குகின்ற

பிரஞ்சுக்காரர்களுக்கே பெண்ணியம் தொடர்பாக வரும்போதே இப்படியானது; இதுவரைக்குமான வரலாறு(தத்துவ, சமூக கோட்பாடுகள்) ஆண்களுடையதே என்ற குற்றச்சாட்டை மெய்ப்பிப்ப தாய்த்தான் உள்ளது.

பெண்ணியத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் தான் “புரட்சிகர” என்ற சொல் மார்க்ஸியம் தவிர்ந்த மற்றவற்றில் ஒன்றுடன் பொருத்திப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் வந்திருக்கிறது. இது ஒன்றும் சாதனைக்குரிய விஷயம் என்று சொல்லவில்லை. இதுவரைக்குமான உலகின் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் ஆண்களால், ஆண்களுக்காக, ஆண்மயமானவகைளாக இருந்தன; எந்தக் கோட்பாடுமே பெண்ணிய நிலைப் பாட்டை முழுமையாகக் கொண்டி ருக்காததனால்; பின்நவீனத்துவ வெளிப்பாடாக வரும் பெண்ணிய கோட்பாடு, புரட்சிகரப் பெண்ணியக்கோட்பாடு எனப்படுகின்றது.

ஆண்களி விருந்து பிரிந்து போகவேண்டும் என்கிற தீவிரப் பிரிவினைவாதப்போக்கு தீவிர லெஸ்பியன்களையும்; பெண்களுக்கான தனியான கொம்பூன்களை நோக்கியும்; ஆண்கள் அனைவருமே வன்பாலுறவு செய்வார்கள் என்ற கருத்தையும் கொண்டு வந்தது. ஆண்களுடன் சேர்ந்து ஒருவிதமான தாராளமயமான அனுங்கு முறையில் சமத்துவத்தை அடையமுடியும் என்று ஓர் போக்கும் இருக்கின்றது.

இந்த எதிலும் அடக்கமுடியாததாய்ப் (பால் வேறு பாட்டைமட்டுமே கருத்தில் கொண்டதாக அல்லாது) பின்நவீனத்துவப் பெண்ணியத்தின் முன்வைப்பு இருந்தது. பால் பற்றிய இதுவரை நாளுக்குமான எடுத்துரைப்பு கட்டுடைக்கப்பட்டு புதிய, தனினிலை பற்றிய பார்வை முன்வைக் கப்படுகின்றது. “பெண்” பெண்ணாக இப்போது உலகில் இருந்து கொண்டிருக்கவில்லை. பெண், இப்போதுதான் பெண்ணாக உலகளவில் - பல்வேறு நிலவியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு அமைப்பு களிலும் கூட - உருவாகிக் கொண்டிருக்கும் படிமுறையில் இருக்கிறாள். இது நிகழுவேண்டுமானால் பல இதுவரைக்குமான வரலாற்றுத் தீர்மானங்கள், புனைவுகள் மறுபரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும். மார்க்ஸிய (நண்பர்கள் கோபப்படாதிருக்கக்கடவுது- ஏனெனில் இது ஆண்களின் அறிவுக்கெட்டாத விடயம்.) கோட்பாடு உட்பட அனைத்துக்கோட்பாடுகளுமே (அரசியல், பொருளாதார, ஆண்மீக.வரலாற்று etc.)

பெண்களை ஏமாற்றுகிற வழக்கமான ஆண்களினுடைய கோட்பாடுகள்தான் என rawவாகச் சொல்லிவிடலாம். எனவே சுயமான விடுபட்ட தன்னிலையாக “பெண்” உருவாக இதுவரைக்குமான பெருங்கு(ஆண்)கதையாடல்கள் (meta-male-narrative) அனைத்துமே கட்டுடைக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

மாக்ஸியம் சொல்லுகின்ற சமூகவினை வகையையும் அவை நிறைவேறிய பின்பான இறுதி விளைவுகளின் நன்மைகளின் ஒருபகுதியாகப் பெண்கள் அடைய இருக்கின்ற நன்மைகளையும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் ஒருவேளை இது நிகழுது போய்விட்டால்? ஏற்கெனவே நிகழ்ந்ததுபோலவே அரைகுறையாக தழுப்பம் நிகழ்ந்து விட்டால்? இந்த வாக்களிக் கப்பட்டபுமிகள் கனவாக, கற்பணையானதாக மீண்டும் இருந்துவிட்டால்? என்ற பின்நவீனத் துவத்துக்கேயுரித்தான் ஜயமுவத்தன்மை பெண்ணியத்தினுாடாகக் கேள்விகளை எழுப்ப கிறது. இக்கேள்விகள் மார்க்ஸியத்தை நோக்கி மட்டுமல்ல மாறாக அனைத்தையும் நோக்கித் தான்! அப்படி நிகழுமாயின் மனிதனின் தோற்றுத்திலிருந்து இன்றுவரைக்குமான பெண்களின் நிலை இன்னும் நூற்றாண்டுகள் தொடரவேண்டுமா? அல்லது இப்போதிருந்தே பெண்கள் தங்களை தனியே உருவாக்கிக் கொள்ள முனைவதா?

மேற்சொன்ன விங்கமையவாத (phallocentric) ஒழுங்கமைவிலிருந்து பெண்கள் - இந்த இதுவரைக்குமான உலகின் அனைத்துப் பனுவுக்களையும் திருப்பித்திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் வரையிலும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் வரையிலும் அதற்குள் இருந்துகொண்டிருக்கும் வரையிலும் - தப்பிக்கவே முடியாது. இந்த மொழிக்குள்ளாக, இந்தச் சிந்தனைக்குள்ளாக இருந்து பெண்கள் பெண்களைப்பற்றிப் பேசுவதென்பது பல நூற்றாண்டுகால ஆண்களின் வழிகாட்டு தலின்படி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம் என்பதேதவிர வேறில்லை என்று **Irygaray** சொல்கிறார்.

இன்றைக்கான அனைத்துப் பகுத்தறி வசார் முன்மொழிவுக்களுமே “பெண்களுக்கு” எதிரானதாகத்தான் இருக்கின்றன. இதுவே உண்மை நிலை. பலபுர்ணிவிபரங்கள் சமகால பெண்களின் எழுத்துக்கள் அனைத்தும் இவற்றையே தருகின்றன. இந்த மொழிக்குள்ளாகச் சிந்திப்பதனாலயே பல பெண்கள் விடுபடுவதற்கு

விரும்பாமலிருக்கின்றார்கள். இங்கு “பல என்பது 99.9 சத வீதம்தான். இதைத்தான் **Dowlings சின்ட்டெரெல்ஸா சிக்கல் (Cynderella complex)**என்று அழைக்கின்றார்.

பாதுகாப்பைவிட விடுதலை சிறப்பானது. ஆனால் விரைவிலேயே நாம் விடுதலை நமக்குப் பயத்தைத் தருவதை உணர்த்தொடங்குவோம். இது பலவிதங்களில் அறிமுகமாகலாம். பதவி உயர்வுதாரம் பொறுப்புணர்வு, வழிகாட்டி யில்லாத பயணம், புதிய நண்பக்களை நாமே ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலை முதலியன் சில. இத்தகைய சூழல் இன்று புதிது புதிதாக பெண்களின்முன்னே ஏராளம். கணவன், பெற்றோர், சிலவேளை ஆசிரியர்கள், பலவேளை நண்பர் களின் நிழலுக்குள் இருந்து முடிவெடுக்க வேண்டிய கட்டாயம், இயல்புச்சூழல் இருந்தது. இருக்கிறது. இவற்றை மீறி வெளியே வந்து பார்க்கத்தொடங்குகையில் உண்மை முகத்திலை றைகிறது. “எனக்கென்று எந்த முடிபும் இல்லை எனக்கென்று எந்தத் தீர்மானங்களும் நம்பிக்கைகளும் கூட இல்லை” என்பதாகவே பெண்கள் உணர்வார்கள்.

இதுவே பயம் கொடுக்கும் நேரம். அதுவரைக்கும் வைரப்பாறத் திட்டுக்களாயிருந்த நம்பிக்கை தருவன நிலச்சரிவு போலக் காணாமல் போய்விடும். எமக்கு ஆதரவு என்று நம்பிய நம்புகின்றவை காணாமற் போகும்போது, அல்லது காணாமல் போய்விடும் என்று நினைக்கும்போது இந்தப் பயம். சுதந்திரமாக, விடுதலையாக இருப்பது நமது சமூகத்துப் பெண்களுத் தொடர்பில்லாத விடயமானாலும் எழுதியாகவேண்டிய நிலை. இது எதனாலெனில் பெண்கள் சுதந்திரத்திற்குப் பழக்கப்படவில்லை, ஆனால் அதன் எதிர்நிலையான சார்ந்திருத் தலூக்கே பழக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே பிரச்சனை தொடங்குகின்றது. பெற்றோர் வழங்கும் பாதுகாப்பு, கூப்பிட்ட குரலுக்கு முன்னரேயே வரும் உதவி, இந்தப் பழக்கம் தரும் குழந்தை நிலையின் விருப்பு இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இது பெண்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒருபோதுமே கைவிடப்படுவதுமில்லை.

மேலும் பெண்கள் சுதந்திரமாக உணர்ந்து கொள்வதற்கு சமூகம் அனுமதிப்பதில்லை. அதே தொடர்ந்து பாதுகாப்பை பராமரிப்பை வழங்கு வதாகப் பாசாங்கு செய்து கண்காணிக்கிறது.

சுதந்திரத்தை பழக்க கொள்ளப் பெண்களை விட்டுவிடுமெனவுக்கு எந்தச் சமூகமும் முட்டாள் தனமானதல்ல. இதனால் சிறுவயதில் பையன் களையும் வளர்ந்துள்ள ஆண்களையும் பொறா மையுடன் பிரமிப்புடன் பார்க்கிறார்கள். ஆண்கள் சுயத்தன்மையுடன் இருக்கிறார்கள் என்ற உணர் வினாலேயே இது ஏற்படுகிறது.

பெண்களின் மீதான கண்காணிப்பு கைவிடப்பட்டுவிடுவதில்லை என்பது இந்திய, தமிழ்ச் சமூகத்தின் கொலுசு, மெட்டி அணியும் நடைமுறையை அவதானிப்பதனால் மிக எளிதில் கண்டுகொள்ளலாம். குழந்தைகளுக்கு கொலுசை அணிந்து விடுவதன்மூலம் குழந்தையின் நடமாட்டத்தை ஒருதாய் இலகுவில் அவதானித்து உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். குழந்தையை ஒருபக்கம் விட்டுவிட்டு வேறு எங்காவது கவனத்துடன் இருப்பவர்கள் குழந்தையின் கொலுசைச் சத்தம் மூலமே குழந்தையைக் கண்காணித்துக்கொள்ள முடியும். அதேபோல தொட்டிலில் உறங்கும் குழந்தை எழுந்து அழுத்தொடங்கும் முன்னரேயே குழந்தையின் காலசைப்புச் சத்தத் தின்மூலம் குழந்தை எழுந்துவிட்டதை கவனிக்கமுடியும்.

குழந்தை வளர்ந்தபின்பு கொலுசு இல்லாமற்போய்விடுகிறது. வயசுக்குவந்த பெண் களுக்குமட்டும் மீண்டும் கொலுசு காலில் ஓட்டிக் கொள்கிறது. வயசுக்கு வந்துவிட்ட எந்தவொரு பெண்ணும் வீட்டினருக்குத்தெரியாமல் ஓரடிகூடநகரமுடியாதென்பதையே இது உணர்த்தும். வயசுக்கு வந்தபின் பெண்ணின் மீதான தனது கண்காணிப்பை பலமடங்கு, பலதளங்களிலும் சமூகம் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றது. இந்தக் கண்காணிப்பு முறையையே பெண்களுக்கான சுதந்திரத்தின் மறுப்புக்கான மிகப்பெரும் தடையாக, இந்திய, தமிழ்ச் சமூகங்களின் பலப்பல சாதீய பண்பாட்டுப் பிரிவுகளும் நடைமுறைப் படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

“தமிழ்ப்”பெண்ணுக்குள்ள பாலுறவுக்கான சுதந்திரத்திலும் நிலை இப்படியேதான். பாலியற் செயற்பாட்டுக்கான சுதந்திரம் திருமணத் தினுாடாகவே பெண்ணுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்றும் வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறதென்றும் நமது சமூகவின்னானிகள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் திருமணத்தின் பின்பும் கூடகண் காணிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட பொலுறவுச் செயற்பாடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

திருமணத்தின் பின்பான கணவனுடனான

பாலியற் செயற்பாட்டின்போதும்கூடமுனைப்புடன் (active) நடந்துகொள்ளக்கூடாது, அங்கேயும் பணிந்துபோகவேண்டும் (passive) என்பதே சமூகத்தின் விருப்பு; அங்கேயும் ஆணில் சார்ந்திருக்கும் பாத்திரத்தையேசமூகம் வழங்குகின்றது. கொலுசும் மெட்டியும் அணிந்த பெண்களின் ஒவ்வொரு அசைவும் (படுக்கையறையிலும் கூட) கண்காணிக் கப்படுகிறது. இந்திய, தமிழ்பண்பாட்டுப் பிரிவுகளில் பெண்களின் மீதான பாலியல்க் கண்காணிப்புக்கான கருவிகளாக கொலுசும் மெட்டியும் விளங்குகின்றன.

பிறந்ததிலிருந்து வயசாகி இறக்கும் வரையிலும் ஏதோவொரு வகையில் பெண்களின் மீதான கண்காணிப்பு இப்படி மிக தீவிரமாக இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. கண்காணிப்பு எவ்வளவு கடுமையோ சுதந்திரம் / சுயாதீனம் மறுக்கப்படுகிறது; அவ்வளவுக்கு சார்ந்திருத்தல் அவசியமாக்கப்படுகிறது.

மணமுறிவு ஒன்றின் பின் இரண்டாவது தடவை அதனுள் சிக்கிய பெண் இப்படிச்சொல்கிறார்: எனது இந்த (இரண்டாவது) முறிவு என்னை என்றுமில்லாத தனிமையில் விட்டது. கொஞ்சம் யோசித்துப்பார்க்கையில் அப்படி நான் உணர்ந்த தனிமையுணர்வும் அதனாலான பயமும் பெண்ணியநிலைப்பாட்டைப் பொறுத்தவரை நான் உலகின் தொடக்கத் திலிருப்பதற்குச் சமமான (ஆதிசு)சிந்தனையில் இருந்தேன் என்பதை எனக்கு உணர்த்தியது.

எனவே இந்தத் தனிமையையும் உணர்வின் பயத்தையும் பிற பெண்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக எழுதலாம் என்று நினைத்தால் அதற்கு எனக்குத் தெரிந்த இதழாசிரியர் அனுமதி தரவில்லை. ஏன்! அவர் புரிந்து கொள்ளவில்லை. யோசித்து யோசித்து மீண்டும் விளக்கமுயற்சித்தபோது:

“ எனது உணர்வுகள் இதுவரை நாளூக்குமான பெண்களின் சிந்தனைகளின் வயப்படாதது. எப்போதுமே பெண்கள் சார்ந்திருப்பவர்களாக இருப்பது ஏன் உளவியலாளர்கள் சொல்லும் இரண்டாம் நிலை gain அடைபவர்களாக இருப்பது ஏன் என்பது பற்றியது” என்றபோதுதான்; “ஆம் இப்போதுதான் உங்களது புள்ளி என்ன என்பதை நான் பார்க்கத் தொடங்குகிறேன்” என்றிருக்கிறார்.

“விடுதலைக்கு அப்பால்: சார்ந்திருந்த பெண்ணின் பாவ அறிக்கை” என்ற தலைப்பில் அக்கட்டுரை வெளியாகியது. இதன் பிறகு அவவுக்கு வந்த கடிதங்கள் இருபதுகளின் தொடக்கத்திலிருக்கும் அறுபதுகளின்

தொடக்கத்திலிருக்கும் வேலை செய்த, வேலை செய்கிற, வேலை செய்துவிட்டு வீட்டில் மனைவியாயிருக்கிற, வேலை செய்துகொண்டு விட்டு மனைவியாயிருக்கின்ற பலதரப்பட்டவர்களிடமிருந்து. எல்லாருமே இந்தவிதமான சிக்கலில் துணப்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள். எல்லாக்கடிதங்களிலும் பலதரப்பட்ட தனிய நுயவங்கள் தவிர்த்து வெளிப்பட்ட பொதுவான குரல் ஓட்டம் “நீங்கள்மட்டும் தனியாய் இல்லை” என்பதுதான். அதாவது அனைத்துச் சிந்திக்கும் பெண்களுக்கும் இந்தப் பிரச்சனை இருக்கத்தான் செய்கிறது.

இதே காரணங்களுக்காகச் சுயமாகச் செயல்படவேண்டிய பல்ப்பல சூழ்நிலைகளில் அவற்றைத் தவிர்த்துக்கொண்டது பற்றியும் பல பதவி உயர்வுபோன்ற நிலைகளை பொறுப்புக் களைத் தட்டிக்கழித்தது பற்றியதுமாகக் கடிதங்கள் இருந்தன. அவற்றுக்குப் பின்னால் எப்போதும் பாதுகாக்கப்பட்டுக் கொண்டேயிருப்பதற்கான விருப்பு இருந்தது. இது வெளிப் படையாக பெண்களில் தெரிவதில்லை. ஆனால் எப்போதும் உள்ளுறைந்துகொண்டிருக்கிறது. இவ்வனர்வு அவர்கள் எதிர்பார்க்காத நேரத்தில் மேலெழுகிறது; கனவுகளையும் இலக்குகளையும் கட்டிப்போடுகிறது, மாற்றுகிறது, தள்ளிப்போடுகிறது, சிதைக்கிறது. மனிதவாழ்வின் தொடக்கக் காலங்களில் (குகைவாழ்வுக்காலம்) காட்டுமிருகங்களையும் இயற்கை இடர்பாடுகளையும் எதிர்கொண்டு குழந்தைவளர்க்கவும் ஆணைச் சார்ந்திருக்கவேண்டிய இந்தத்தேவை இருந்தது. இப்போது அதற்கானதேவையும் இல்லை; அப்படியிருப்பதும் பெண்களை இன்னும் அங்கேயே இழுத்துத்தான் பிடித்து வைத்திருக்கும்.

இன்றைக்கான பெண்கள் பழைய மரபுகளுக்கும் புதிய தீவிரமான சமூகச் சிந்தனைகளுக்கும் நடுவில் சிக்கிக் கொண்டு திண்டாடவேண்டிய நிலை. இதில் தெரிவு முழுக்க முழுக்க பெண்களின் கையில். குகைவாழ்வு மனிதன் இப்போது சிறுமைப்பட்டுவிட்டான். நவீன உலகில் உடல்பலமும் வீரமும் தேவையில்லை.

பிறரால் பராமரிக்கப்படவேண்டும் என்ற உள்ளார்ந்த ஆழமான விருப்பத்தான் பெண்களை இன்னும் இவ்வளவு பின்னுக்கு இழுத்தப்பிடித்து வைத்திருக்கிறது. இது ஓர் உளவியற்சார்புமில்லை. இதைத்தான் Dowling டெளவிங் சின்டெரெல்லா சிக்கல் என்கிறார். பெண்களை வெளிச்சுத்துக்கு வரவிடாத, பரவலாக மறைக்கப்பட்ட முனைப்புக்கள், பயங்கள் அவர்களின் மனங்களை

முழுமையாகச் சிந்திக்க விடாமலும் அவர்களின் திறமைகளின் அடிப்படையில் முழுமையாகச் செயற்படவிடாமலும் செய்கிறது. சின்டெரெல்லா வைப்போல் பெண்கள் தங்கள் வாழ்வை மாற்றுவதற்கு வெளியிலிருந்து எதாவது ஒன்று வரவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்கள். அல்லது காப்பாற்றி வழிநடத்த வெளியிலிருந்துவரும் ஓர் அற்புதம் நிகழுவேண்டும்

என்று பார்க்கிறார்கள். அது தன்னுடைய ஆண் என்றும் நினைக்கிறார்கள்.

தங்களுக்குத் தேவையானது சுதந்திரம் என்பது ஒவ்வொரு பெண்ணினுடையவும் மூனைக்குத்தெரியும்; ஆனால் இதன்விளைவாக சிந்திக்கத் தொடங்கிவிட்ட பெண்களிடையே ஓர் உள்ளார்ந்த மனமுரண் நிகழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது.

“ஆபிரிக்கப் பாடகர்கள் போதைவஸ்துக்களில் மூஞ்கியிருந்தே பாடுகின்றனர் என்ற ஓர்கருத்துப் பொதுவாக நிலவுகின்றது. பாடுவதற்கு போதைவஸ்து அவசியமா?” என மாலி தேசுப் பாடகரான இஸ்மாயில் வொண்டரிடம் (**ISMAIL WONDER**) கேட்டபோது “இதுவோர் அவசியம் இல்லை. ஆனால் பலபாடகர்கள் இதற்கு அடிமையாக இருப்பதால் - இது அவர்களுக்கு இன்று அவசியமானதாகப் போய்விட்டது” என்று சொன்னார். **Wonder** ஓர் இளம் பாடகர். ஆபிரிக்க தேசங்களில் ஏற்கனவே அறிமுகமான இவருக்கு வயது 22. இவரது முதலாவது அல்பமான “**Jeneration**” 1993ல் வெளிவந்தது. 1996ல் இரண்டாவது அல்பமான “**TCHE TE MOUSSOTE**” (ஆணும் இல்லை பெண்ணும் இல்லை) இனைக் கொண்டு வந்தார். 1999 ஜனவரியில் இவரது முன்றாவது அல்பமான “**TOUBI**” (**LA RECONVERSION**) பிரான் ஸிலில் வெளிவர உள்ளது. “விருப்பத்தினாலும் அன்பினாலும் இசையை ஊடகமாக வைத்து சமூகத் தினுள் ஓர் விழிப்பை ஏற்படுத்தலாம் என்பதனாலுமே நான் பாடுகிறேன். மாற்றங்களில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை விமர்சிக்க எனது இசைப்பயன்படுகிறது.” எனக் குறிப்பிடும் வொண்டர் தனது **TOUBI** அல்பத்தின் மூலக் கருத்து ஓர்தத்துவ அர்த்தம் கொண்டது என்கின்றார். “நாங்கள் காசின் பின்னே ஒடுகின்றோம், பாராட்டுகளின் பின்னே ஒடுகின்றோம் ஆனால் மரணமோ எங்கள் பின்னே. செல்வந்தன் ஆகும் நோக்கில் நான் பாடவில்லை.”

“கலையை வைத்து ஆபிரிக்காவில் வாழ்முடியுமா?” எனக் கேட்டபோது “கலையை வைத்து எம்மால் வாழ்முடியாது. ஏனெனில் எம்மிடம் நல்ல தயாரிப்பாளர்கள் இல்லை. அத்தோடு தயாரிப்பாளர்களால் நாம் சுரண்டும் படுகின்றோம். இன்று ஜோப்பியக் கதவுகள் எமது கலை இலக்கியத்துக்கு முக்கியமானவையாக இருக்கின்றன. இவை முக்கியமானவை என நான் கருதுகின்றேன்.” எனச் சொன்ன வொண்டர்

“வறுமைக்கு எதிராகப் பாடும் ஆபிரிக்கப் பாக்கர்களில் **“ALPHA BLONDY”** முக்கியமானவர்”. என்றார்.

“ஆபிரிக்காவில் வறுமை உள்ளது. இதுவோர் வறுமைக்கண்டம். ஆனால் ஓர் சமூக ஐக்கியம் அங்கே நிலவுவதால் நாம் இந்த வறுமையைக் கவனத்திற்கெடுக்காது வாழப் பழகி விட்டோம்.” என்ற கருத்தை தெரிவித்தார்.

ஆபிரிக்க தேசங்களின் வறுமை பற்றி என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள் என்ற மறுகேள்விக்கு:

“இச்குழந்தைக்கு காலனியாதிக்க நாடுகளே பதில் சொல்ல வேண்டும் என்றும், இவர்கள் எங்களிடம் வருமுன்பு எங்கள் தேசங்கள் இன்றிருப்பது போல் வறுமையாகவோ, எல்லையிடப்பட்ட அரசுகளாகவோ இருக்கவில்லை என்பதையும் எங்கள் கலை பண்பாட்டு பொருளாதார சமூக விழுமியங்களையெல்லாம் பூர்டிப் போட்டு தங்களிடம் இருப்பதைத்தான் சிறந்த விழுமியங்களாய் அறிமுகப்படுத்தினார்கள் என்பதையும் என் இசைமூலம் உலகிற்கு உரத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.” என சந்திப்பின் முடிவில் வொண்டர் கருத்துத் தெரிவித்தார்.



ஜெயந்தீஸனின்---

பக்கம்

ரடந்த இதழில் நான்

சீனியர் ஆகும் விஷயத்தைச் சொல்ல குப்பினின் றாம் தேடி சென்றேன் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன் அல்லவா. போகும் வழியிலே கூட்டுக்கலவி செய்யும் ஆசை யொன்று எனக்குள் வந்தது. இதனால் இயல்பாகவே எனக் குள் ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டது. குப்பினிடம் கூட்டுக்கலவி செய்ய எனக்குள் ஆசையைச் சொல்லி குப்பின் களைச் சேர்த்து ஓர் கலவி செய்து இதிலுள்ள லாபுந்ட்டங்கள் எதுவென்பதைப் பார்த்து விடுவதா அல்லது சினியராகும் விஷயத்தைச் சொல்லி எவ்வாறு சீனியர் ஆகுதல் அதுவும் விரைவில் ஆகுதல் என்பது பற்றி அவளிடம் ஜியா கேட்பதா என்பதே குழப்பம். போகும் வழியில் எனக்குள் பலவித ஆசைகளும் ஜியாக்களும் மின்னிப்பொறிந்தன. எனது குப்பினின் பெயர் NOAMI இது அவளது சொந்தப் பெயர் அல்ல. அவளது பேரூகுக்கு தோதான பெயராக அவளது பெயர் இல்லாத படியால், நான் அவளுக்கு வழங்கிய புனைபெயர்தான் NOAMI. எனக்குப் பிடித்தமான மொடல் அழகியின் பெயர்தான் இது. இந்த மொடல் அழகியைக் காட்டிவும் எனது குப்பின் செக்ஸியானவள், Trés Sexy ஆனவள். நாங்கள் கலவிசெய்த துண்டு. ஆனால் கூட்டுக்கலவி செய்ததில்லை. நான் என்ன சீனியரா, ஆயகலைகள் அறுபத்தினாங்கிழை-னயும் (இந்த அறுபத்திலாலும் கலை களுக்குள் கூ.க. இடம் பெறுகி ன்றதா என்பது எனக்குச் சுத்தி யமா

கவே தெரியாது) ஜெயந்திரிபுறக் கற்றும், வாழ்ந்தும், எழுதியும் இருப்பதற்கு, Try பண்ணிப் பார்ப்பதில் என்ன நட்டமாம் என்பது ஜெயந்தீஸன் போக்கும்.

நான் NOAMI இன் றாமுக்கு Phone பண்ணாமல் போவதே இல்லை. அவர் உள்ளாரா இல்லையா என்பதை முற்கூட்டி அறியாமல் தட்டினால் கதவுதிறப்படாது என்றும், தனக்குப் பிரச்சனைகள் வரும் என்றும் அவள் எனக்குத் தந்த ஒடர்களே இதற்குக் காரணம். இன்றோ PHON அடிப்பதையும் மறந்து கதவுக்கு முன்னால் வந்து விட்டேன். தட்டுவதா? தட்டாமல் விடுவதா? கிடுகிடுவெனக் கீழே இறங்கி, PORTABLE இல் (HAND PHONE இல்) அடித்தேன்.

“அவரில்லை. வாரும். ஒரு பாட்டிக்குப் போனவர். உப்பதான் அடிசு, தனக்குக் கொஞ்சம் ஒவராம்... தான் நாளைக்குத்தான் வருவதாகச் சொன்னவர். வாரும், உடனை வாரும், My dear” என்றாள். கதவைத் தட்டி, அது திறப்பட்டதும் NOAMI இன் முகத்தில் விழித்தபோது, எனது அனைத்துகளும் மறந்து, தலைசுற்றியது.

NOAMI பதறி விட்டாள். நீள் விழிகள் கலை ந்து உடைந்தன. கைகள் மெலிந்து காப்புகள் மாபிள் தலையில் விழுந்து கிளிங், கிளிங் எனச் சத்தம் போட்டன. உலகம் என் முன் இருளாகியது. அடையாளம் செய்யப்படாத வெளிக்குள் நான் மெல்ல மெல்லமாக நுழைந்துகொண் டிருப்பது போலப்பட்டது. கூட்டுக்கலவி, சீனியர் ஆகும் ஆசையாவும் தொலைந்து நான் எங்கேயோ, என்னையும் மறந்து, எனது sexy NOAMI ஜெயும் மறந்து போய்க் கொண்டிருப்ப தாகப் பட்டது. பார்த்தீர்களா, ஒரு மனி தன் அபிலாசைகள் சில கணங்களை வெளிக்கிட்டது. இது NOAMI மேலும் குழப்பத்திற்குள் தள்ளியது.



களுக்குள் எப்படி மாறுகின்றது என்பது. இது மாற்றமா? அல்லது நோயா? அல்லது மாற்றம், நோய் இவைகளை தவிர்ந்த வேறுகார ணங்களையும் கொண்டதா?

“ஜெ. உங்களுக்கு என் நடந்தது? இந்த மூன்று வருட உறவில் நான் உங்களை ஒரு காலுமே உப்பிடிப் பார்த்தில்லை. உங்கள் நிலையைப் பார்க்க எனக்கும் தலைசுற்றுத் தொடங்குது போல படிகுது...” என்றபடி, ஓர் அழகிய, எனக்கு இன்றுவரை தெரியாத மார்க்கைக் கொண்ட Whisky போது தலைத் தூக்கி என் முன் வைத் தாள். அதைப்பார்த்ததும் எனது தலை இன்னும் கூடவே கற்ற வெளிக்கிட்டது. இது NOAMI மேலும் குழப்பத்திற்குள் தள்ளியது.

“ஜெ.. உங்களது இந்த நிலைக்கு நான் காரணமா? உங்கள் மனைவிக்கு யாரும் என்னையும் உங்களையும் பற்றி அள்ளி வைத்து விட்டனரா?”

NOAMI இன் மொழிகள் எனக்கு மங்கலாகவேகேட்டன. அவளது உடலின் செழுமை எனது விழிகளின் முன் வரண்டே தெரிந்தன. நனவு உலகிற்குள் நுழைவது பற்றிய எந்த சுத்த மூம் எனக்குள் இல்லாதது போல. அவர் என்னைச் சீன்டி னான்.

“அவர் இப்பவும் VIAGRA ஆராய்ச்சிதான் செய்து கொண் டிருக்கிற்.

எனது அங்குலின் (இது நல்ல தமிழ்,

பாமர மக்களுக்கும், ஜனரஞ்சக வாசகர்களுக்கும் தெரியக் கூடிய இதனது மொழிபெயர்ப் பை சீனியரிடம் கேட்க.) தாகங் களையும், வெறிகளையும் அவர் அறியார். உங்களது முத்தங் களே எனக்குத் தேவை எங்கும் தேவை எப்போதும் தேவை.” என்றாள்.

ஓர் இடைக்குறிப்பு:

இப்படிப் பட்ட விஷயங்களும் எமது இலக்கிய மேலாண்மையைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளத் தேவையான விஷயம்.

ஓர் இன்னொரு இடைக்குறிப்பு:

NOAMI இன் தாகங்களின் பின் னணிகளை - விளங்க...எவ்வாறு ஓர் மொழியைவாசித்தல் என்ற தத்துவப் பார்வையும், இருத் தலியல் பார்வையும் தேவை.

NOAMI இன் சீண்டல் மொழி களைக் கேட்கும் எனக்குத் தலை சுற்றியது. அவளோன் னை விடவில்லை.

“என்ன! இயக்கம் ஏதாவது phone பண்ணி உம்மை விரட்டி விட்டதா? என்றவுடன் நான் என்னையுமறியாமல் விழித்துக் கொண்டேன்.

“NOAMI முன்புதான் இது இயக்கங்களின் வேலையாக இருந்தது. இப்போதோ இது இலக்கியகாரரின் வேலை. ஆனால் எனது தலை சுற்றுவது இதற்காகவல்ல” என்றேன்.

“பின் எதற்காக?”

“எனக்குத் தற்கொலை செய்யும் ஆசை வந்து விட்டது...” NOAMI பதறிவிட்டாள்.

“இந்த உலகில் எவ்வளவோ பேர் தற்கொலை செய்கின்றனர். அவைகளுக்கான காரணங்களை என்னால் விளங்க முடிகின் றது. ஆனால் நீங்கள்... நீங்கள் தற்கொலை செய்யவேண்டாம்... இதுவே உங்கள் முடிவாக இருந்தால் அதுவே எனது முடிவாகவும் இருக்கும்.”

“NOAMI என்னை ஒரு புறத் தில் தள்ளி விடு. எனக்கு எனக்கு எனது இருத்தல் பற்றி எந்த நம்பிக்கையும், எது எனது இருத்தல் என்றும் எனக்குத் தெரியாது...”

“கடவுளே! இப்படியெல்லாம் நீங்கள் முதல் தடவையாகப் பேசுவதை இப்போதுதான் கேட்கின்றேன். யாரோ இலக்கியாதி உங்களிற்குச் சூனியம் செய்து விட்டார் போலும்... யார் இவர்?”

“யாரும் எனக்குச் சூனியம் செய்திருப்பர் என்று என்னால் நம்ப முடியாமல் உள்ளது. ஆனால் எனக்கோ சீனியர் ஆக வேண்டும் என்ற வெறி. இது சாத்திய மாகுமா என்பதிலே எனக்கு உண்மையிலேயே டவுட் வந்து விட்டது. சீனியர் ஆகாமல் வாழ தலும் ஓர் வாழ்வா? இப்படி வாழ வதைக் காட்டிலும் தற்கொலை செய்தலே மேலானது என்ற முடிவை எடுத்து விட்டேன்...”

“நீங்கள் இப்போதுதான் எழுத்து உலகில் காலடி வைச் சிருக்கிறீயள். இரண்டு கதை, மூன்று கவிதை, ஓர் சின்ன விமர்சனம், தலித் பற்றி இரண்டு வரி, பின் நவீனத்துவம் பற்றி யாரும் எழுதிவிட்டுத் தனக்கு அடிக் குமாறு கடைசி யாகக் கண்டபோது சொன்னவர். அடித்து, ஆலோசனை கேட்டபின்னர் கூட்டுக் கலவி செய்வோ மே...” என்றபடி NOAMI இன் முடிகளில் அடிமை போல விழுந்தேன்.

தின் அதற்கு ஆதரவு தெரிவித்து ஓர் ஆசிரியர் கடிதம் எழுதி விட்டால் நீரும் சீனியர் ஆகிவிடுவீர். இப்படித்தானே, அவர்கூட சீனியர் ஆனார், ஆசிரியர் கடித தங்கள் எழுதி...”

“யார் அவர்?”

“அவர்தான் சீனியர்” என்று NOAMI எனக்கு அடித்துச் சொன்னபோதுயார் அவர் என்று விளங்கிவிட்டது.

“சீனியர் ஆவதற்கு எவ்வளவோ தந்திரங்கள் உள்ளன. நீங்கள் அவரைப் பிடித்து, அவர் கால் பிடித்தால்தான் எப்படிச் சீனியர் ஆனார் என்ற சூட்சமங்களில் சிலவற்றை உமக்கும் சொல் வித் தருவார். தற்கொலை செய்வதில் என்னலாபம் இருக்கிறது ஜெ. இதனைக்காட்டிலும் சீனியர் ஆவதில் உள்ள ஸாபங்களைப் பற்றி யோசியும்” என NOAMI சொன்னதும் எனது தலையிட பறந்து...

«NOAMI, எனக்குக் கூட்டுக் கலவியில் ஆசை வந்து விட்டது... இந்த ஆசையை நிறைவேற்ற உனது Help தேவை என்றேன்.

“எனக்கு இது பற்றித் தெரியாது. இதீல் EXPERT சீனியர் என்றுதான் EXIL (புகலிடத் தில்) இல் கடைக்கப் படுகின்றது. அவரிடம் கேட்டுப்பார்ப் போமே” என்றாள்.

“கவிதை ஒன்றை எழுதிவிட்டுத் தனக்கு அடிக் குமாறு கடைசி யாகக் கண்டபோது சொன்னவர். அடித்து, ஆலோசனை கேட்டபின்னர் கூட்டுக் கலவி செய்வோ மே...” என்றபடி NOAMI இன் முடிகளில் அடிமை போல விழுந்தேன்.

(இந்தப் பக்கத்தின் மீதிப் பக்கங்கள் அடுத்த இதழில் வரும்)

க்கைத்தலை பந்தி:

கனவு

இதழ் 31

சிறந்த விடயங்களாய் 8 கவிதைகள் நிறைந்து கிடக்கின்றது. மற்றும் உறுப்பு, தேர்தல் என்ற சிறுக்கதைகளுடன் பாவைசந்திரனின் “நல்ல நிலம்” நால் மீதான விமர்சனக்குறிப்பு ஒன்றும் ச.வேணுகோபாலனால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

தொடர்புகட்டு

சுப்பிரபாரதிமணியன்
8/70 7C பாண்டியன் நகர்
திருப்பூர் - 641 602



சக்தி

முதலாவது நேர்வாக நோர்வேயிலிருந்து மாலினி எழுதி யிருக்கும் அவ்வையாரும் பெண்களும் என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை ஆக்தி குடி, கொன்றை வேந் தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி என்று ஓவ்வொன்றையும் தொட்டு அவ் வையார் எவ்வாறாக பெண்களுக்கான கட்டுப்பெட்டித் தனத்தை போதித்தார் என்பதை ஆராய முனைந் துள்ளது.

அமெரிக்காவிலிருந்து அசோக பண்டா ரகே எழுதிய சர்வதேசப் பெண்ணியத்தை நோக்கி எனும் கட்டுரை சுவிஸ் தேவாவினால் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது.

சுவிஸ் றஞ்சினியின் நிறைந்த தகவல் கணைக் கொண்ட மைக்டொனால்ட் பற்றிய குறிப் பும் காணப்படுகிறது. கனடா சுதர்சனா, க.வே.பூங் கொடி (அமெரிக்கா) போன் ரோரின் கவிதை களும் இடம் பெற்றுள்ளன. கலந்துரையாடல் என்பதாய் புகலிடத்திலுள்ள கிழக்கைக்ரோப்பியப் பெண்களி டமிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்கள் சிறப்பானவை. மற்றும் வழிமைபோல் சில ஆண் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் பற்றி ...

அடுத்துடுத்த இதழ்களில் எல்லாவற்றுக் கும் மூக்கை நழைக்கும் சில ஆண்மூத்தாளர் களுக்கு ஒதுக்கு மிடத் திற்குப் பதிலாய் மேலும் பல பெண்களை எழுத ஊக்குவிக்கலாமே.

தொடர்புகட்டு:

BOKS 99 OPPSAL
0619 OSLO 6
NORWAY



கவிதாசரன்

ஒக்டோபர் - டிசம்பர் - 98ன் கவிதாசரன், ஆசிரியரும் அவர்தம் துணைவியாரும் உடல் நலமின்மைக்குள்ளும் ஓர்மம் குன்றாதோரே என்பதை உரத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வெளி வந்துள்ளது. கவிதைகள், உரையாடல், குறிப் புகள், சிறுக்கதைகள் என்றுமல்ல நல்ல தேர்வுகள். இருந்தாலும் ஓர் கவிதை “நீங்களும் நாங்களும்” மென்று, முன் அட்டையைதிருப்பிகையிலிருப்பது கவிதாசரன் தானா? என்பதை ஊர்ஜிதப் படுத்திவிட உந்தியது.

தொடர்புகட்டு:

31, டி. கே.எஸ். நகர்

சென்னை 600 019

தாமரைச்செல்வி பதிப்பகத்தின் சிறந்த நூல்கள்:

முன்றாம் உலக இலக்கிய வரிசை

- | | |
|--|----------|
| 1. பொலினியான்ட்ராபிய - ரோத்வா | ·த. 60/- |
| 2. கன. சி. உ.பிள்ளை, கவ. சி. வாக்குலம்பும் | ·த. 30/- |
| (பெறுவா - அ. ஜெகந்தனா; பால்டான் - எல்சாவாரா; ஆபிள்ளை, பால்டான் - சிலி; கவிதைகள்) | |
| 3. நிழல்களின் அ. ஜெகந்தனா; மாந்தா தீர்வா | ·த. 30/- |
| (அ. ஜெகந்தனாவால்); நமிராக்கம் : அரந்தா. | |

முன்கைகள்

- | | |
|---|----------|
| 1. ஆர்யிக் ரின்மா : 16 இடங்களின் களி | ·த. 75/- |
| -புராண ராஜேந்திர (மக்கம்) 300) | |
| 2. ஆபிள்ளைக் ரின்மா : யூனா ராஜேந்திரன் | ·த. 35/- |
| 3. மாந்தாக்களா சிலினா : (தோ. நூபி) | ·த. 50/- |
| 4. ஏர்யிக் வண்ணங்கள் : ஓயியர் புகலூந்திபிள் ஓயியங்கள் | ·த. 75/- |

கவிதைகள்

- | | |
|---|----------|
| 5. சனங்களின் கதை - த. புரவை | ·த. 30/- |
| 6. கல்வி - சிவாயனி கவிதைகள் | ·த. 15/- |
| 7. பட்டம்புச்சி விஸ்வாஸன் : முத்துகுமார் | ·த. 20/- |
| 8. வெட்கத்தைக் கேட்டால் என்ன தாங்கம் - சங்கர் | ·த. 20/- |
| 9. ஆறாவது புதம் - சிலி | ·த. 20/- |
| 10. ஏற்றுத் தொண்டிருக்கும் நேரம் - சேரன் | ·த. 10/- |

கதைகள்

- | | |
|---|----------|
| 11. தாவாங்களின் உ. ஜெகந்தன் - சிலி, ராமகிருஷ்ணன் | ·த. 35/- |
| 12. உமிர் தண்ணி - மக்களின் துணைகையான் | ·த. 35/- |
| 13. தெலுங்காநா பொல்லும் கதைகள் - நமிராக்கம் : சாந்தாதந் | ·த. 45/- |
| 14. காடான் மனை - மா. அம்பகுதாதந் | ·த. 20/- |

முகுத்துவம்

- | | |
|---|----------|
| 16. ஜோர்ஜ் ஜூபீபாதி ஆ. ஹோசாம் - நமிராக்கம் : கோ.ச.சால். | ·த. 25/- |
| 17. ஜோர்ஜ் ஜூபீபாதி ஹோசாம் - சிலி, ராமகிருஷ்ணன் | ·த. 30/- |

தொடர்புகட்டு

தாமரைச்செல்வி பதிப்பகம்

.31/48, இராணி அண்ணாதந், கருணாநிதி நகர், சென்னை 600078.

சாதியமும் மக்கள் போராட்டங்களும்

தமிழரசன்

உடல் உழைப்பில் சடுபட்டு வந்த மக்களிடையே அவர்களின் தொழில் காரணமாகவே சாதிப் போக்குகளை உருவாக்கி சுரண்டல் சமூக அமைப்பின் இயக்கத்திக்கு ஏற்றவாறு உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கப்பட்டு சமுதாயத் திற்குள் நுழைக்கப்பட்டது. சாதியமானது வர்க்கக் கட்டமைப்பின் வெளித்தோற்றமாகும் அடிமட்ட உழைக்கும் மக்களின் செலவிலேயே உயர்சாதி வர்க்கக்கூடிய வளர்ந்தன. பொருளாதார ரீதியாக பள்ளர், நளவர், பறையர், வண்ணார், அம்பட்டர் ஆகியோரிடையே உயர்சாதி பிரிவினராகவுள்ள துரும்பவண்ணார், சங்கிலியம் பறையர் ஆகியோர் சாதிரீதியில் இன்னும் அடிநிலை மக்களாவர். பஞ்சமரும் ஏனைய மக்களுக்கும் நிலமின்மையே பிரதான காரணமாகும். இவர்கள் உயர்சாதியினரின் நிலங்களோடு பிணைக்கப் பட்டு இருந்தனர். அவர்களுக்கு தொண்டுழியம் செய்வதினாடாக உணவாக, பொருட்களாக, பழைய உணவுளாக, மிசசம் மீதிகளாக பெற்றே இவர்கள் தம் வாழ்வை ஒட்டினர். கிராமத்தில் இருக்கும் ஆடு, மாடுகளும் இவர்களுக்கு உணவாகின. வண்ணார், அம்பட்டர் சில இடங்களில் மிகவும் சிறியதாய் நிலத்தைக் கொண்டிருந்தனர். எனினும் இது கட்டுப்படுத்தப் பட்டே இருந்தது. உயர் குழியினர் தம் தேவைகளை ஒட்டி சில சலுகைகளை இவர்கட்டு வழங்கினர். அதனால் இவ்விரு சாதியினரும் பஞ்சமர்களில் தாமே மேலானவர்கள் என்ற கருத்தும் அவர்களிடையே ஏற்பட்டது.

அன்னியர் ஆட்சிக்காலத்தில் நிலங்கட்டு உறுதிகள் தோம்புகள் என்பன வழங்கும் நடைமுறை மேற்கொள்ளப்பட்டபோது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிலமெதுவும் வழங்கப்படவில்லை. அவர்கள் குழியிருந்த நிலங்களுக்கும் வேளாளர்களே சொந்தக்காரர்களாயினர். ஜோப்பியர் தம் நலன்களுக்கு ஏற்றமுறையில் சமூக மற்றும் பொருளியல் பலம்படைத்த நிலவுடமையாளர்களோடுதான் உறவு கொண்டிருந்தனர். அக்காலத்திய அரசு அதிகாரிகளான, உடையார் மணியகாரர், விதானை, நொத்தாரிசி பதவிகளும் சிறப்புப்பட்டங்களும் உயர் சாதியினரிடம் தான் இருந்தது. அரசுக்குரிய தரிசு நிலங்களை இந்த அதிகாரிகள் சொந்தங்கள், குடும்ப அங்கத்தவர்கள் பெயரில் அபகரித்துக்

கொண்டனர்.

சமூகபொருளாதார பலமற்ற மக்களான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிலத்தைப் பெறுவது முடியாதகாரியமாய் இருந்தது. எனவே அவர்கள் தொடர்ந்தும் உயர்சாதியினர் நிலங்களில் சம்பளமாக உணவுக்கும் பொருட்களுக்குமாய் உழைக்கனர். இவர்களின் உழைப்பாலான தானியங்கள் மேல்சாதியினரின் வீடுகட்டுச் சென்றன. இவர்கள் மானஅவமானங்களோடு உயர்மட்டங்கட்கு செல்வச்செழிப்புக்கான உபரியை திரட்டிக் கொடுத்து விட்டு கோழைத்தனமும் பணிவும் கொண்டவர்களாய், நயினார், கமக்காரன் என்று உயர்சாதியை தெண்டனிடபயிற்றப்பட்டனர்.

அரசியல் ரீதியாக அவர்கள் இருட்டுக்குள் வாழ்ந்தனர். ஏதுமற்றியாதவர்களாயிருந்தனர். மூடநம்பிக்கைகள் ஆட்சிசெலுத்தின. கல்வியையும் சர்வசன வாக்குரிமையையும் முளைவிட்டுக் கொண்டிருந்த முதலாளியம் அறிமுகப்படுத்திய போது அரசியல், ஆட்சிமுறை இவைபற்றிச் சூதனமுதலாக சிந்தித்தனர். தம் கிராமங்கட்கு வெளியேயுள்ள இன்னும் கண்காணாத பரந்த உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்ள வரலாற்றால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். எனினும் இவை உடனே யே நடைபெற்றுவிடவில்லை. உயர்சாதியினரின் அரசியல் ஆர்வங்கட்டும் வர்க்கவிருப்பங்கட்கு ஏற்ப இவர்கள் வாக்களிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். அவர்களின் அச்சுறுத்தலையும் மீறி சுதந்திரமாக வாக்களித்தல் என்பது சாத்தி யமற்றிருந்தது. அதையும் மீறி சுயமாக நடந்து கொண்டோர் மீது வன்முறை ஏவப்பட்டது. பனை, தென்னம்பள்ளிகள் வெட்டப்பட்டன, வீட்டோடு குடியெழுப்பிக் கலைக்கப்பட்டனர், வீடுகளுக்கு நெருப்பு மூட்டினர், உயிர் உடைமைகளை அழிப்பதும் நடைபெற்றது. இவை 1960 ம் ஆண்டுவரை யும் எந்த மனித நாகரிகக் கூச்சமும் இன்றி நடைபெற்ற யாழ்ப்பானச் சங்கதிகளாகும். அரசின் உறுப்புகளாய் மேல்சாதியினர் விளங்கியமையால் நீதிமன்றம், பொலிஸ்விசாரணை, முறைப்பாடு என்பன கிட்டாமலே போயின. எதிர்ப்புக் காட்டவும் அரசிடம் முறையிடும் நடவடிக்கைகளும் மேல்சாதியினரை கோபழுட்டும் செயல் களாக கருதப்பட்டன. இத்தகைய மக்களை மானிட கெளரவங்களைப் பெறும் உரித்துடையவர்களா

ம் விழிப்புணர்வுக்கும் அரசியலுக்கும் அழைத்த பெருமை இடதுசாரிகட்டுகே உண்டு என்பது ஒருபோதும் மிகையல்ல.

கல்வியானது இம்மக்களுக்கு 1950 க்குப் பிற்பட்ட காலங்களிலேயே குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு எட்டியது. நிலப்பிரபுத்துவ தின்னனைப் பள்ளிகளிலும் அதன்பின்பு உருவான இந்துதமிழ்ப் பாடசாலைகளிலும் அவர்கட்டு இடம் கிடைக்க வில்லை. கிறிஸ்தவ மிசனறிகளை எதிர்த்து சைவமும், தமிழும் காக்கப் போர்க்கோலம் பூண்ட ஆறுமுகநாவலரின் காலத்து சைவப்பள்ளிகள், பாடசாலைகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கதவைப் பூட்டிக்கொண்டன. வடமராட்சியில் வதி ரியிலும் யாழ்ப்பாணம் அரியாலையிலும் தனிப் பள்ளிகள் எழுந்தன எனினும் இவை ஆரம்ப வகுப்புக்களையே கொண்டிருந்தன.

எனினும் அன்னியர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட புதிய சமூக நிலமைகள் தான் இம்மக்களுக்கு கல்வியெனும் முதல் அறி வியல் கீற்றை அடையாளம் காட்டியது. தமிழ், இந்து, சைவக் கல்லூரிகளிலும், வித்தியாசாலை களிலும் இடம் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் அன்னிய கிறிஸ்தவ மிசனறிகள் மட்டுமே அதனும் குறிப்பிட்ட அளவில் இம்மக்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்வி வழங்க முன்வந்தன.

ஈவிரக்கம் காட்டிய அவையும் காரண காரியத்துடன் இணைந்தவையே என்பதில் சந்தேகமில்லை. பள்ளிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட வர்களின் பிள்ளைகள் காற்சட்டை, சேட் போடக்கூடாது வெறும் துண்டு அரையில் உடுத்துக்கொண்டே பள்ளிகளை வேண்டும். ஏனைய உயர்சாதி மாணவரோடு வாங்குகளில் சமமாக இருக்கமுடியாது, ஒன்றாய் இருந்து சாப்பி டமுடியாது, விடுதியில் தங்கி படிக்கமுடியாது ஆசிரியர்கள்கூட சாதித்திமிர் கொண்டவர்களா யிருந்தனர். அவர்கள் பொய்க் குற்றச்சாட்டுகளை சமத்தியும் தவறுகளைத் தேடிக்கண்டுபிடித்தும் பாடசாலைகளை விட்டு தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பிள்ளைகளை வெளியே துரத்தினார்கள். பல சமயங்களில் இப்பிள்ளைகள் தாமே பள்ளியை விட்டு விலகிவிடுவதும் நடந்தது.

1910ம் ஆண்டு புகழ் பெற்ற யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டையில் மிசனறிப்பள்ளியாகத் தொடங்கிய போது முதலாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகப் போராடிய எஸ்.ஆர்.ஜேக்கப் சேர்க்கப்பட்டபோது உயர்சாதி மாணவர்கள் வகுப்புகளைப் பகிஞ்கரித்தனர். அன்று பாடசாலை அதிபராக இருந்த கிறிஸ்தவ பாதிரியார் உயர்ந்த உறுதியைக் காட்டியமையால்

வேறுவழியின்றி உயர்சாதி மாணவர்கள் திரும்பவும் வகுப்புகளுக்கு வந்தனர். பெரும்பான்மையான தமிழ்மக்களை தம்பக்கம் வைத்திருப்பதில் விருப்புடைய ஆங்கிலேயர் கிறிஸ்தவ மிசனறிப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத் திய அதேசமயம் மேல்சாதியினரோடு முரண்பாடு ஏற்படுவதையும் தடுக்க விரும்பினர். அதேசமயம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே தம் கலாசாரங்களை, நம்பிக்கைகளைப் புகுத்துவதினாடாக தாம் நிலைத்து நீடிப்பதற்கான வாய்ப்புகளையும் அதிகரிக்க விரும்பினர். கிறிஸ்தவ பாதிரியார்மார்களும், மனிதாபிமான உணர்வுகொண்டவர்களும், கல்வியாளர்களும் இவற்றையும் மீறி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பால் இருக்கம் கொண்டிருந்தனர் என்பது உண்மையாகும்.

கிறிஸ்தவ மிசனறிகளை எதிர்த்து சைவமும், தமிழும் காக்கப் போர்க்கோலம் பூண்ட ஆறுமுகநாவலரின் காலத்து சைவப்பள்ளிகள், பாடசாலைகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கதவைப் பூட்டிக்கொண்டன.

1930 இல் பள்ளிகளில் சமாதுசனம் சம போசனம் சட்டம் அரசால் கொண்டுவரப்பட்டது. தமிழ் உயர்சாதி மாண்கள் இதற்கு கழும் எதிர்ப்புக் காட்டினார்கள். 13 பள்ளிகள் ஏரியூட்டப்பட்டன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கல்வி கற்று ஆசிரியரான போது தமிழ் இந்துப் பள்ளிகளில் ஆசிரியராகப் பணிப்பியழியில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பள்ளிகளில் மட்டுமே அவர்கள் சேசலை செய்ய முடிந்தது. அத்தோடு அவர்கள் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. யாழ் குடாநாட்டின் கல்வித்தரம் பற்றியும் ஆங்கிலக் கல்வியின் வளர்ச்சி பற்றியும் பலகாலமாகப் புகழ்பாடப்படுவதுண்டு. ஆனால் அவை அனேகமாக உயர்சாதி யினரின் சொத்தாகவே இருந்தன. அவர்களின் கல்வி வட்டத்துக்குள்ளேயே சுற்றிச் சுழன்றது. தமிழ் மக்களின் அங்கமான ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கல்வியில் இன்றுவரையும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளனர்.

1956 இல் இவைச் சுதாப்பின் அழிமுகமும் தஸ்மெழிக்கல்வி பள்ளிக்கூடங்கள் அரசடைஷயாதல் என்பன நடை பெற்றன. இன்னு புதிய வாய்ப்புகளை உருவாக்கிய போதும் கல்வி வளர்ச்சியானது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் குறைந்த வேகத்திலேயே முன்னேறியது. சமூகத் தடைகள், உயர்சாதி வெறியர்களின் சமூகபலம்

இன்னமும் குறையாத பலத்தோடு சகலதையும் தீர்மானிக்கும் சக்தியாய் விளங்கின.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்துக்கள், சைவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டாலும் அவை உயர்குடிகளின் அரசியல்வாதிகள், சமயவாதிகள், செல்வந்தர்களின் தனி உரிமையாய் இருந்தது. இந்து சமயத்தின் காட்டுமீராண்டி பழையவாதப் போக்குக்கு ஏற்ப தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இப் போதும் கோவில்களில் வெளியே கோவில் மண்டபங்களில் இருந்து பலமீற்றர் தொலைவுக் கீல் நிறுத்தப்பட்டனர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கலை நிகழ்ச்சிகளைக் காணவேண்டுமெனில் அவர்கட்கு தனியிடம் ஒதுக்கப்பட்டது. சுற்றிலும் கயிறு கட்டிலிடப்பட்டது. சில சமயங்களில் பஞ்சமர் இருக்கும் இடம் என்று விளம்பரப் பலகைகளும் நடப்பட்டன. இந்துக் கோவில்களில் மட்டுமல்ல சொந்தவீட்டிலும் அம்மக்கள் சமயஞ்டானங்களைச் செய்ததில்லை. அவர்களின் இல்லங்கட்கு சமயகுருக்கள் நுழையாட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தெய்வங்கள் கல்லாயும் இரும்புச் சூலமாயும் மரங்களின் நிழல்களில் மட்டுமே குடியிருக்க முடிந்தது. புனியடிவைவர்கள், வேம்படி அண்ணாமார், குலடி அம்மன் போன்ற கோவில்கள் இவ்வாறு தீட்டுக்கொண்ட தீண்டத்தகாத இம்மக்களிடமிருந்து எழுந்தவையே. இங்கு

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கலை நிகழ்ச்சி களைக் காணவேண்டுமெனில் அவர்கட்கு தனியிடம் ஒதுக்கப்பட்டது. சுற்றிலும் கயிறு கட்டிலிடப்பட்டது. சில சமயங்களில் பஞ்சமர் இருக்கும் இடம் என்று விளம்பரப் பலகைகளும் நடப்பட்டன.

ஆட்டுக்கிடாய்கள் மிருகங்கள் பலியிடப்பட்டன. வேள்விகள், பேய்பிசாசு ஆட்டங்களும் மேல்சாதி இந்துக்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. இதனால் சாதாரண இந்துமதக் கிரிகைகளிடமிருந்து தள்ளிவைக்கவும் அவற்றிற்கு பழக்கப்படுத்தவும் முடிந்தது. தேவார திருவாசகங்களும் சைவசமய தாழ்த் தப்பட்ட மக்களிடம் எட்டியே நின்றன. ஆறுமுக நாவலரது சைவத் தமிழ் மறுமலர்ச்சி மேல்பட்ட உயர்சாதியினரின் ஒழுக்கங்கட்கும் தேவைக்கும் பொருந்தி வந்தது ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சகலராலும் கைவிடப்பட்டவர்களாக நின்றனர்.

தமிழ் கலாசார நடைமுறைகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இருக்கவில்லை. பெண்கள் மேற்சட்டை அணிந்தபோது அவை கிழிக்கப்பட்டன. சிலசமயங்களில் உயர்சாதியினர் கொக்

கத்தடியால் மேற்சட்டையைக் கிழித்து அவமான ப்படுத்தினார்கள் ஆனால் மேல்சாதியில் பலர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் வைப்புகளை வைத்திருப்பதை தீண்டப்படாதவர்களால் தொட்டால் தீட்டாய் ஒதுக்கப்படுவார்கள் மத்தியிலுள்ள பெண்களை தழுவவுதை பரகசியமாகவும் இரகசியமாகவும் செய்து வந்ததையிட்டு மேல்சாதியினர் கூச்சமெதுவும் அடையவில்லை. மேல்சாதிக் குழந்தைகள் பல தம்தாய்மாரிடம் குடிக்கப் பாலில்லாத போது தீண்டத்தகாத வர்களாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களிடம் பால் குடித்து வளர்ந்த கதைகள் யாழ்பாணத்தில் நிறைய உண்டு. தாழ்த்தப்பட்ட ஆண்கள் வேட்டி, சேட் அணியுமளவு துணிந்தபோது, வீடுகளில் வெள்ளைகட்டிய போது, திருமணங்கட்கு மேளாம் பிடித்தபோது மேல்சாதி வெறியர்கள் வன்முறைகளை ஏவினார்கள் அடிமைகளாக அம்மக்கள் வாழச் சம்மதிக் காமைக்காக அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர், அவமானப்படுத்தப்பட்டு பழைய அடிமை வாழ்வுக்கு திரும்பக்கோரினர். தாழ்த் தப்பட்ட ஆணின் மேல்சாதிப் பெண்மீதான காதல், பாலியல்த் தொடர்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோதும் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணின் மேல்சாதி ஆணுடனான காதல் கண்டு மிகிக்கப்பட்டாலோ சம்பந்தப் பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட ஆணும் பெண்ணும் கொடுமை யாகத் தண்டிக்கப்பட்டதோடு அதற்காக அவர்களின் முழுக்குடியிருப்புமே தண்டிக்கப்படு வதும் உண்டு. தாழ்த்தப்பட்ட ஆண்கள் ரகசியமாய்க் கொல்லப்படுவதும் நடை பெறுவதுண்டு. இப்யாயான சமயங்களில் வீடு ஏரித்தல், கிராமங்களை விட்டு அடித்தத்துரத்துதல் என்பன பழகிப் போன சம்பவங்களாகும் எனினும் இவற்றையெல்லாம் எப்போதும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அமைதியாய் ஏற்றுதில்லை. நிறுவனமயப்படா மலும் தன்னிச்சையாகவும் கிளர்ந்தெழுந்தபோதிலும் தம் எதிர்ப்பை வரலாற்றில் பதிவு செய்து விட்டே சென்றுள்ளனர். கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில் சுழிபுரத்தில் தாழ்த் தப்பட்டோர் வீட்டுத் திருமணத்திற்கு வெள்ளைகட்டியதை அடுத்து மூண்ட கலவரத்தில் மேற்சாதி வெறியர்களுக்கெதிராக வைவரன், செல்லன் எனும் இருசகோதரர்கள் போராடியுள்ளனர். தெல்லிப்பளையில் சித்தன் என்பவர் உயர்சாதியினரின் கோவிலில் தேங் காய் உடைத்தமைக்காக எழுந்த கலவரத்தில் உயர்சாதியின் பலாத்காரத்திற்கு எதிராய் போராடியுள்ளார்.

சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை மற்றை

யோரிடமிருந்து பிரித்து உடனடியாக அடையாளம் காட்டத்தக்க வகையில் அவர்களின் வாழும் இடங்கட்டு பெயரிடப்பட்டன. ஊர்கள், தெருக்கள், சாதியின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டன. பறையர்தெரு, பள்ளதிக்கு, நளவதிக்கு, வண்ணர்கடவை, அம்பட்டன்புலம், தச்சன்கடவை, தச்சன்தோபு, சிலிலியா தெரு, சேணியர் தெரு, வண்ணார்பண்ணை; இன்றும் இவை நிலவிவருகின்றன.

காணியின் உறுதிகளில் சாதிகள் குறிக்கப்பட்டன. மாடுகளுக்கு குட்டப்படுவதை ஒத்த பெயர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வைக்கப்பட்டன. உதாரணமாய் மாடுகளுக்கு கறுவல், சிவலை, கொடிச்சிவாலன், சுட்டியன், செங்காரி, மாவெள்ளள, நரையன், மறையன் போன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அவர்களின் தோற்றும், நடைமுறைக்கு ஏற்ப குட்டப்பட்டன. கறுவல், சிவலை, வெள்ளையன், கட்டையன், எல்லுப் பேலை, பெரியான், கடையன், இத்தினி, சிகப்பி, கறுப்பி, குட்டான் என்பனவாகும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உயர்சாதியனரின் பெயர்களை சூட்டிக் கொள்ளமுடியாது. உயர்சாதியனரே பதிவுக் காற்றாயும் இருந்தபடியால் பிறந்த குழந்தை ஆணா, பெண்ணா என்பதை மட்டுமே சொல்ல வேண்டும். தமக்கு விரும்பிய பெயரை அவர்கள் குழந்தைகட்டு சூட்டினார்கள். தாய்தந்தையர் அங்கு தாம் விரும்பிய பெயரைச் சூட்டியதில்லை. பெயர், சாதி, தொழில் யாவுமே தம் விருப்பப்படி பதிவுக்காறு பதிந்து கொள்வார்.

கிறிஸ்தவமதம் பரப்பப்பட்டபோது ஒரு பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மட்டுமே மதம் மாறினர். சாதிக்கொடுமையில் இருந்து தப்பவும், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு சமூகத்தில் உயரவும் இது வழி என்று பலர் கருதினர். ஆங்கிலேயரும் தம் குடியேற்றவாத ஆட்சியை நீடிக்கவும் தமக்கு விசவாசமான மக்களை உருவாக்க வேல் இது பயன் படும் என்பதால் இதை ஊக்குவித் தனர். எனினும் சாதியம் அங்கும் மதம் மாறிய பின்னரும் தொடர்ந்தது. கரையோர மக்கள் வணங்கும் கிறிஸ்தவ தெய்வத்திற்கும் உயர்குடியினர்

வணங்கும் கிறிஸ்தவ தெய்வத்துக்கும் இடையே வித்தியாசம் காணப்பட்டது. தேவாலயத்திலும் கூட உயர்வு தாழ்வு காட்டப்பட்டு தனித் தனியே இருப்பிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பலசமயங்களில் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் நிலத்தில் இருக்க

வைக்கப்பட்டனர். இருபகுதியினருக்கும் தனித் தனிக் கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டன. திருமணம் முதல் மரணச் சடங்குகள் வரை இருபகுதியினருக்கு மிடையில் சமத்துவம் காட்டப்படவில்லை.

இந்த நூற்றாண்டு புதிய புரட்சிகர மாற்றங்கட்காகவே எழுந்தது. மாபெரும் ஒக்டோபர் புரட்சி உலகின் சகலதிக்கிலும் புரட்சிகர எழுச்சிகளை மூட்டியது. பழையவாதங்கள் குலுக்கப்பட்டன. தம்மை நிறுவிக்கொள்ள முடியாமல் பழையின் தகர்வானது மெல்லத் தொடங்கியது. உலகின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் தொழிலாளர்களும் உலகை தம் எழுச்சிகளால் மூச்சத் தின்றவைத்தனர். உலகின் சமூக மாற்றங்களின் அதிர்வலைகள் சின்னங்கு சிறு இலங்கையின் மூலை முடுக்குகளிலும் பரவியது. இலங்கையில் முதலாளியம் கருக்கொள்ள ஆரம்பித்துள்ள நிலையில் பழைய அமைப்புகளில் இருந்து எழும் தூர்நாற்றத்துக்கு எதிரான சமூகக் குரல்கள் தவிர்க்க முடியாததாய் இருந்தன. அவசியத்தின் பிறப்பாய் இருந்தன. இந்த நிலையில்தான் 1910இல் வட்டிலங்கைத் தொழிலாளர் அமைப்பு யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்டது. ஏ.பி. தம்பையா ஏ.கே.செல்லஸ்யா இருவரும் இணைந்து இதை நிறுவினர். இதில் முன்னவர் உயர்சாதியிலிருந்து வந்த முற்போக்காளர், பின்னவர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாவர். இவர்கள் சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள், வண்டித் தொழிலாளர்கள், மீன்பிடித் தொழிலாளர்கள், சீவல்தொழிலாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்களை அணி திரட்டமுயன்றனர். 1920 ஆம் ஆண்டில் தேசிய உணர்வும் முற்போக்கும் கொண்ட சக்திகள்

உயர்சாதியனரே பதிவுக் காற்றாயும் இருந்தபடி யால் பிறந்த குழந்தை ஆணா, பெண்ணா என்பதை மட்டுமே சொல்ல வேண்டும். தமக்கு விரும்பிய பெயரை அவர்கள் குழந்தைகட்டு சூட்டினார்கள். தாய்தந்தையர் அங்கு தாம் விரும்பிய பெயரைச் சூட்டியதில்லை. பெயர், சாதி, தொழில் யாவுமே தம் விருப்பப்படி பரிவுக்காறு பதிந்து கொள்வார்.

வளரத் தொடங்கியிருந்தன. கல்விகற்ற சீர்திருத்தவாதப் போக்குள்ள ஜரேஷிய சமூகத்தின் வளர்ச்சி பெற்ற சிந்தனைகளோடு பழக்கமுடைய சக்திகளின் பலம் பெருகிவந்தது. எஸ்.ஓ.ஐ.டி பேரின்பநாயகம் யாழ்ப்பாண வாலிபர்

காங்கிரஸைத் தொடங்கினார். இந்த அமைப்பு சாதியக் கொடுமைக்கு எதிராக முற்போக்கு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது. தீண்டாமைக்கு எதிராக முதன்முதலாய் அரசியல் ரீதியில் கண்டனங்களையும் தொடுத்தது.

இந்த அமைப்பில் முற்போக்குக் கருத்துக்களின் தொடக்க நிலையும் பாரதி, காந்தி, விவேகானந்தர் போன்றோரின் கருத்துக்களும் ஆதிக்கம் செலுத்தின. எனினும் முன்னேறிய ஜோப்பிய கல்வியின் தாக்கமும் பரந்த சிந்தனையின் தாக்கமும் கொண்டவர்

களாயும் இருந்தனர். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் மட்டுமல்ல தமிழ்மக்கள் மத்தியிலும் இவர்களே ஜனநாயக மனிதாபிமான சீர்திருத் தவாதக் கருத்துக்களை பெரும் பகுதியாய்க் கொண்டு சென்றவர்கள் இவர்களே காந்தியையும் 1927 இல் இலங்கைக்கு அழைத்தனர். தாழ்த்தப் பட்ட மக்களை காந்தியின் கூட்டத்துக்கு அழைத்தமைக்காக காந்தியின் வரவேற்புப் பந்தவும் மேடையும் சாதிவெறியர்களால் தீவிடப் பட்டது.

தொடரும்...

மூலத்தகவல்கள்:

- 1-சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும்
2. யாழ்ப்பாண இராட்சியம்.

சபாலிங்கம் நண்பர்கள் வட்டம் - பிரான்ஸ்

அன்புடையீர்,

மனித உரிமைகள்வாதியும், இலக்கியவாதியுமான நண்பர் சபாலிங்கம் கொல்லப்பட்ட ஜந்தாண்டு நிறைவு. 1999ம் ஆண்டு மே மாதம் (01/05/99) அன்று நினைவுகொள்ள ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. இதன் பொருட்டு.

1. மனிதநேயத்தைத் தக்கவைக்கும்

2. அனைத்து அராஜகங்களையும் வெளிப்படுத்தும் மற்றும் அராஜகத்திற்கெதிரான கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், ஓவியங்கள் மற்றும் ஏனைய படைப்பிலக்கியங்களையும் கொண்டதொரு நூலினை வெளியிடுவதற்கு என்னியுள்ளோம்.

இதற்காக தங்களைப்போன்ற சமூக அக்கறை கொண்டவர்களின் ஒத்துழைப்பைக் கண்டிப்பாக எதிர்பார்க்கின்றோம். தயவுசெய்து தங்களின் படைப்புகளை 18/02/99 க்கு முன்பு அனுப்பி எங்கள் முயற்சிக்கு உதவும்படி நட்பண்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

நன்றி.

சபாலிங்கம் நண்பர்கள் வட்டம் - பிரான்ஸ் சார்பாக

சி. புஸ்பராஜா

முக்கிய குறிப்பு : ஆக்கங்கள் முன்பு வெளிவந்தவைகளாகவே அல்லது ஏதாவது சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பி பிரசரத்திற்கு காத்திருப்பவை களாகவோ இல்லாமல் தயவுசெய்து பார்த்துக் கொள்ளவும்.

தொடர்புகளுக்கு :

S.PUSHPARAJAH, 7- Rue Racine, 95140 Garges,FRANCE.

Tel: 01 39 86 31 30 Mobile phone: 06 11 33 65 95 Fax : 01 39 93 50 00

கிடைக்கப்பெற்ற பிற இதழ்கள்:

“புலம்” ; IBC-Tamil ; P.O. Box -1505 ; LONDON ; SW8 2ZH

“அம்மா”; Manoharan ; 210,Ave de 8 may 1945 ; 93150 Blancmesnil ; France

தொலைதல் பற்றிய மஹகணங்கள்

பி. ரவிவர்மன்

முழுவதுமாய்

உள் நுழையா எண்ணங்களின்
பாதி பிம்பங்களாய்
எச்சம் கழித்து
ஒடி ஓளிகிறது
ஒரு வாழ்க்கை

கரைகிற குருவியும்

கொத்திப் புறக்கிற காகமுமென
ஒரு காலம் கரைகிறது

வாழ்வின் நுனியில்

முரண்பாடுகளின் உடைதலில்
முகத்தில் மலம் கழித்து
ஒரு நினைவு அறுந்து போகிறது.

பிரிதலின் துயரிலும்

கொடுரங்களின் உள்வாங்கல்களிலும்
குறியும் இலக்கும்
குழிதோண்டிப் புதையுண்டு போயின

நாட்களின் இருப்பும்

இயலாமையும்...
என் துயரின் நீண்ட தொலைதலையும்
என் சொல்வேன்

ஆத்மாவின்

உள் இருக்கைகளில்
குண்டுசி முனைகளின்
குருங்களாய்
கிழிப்பட்ட ரணங்கள்...

வெயில் ஒழுகா மரங்களின்

கீழே காஞ்சசங்குகளின்
மேலமுத்தும் சப்தங்களாய்
மனக்கிடக்கை உள் அமுத்தும்

படரும் நினைவுகளின்

துயர் தாங்கா நாளொன்றில்
எதிலும் பிடிப்பற்று
இப்படியே போகிறது
இந்த வாழ்க்கை...?

காலப் பெருமனை ஒன்று பெய்யிழம்
 பெய்யச் செய்தோயாம்
 சேரிகளின் சேறுகளையும்
 பின்னர்
 சேரிகளையுமே அது
 ஒடைத்திதழியும்
 கூடவே கொபுரமிகணையும்
 நீர்க்களை
 கண்காட்டிகளில் வைப்போம்
 தோள் ஒண்டுகளை
 இடுப்புகளுக்கிறக்கும்
 வழுவையை உடைத்திதழிவோம்
 ரீபு
 ஒண்டுகளையும்.

விட்டுச் செல்லவ்
 வெங்கள்ளன

அப்போது கவிகளுக்கள்
 கவிகளுக்களாக எழுதிப்படும்
 கனவுகள் ஏதுமிருக்காது
 சமந்தவும் என்பதும்
 உண்மையான் அர்த்தந்தை
 எம் குழந்தைகளுக்கு
 விட்டுச் செல்வோம்.

ஒரு அகதியின் டயரி

கல்யாண மோதிரத்தை
 விற்று...
 கைக்கடிகாரத்தை
 விற்று...
 உடலில் வற்றும் வரை
 இரத்தத்தை விற்று...
 “கிட்னி தேவை”
 விளம்பரத்தை
 உற்றுப்பார்க்கின்றது
 வறுமை!...

இரா. கெளரிநாதன்
 மதுரைமுகாம்